

Az Európai Unió
Tanácsa

Brüsszel, 2014. december 1.
(OR. en)

16154/14

Intézményközi referenciaszám:
2013/0264 (COD)

EF 328
ECOFIN 1111
CONSUM 260
CODEC 2379

FELJEGYZÉS

Küldi:	az elnökség
Címzett:	a delegációk
Tárgy:	Javaslat – AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról és a 2002/65/EK, a 2013/36/EU és a 2009/110/EK irányelv módosításáról, valamint a 2007/64/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről – <i>elnökségi kompromisszum</i>

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak a fenti bizottsági javaslatra vonatkozó, a november 24-i munkacsoporti ülés eredményeképpen létrejött elnökségi kompromisszumot.

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE

a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról és a 2002/65/EK, a 2013/36/EU és a 2009/110/EK irányelv módosításáról, valamint a 2007/64/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezetének a nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére¹,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére²,

az európai adatvédelmi biztossal folytatott konzultációt követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

¹ HL C [...], [...], [...]. o.

² HL C [...], [...], [...]. o.

- (1) Az utóbbi években jelentős előrelépést sikerült elérni a lakossági pénzforgalom integrációja terén az Unióban, különösen a pénzforgalomra vonatkozó uniós jogi aktusokkal, mindenekelőtt a következőkkel összefüggésben: a 2007/64/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv³, a 924/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁴, a 2009/110/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁵, valamint a 260/2012/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁶. A 2011/83/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁷ kiegészítette a pénzforgalmi szolgáltatásokra vonatkozó jogi keretet azáltal, hogy korlátozta a kiskereskedők azon lehetőségét, hogy egyes fizetési eszközök használata esetén felárat számítsanak fel a fogyasztók számára.
- (2) A 2005 decemberében előterjesztett bizottsági javaslat alapján 2007 decemberében elfogadták a 2007/64/EK irányelvet. Azóta jelentős technikai innováció zajlott le a lakossági pénzforgalmi piacon, gyorsan nőtt az elektronikus és mobilfizetések száma és a pénzforgalmi szolgáltatások új típusai jelentek meg a piacon.

³ Az Európai Parlament és a Tanács 2007. november 13-i 2007/64/EK irányelve a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról (HL L 319., 2007.12.5., 1. o.).

⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 2009. szeptember 16-i 924/2009/EK rendelete a Közösségben történő határokon átnyúló fizetésekről és a 2560/2001/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 266., 2009.10.9., 11. o.).

⁵ Az Európai Parlament és a Tanács 2009. szeptember 16-i 2009/110/EK irányelve az elektronikuspénz-kibocsátó intézmények tevékenységének megkezdéséről, folytatásáról és prudenciális felügyeletéről, a 2005/60/EK és a 2006/48/EK irányelv módosításáról, valamint a 2000/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 267., 2009.10.10., 7. o.).

⁶ Az Európai Parlament és a Tanács 2012. március 14-i 260/2012/EU rendelete az euroátutalások és -beszedések technikai és üzleti követelményeinek megállapításáról és a 924/2009/EK rendelet módosításáról (HL L 94., 2012.3.30., 22. o.).

⁷ Az Európai Parlament és a Tanács 2011. október 25-i 2011/83/EU irányelve a fogyasztók jogairól, a 93/13/EGK tanácsi irányelv és az 1999/44/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 85/577/EGK tanácsi irányelv és a 97/7/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 304., 2011.11.22., 64. o.).

- (3) A pénzforgalmi szolgáltatások uniós jogi keretének felülvizsgálata és mindenekelőtt a 2007/64/EK irányelv hatásának elemzése, valamint „A kártyás, internetes és mobiltelefonos fizetések integrált európai piacának megteremtése” című bizottsági zöld könyvről⁸ folytatott konzultáció megmutatta, hogy a változások következtében szabályozási szempontból jelentős kihívások alakultak ki. A pénzforgalmi piac fontos területei, különösen a kártyás, internetes és mobilfizetések még mindig nemzeti határok mentén tagoltak. Számos innovatív pénzforgalmi termék vagy szolgáltatás nagyrészt vagy teljes egészében a 2007/64/EK irányelv hatályaán kívül esik. Emellett a 2007/64/EK irányelv hatálya és különösen az irányelv hatályából kizárt elemek – például egyes, fizetéshez kapcsolódó tevékenységek – a piaci fejleményekre tekintettel több esetben túlságosan félreérthetőnek, túl általánosnak vagy egyszerűen idejélműltnek bizonyultak. Ez jogbizonytalanságot, a pénzforgalmi láncban potenciális biztonsági kockázatokat és egyes területeken fogyasztóvédelmi hiányosságokat eredményezett. Nehéznek bizonyult az innovatív és könnyen használható digitális pénzforgalmi szolgáltatások bevezetése és a fogyasztók és kiskereskedők hatékony, kényelmes és biztonságos fizetési módszerekkel való ellátása az Unióban.
- (4) A digitális gazdaság fejlődésére tekintettel elengedhetetlen az elektronikus fizetések integrált egységes piacának megteremtése annak biztosításához, hogy a fogyasztók, a kereskedők és a vállalatok teljes mértékben ki tudják használni a belső piac előnyeit.
- (5) Új szabályokra van szükség a szabályozási hiányosságok megszüntetéséhez, ugyanakkor fokozottabb jogi egyértelműséget kell teremteni és biztosítani kell a jogi keret következetes alkalmazását az Unió egész területén. Egyenlő működési feltételeket kell biztosítani a meglévő és új piaci szereplők számára, meg kell könnyíteni, hogy az új fizetési eszközök szélesebb piacot érhessenek el és az Unió egészében magas színvonalú fogyasztóvédelmet kell biztosítani az említett pénzforgalmi szolgáltatások igénybevétele során. Ennek a pénzforgalmi szolgáltatások igénybe vevői szempontjából a költségek és árak csökkenő trendjéhez, valamint a pénzforgalmi szolgáltatások választékának és átláthatóságának javulásához kell vezetnie.
- (5a) E jogi keretnek nem célja, hogy teljes mértékben átfogó jellegű legyen. Alkalmazását azokra a szolgáltatókra kell korlátozni, amelyek ezen irányelvnek megfelelően állandó foglalkozás vagy üzleti tevékenység keretében nyújtanak pénzforgalmi szolgáltatásokat.

⁸ COM(2011) 941 végleges.

- (6) Az utóbbi években fokozódott az elektronikus fizetések biztonsági kockázata, ami az elektronikus fizetések nagyobb fokú technikai összetettségével, az elektronikus fizetések világszerte folyamatosan növekvő volumenével és a pénzforgalmi szolgáltatások új típusainak megjelenésével magyarázható. Mivel a pénzforgalmi szolgáltatások megbízhatósága és biztonságos volta alapvető feltétele annak, hogy jól működjön a pénzforgalmi szolgáltatások piaca, a pénzforgalmi szolgáltatások igénybe vevői számára megfelelő védelmet kell biztosítani ezekkel a kockázatokkal szemben. A pénzforgalmi szolgáltatások nélkülözhetetlenek bizonyos alapvető gazdasági és társadalmi tevékenységek fenntartásához. A pénzforgalmi szolgáltatóknak a kockázatok enyhítését és az események kezelésére szolgáló hatékony eljárások fenntartását biztosító keretet kell kidolgozniuk. Az illetékes hatóságok számára évente, vagy az illetékes hatóság által megállapított rendszerességgel aktualizált értékelést kell nyújtani a pénzforgalmi szolgáltatásokhoz kapcsolódó kockázatokról. Az Európai Bankhatóságnak (EBH) iránymutatásokat kell kidolgoznia e biztonsági intézkedésekkel kapcsolatban, és elő kell mozdítania az együttműködést az illetékes hatóságokkal, az Európai Központi Bankkal (EKB) és az Európai Unió Hálózat- és Információbiztonsági Ügynökséggel (ENISA).
- (7) A fizetési műveletekhez kapcsolódó biztonsági kockázatokat a pénzforgalmi szolgáltatók szintjén is kezelni kell. A pénzforgalmi szolgáltatók által hozandó biztonsági intézkedéseknek arányosaknak kell lenniük az érintett biztonsági kockázatokkal. Létre kell hozni egy rendszeres jelentéstételi mechanizmust, amelynek keretében a pénzforgalmi szolgáltatóknak rendszeresen aktualizált értékelést kell nyújtaniuk az illetékes hatóságok számára a biztonsági kockázataikra, valamint azokra az intézkedésekre vonatkozóan, amelyeket e kockázatok kezelése céljából tettek. Továbbá azt biztosítandó, hogy más pénzforgalmi szolgáltatók és fizetési rendszerek kára, például valamely fizetési rendszerben előforduló jelentős fennakadás, valamint a felhasználóknak okozott kár a lehető legkisebb legyen, alapvető fontosságú, hogy a pénzforgalmi szolgáltatók kötelesek legyenek haladéktalanul bejelenteni az ezen irányelv értelmében illetékes hatóságoknak a súlyosabb biztonsági eseményeket. Emellett elő kell irányozni az EBH koordinációs szerepét is.

- (8) A pénzforgalmi szolgáltatások módosított szabályozási keretét kiegészíti az (EU) [XXXX/XX] európai parlamenti és tanácsi rendelet⁹. A rendelet szabályokat vezet be a fogyasztói betéti és hitelkártyával végzett műveletekre és az említett műveletekhez kapcsolódó elektronikus és mobilfizetésekre vonatkozó multilaterális és bilaterális bankközi díjak felszámítására vonatkozóan, és korlátozza egyes üzleti gyakorlatoknak a kártyás műveletekre való alkalmazását. A rendelet célja, hogy felgyorsítsa a kártyaalapú fizetések tényleges integrált piacának megteremtését.
- (9) Elkerülendő, hogy a tagállamok eltérő és ezáltal a fogyasztók számára hátrányos megközelítéseket alkalmazzanak, az irányelvnek a pénzforgalmi szolgáltatók számára előírt átláthatósági és tájékoztatási követelményekről szóló rendelkezéseit, valamint a pénzforgalmi szolgáltatások nyújtásával és igénybevételével kapcsolatos jogokra és kötelezettségekre vonatkozó rendelkezéseit lehetőség szerint azokra a műveletekre is alkalmazni kell, amelyek esetében a fizető fél vagy a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója az Európai Gazdasági Térségben (a továbbiakban: EGT), a másik pénzforgalmi szolgáltató pedig az EGT-n kívül található. Adott esetben a fent említett rendelkezések alkalmazását célszerű kiterjeszteni az EGT-n belül található pénzforgalmi szolgáltatók közötti, bármely nemzeti pénznemben végrehajtott műveletekre.
- (10) A pénzforgalmi szolgáltatások fogalommeghatározásának technológiai szempontból semlegesnek kell lennie, és ki kell terjednie az esetlegesen kifejlesztendő új típusú pénzforgalmi szolgáltatásokra is, eközben pedig mind a már működő, mind az új pénzforgalmi szolgáltatók számára egyforma működési feltételeket kell biztosítani.

⁹ Az Európai Parlament és a Tanács [dátum]-i (EU) [XXXX/XX] rendelete a kártyaalapú fizetési műveletek bankközi díjairól (HL L x., x. o.).

(11) Az egyes tagállamok rendkívül eltérően alkalmazzák a 2007/64/EK irányelvben szereplő azon mentességet, amely a fizető fél vagy a kedvezményezett nevében eljáró kereskedelmi ügynökön keresztül megvalósuló fizetési műveletekre vonatkozik. Egyes tagállamok olyan elektronikus kereskedelmi platformok számára is lehetővé teszik a mentesség alkalmazását, amelyek mind az egyéni vásárlók, mind az eladók nevében közvetítőként járnak el, és nincs tényleges mozgásterük az áru, illetve szolgáltatás adásvételének lebonyolítására, illetve az alkura. Ez túlmegy a mentesség célzott alkalmazási körén és növelheti a fogyasztói kockázatot, mivel ezek a szolgáltatók kívül maradnak a jogi keret kínálta védelmen. A különböző alkalmazási gyakorlatok továbbá torzítják a versenyt a pénzforgalmi piacon. E problémák kezelése érdekében ezért egyértelművé kell tenni, hogy a mentesség csak abban az esetben alkalmazható a fizető fél és a kedvezményezett nevében egyaránt eljáró ügynökökre (mint például egyes elektronikus kereskedelmi platformokra), ha maguk soha nem válnak az ügyfelek pénzének birtokosává.

(11a) Ez az irányelv nem alkalmazandó a pénzszállító és készpénzkezelő vállalkozások tevékenységeire, amennyiben az érintett tevékenységek bankjegyek és pénzérmék fizikai szállítására korlátozódnak.

- (12) A piactól kapott visszajelzések azt mutatják, hogy a zártkörű hálózatra vonatkozó kivétel hatálya alá tartozó pénzforgalmi tevékenységek gyakran jelentős pénzforgalmi volument és értéket foglalnak magukban, és ezek keretében több száz vagy ezer különféle terméket és szolgáltatást kínálnak a fogyasztóknak, ami nem felel meg a 2007/64/EK irányelvben a zártkörű hálózatokra vonatkozóan előírt mentesség céljának. Ez nagyobb kockázatot eredményez, és nem biztosít jogi védelmet a pénzforgalmi szolgáltatások igénybe vevői, különösen a fogyasztók számára, a szabályozott piacok szereplői szempontjából pedig egyértelműen hátrányos. E kockázatok csökkentése érdekében a szabályozás kiegészül azon tilalommal, mely szerint egy adott eszközre egynél többször nem lehet a kivétel alkalmazását lehetővé tévő ugyanazon feltételt alkalmazni; emellett bevezetésre kerül egy olyan kötelezettség is, melynek értelmében értesítést kell küldeni, amennyiben a mentesség alá tartozó tevékenységek meghaladják a megállapított határértéket. Egy készpénz-helyettesítő fizetési eszközt a következő esetekben kell a mentesség keretében használhatónak tekinteni: i. ha csak egy meghatározott üzletben vagy üzletláncban kínált termékek és szolgáltatások vásárlására alkalmas, amennyiben az érintett gazdálkodó egységek olyan közös márka használatát előíró kereskedelmi megállapodást kötöttek, amely a nyilvánosság számára teljes mértékben egyértelművé teszi a jogilag szignifikáns kapcsolat meglétét az „anyavállalat” és a készpénz-helyettesítő fizetési eszközöket kibocsátó és elfogadó pontok között, továbbá a fent említett márkát az értékesítési helyeken alkalmazzák és az – amennyiben kivitelezhető – megjelenik az értékesítési helyeken használható készpénz-helyettesítő fizetési eszközön; vagy ii. ha csak meghatározott körű termékek és szolgáltatások vásárlására alkalmas, amennyiben az eszköz alkalmazási köre az értékesítés földrajzi helyétől függetlenül ténylegesen véges számú, funkcionálisan egymáshoz kapcsolódó árukra és szolgáltatásokra korlátozódik; vagy iii. ha az sajátos szociális vagy adózási célokból nemzeti vagy regionális hatóság szabályozása alatt áll és meghatározott áruk vagy szolgáltatások beszerzésére szolgál. Ilyen eszközök lehetnek a hűségkártyák, az üzemanyagkártyák, a tagsági kártyák, a közlekedési kártyák, az étkezési jegyek, illetve meghatározott szolgáltatási utalványok, amelyek esetenként a használatukat elősegítő egyedi adózási vagy munkajogi keretszabályozás alá tartoznak, a szociális jogszabályokban meghatározott célok megvalósítása érdekében. Amennyiben egy egyedi célt szolgáló eszköz általános célú eszközzé válik, akkor az ezen irányelv hatálya alóli mentesség a továbbiakban nem alkalmazható. A partnerüzletekben is használható eszközök ezen irányelv hatálya alóli mentesítése nem indokolt, mivel ezeket az eszközöket jellemzően a folyamatosan bővülő szolgáltatói hálózatok kiszolgálására tervezik.

- (13) Nem tartoznak a 2007/64/EK irányelv hatálya alá egyes, távközlési vagy információtechnológiai eszközökkel végrehajtott fizetési műveletek, amelyek esetében a hálózatüzemeltető nemcsak a digitális áruknak és szolgáltatásoknak a szóban forgó eszköz útján történő leszállításával, illetve teljesítésével összefüggésben jár el közvetítőként, hanem az említett áruk és szolgáltatások vonatkozásában hozzáadott értéket is teremt. Ez a mentesség mindenekelőtt lehetővé teszi az úgynevezett üzemeltetői számlázást, illetve a közvetlenül a telefonszámlára történő vásárlást, ami a csengőhangok és az emelt díjas sms-szolgáltatások esetében már megvalósult, és hozzájárul a csekély értékű digitális tartalom és hangalapú szolgáltatások értékesítésén alapuló új üzleti modellek kifejlesztéséhez. Ilyen szolgáltatások a szórakoztatási (chat, letöltések, pl. videofilmek, zene és játékok letöltése), a tájékoztatási (időjárás-jelentés, hírek, sporthírek, tőzsdei hírek) és tudakozó szolgáltatások, valamint a részvételi televíziózás és rádiózás (szavazás, vetélkedőkön való részvétel, élő visszajelzések). A piacról érkező visszajelzések nem bizonyítják, hogy ez a fizetési mód, amely a fogyasztók körében a csekély küszöbértékű fizetések esetében kedvelt, általános fizetesközvetítési szolgáltatássá vált volna. A jelenlegi mentesség félreérthető megfogalmazása miatt azonban ezt az előírást az egyes tagállamok eltérően alkalmazzák. Ez jogbizonytalanságot teremt a gazdasági szereplők és a fogyasztók számára, és egyes esetekben lehetővé tette, hogy a szolgáltatók a fizetesközvetítési szolgáltatások után jogosultságot formáljanak a 2007/64/EK irányelv hatálya alóli mentességre. Helyénvaló ezért pontosítani az említett mentesség hatályát, amelyet kifejezetten digitális tartalom és hangalapú szolgáltatások megvásárlásához kapcsolódó kis értékű fizetésekre kell összpontosítani. A mentesség csak elektronikus hírközlő hálózat üzemeltetőjeként nyújtott pénzforgalmi szolgáltatások, vagy elektronikus hírközlési szolgáltatásokhoz (vagyis az érintett üzemeltető alaptevékenységéhez) kapcsolódó kiegészítő szolgáltatások esetén alkalmazandó.

- (13a) Egy új mentesség kerül bevezetésre azon pénzforgalmi konstrukció megjelenésének figyelembevétele érdekében, mellyel a vásárlók mobiltelefon vagy egyéb eszköz használatával bárhol és bármikor megrendelhetnek, kifizethetnek, beszerezhetnek és érvényesíthetnek elektronikus jegyeket. Az elektronikus jegyek lehetővé teszik és megkönnyítik azoknak a szolgáltatásoknak a nyújtását, amelyeket a fogyasztók másképpen papíralapú jegy formájában vásárolhatnának meg – ide tartozik a közlekedés, a szórakozás, a parkolás és a belépés különböző helyszínekre, nem tartoznak ide ugyanakkor a fizikai áruk –, ezáltal csökkennek a hagyományos, papíralapú jegyértékesítési csatornához kapcsolódó előállítási és forgalmazási költségek, valamint a jegyvásárlás új és egyszerű módjainak megjelenésével növekedik a vásárlók kényelme.
- (13b) A jótékonyági adományokat gyűjtő szervezetekre nehezedő terhek enyhítése érdekében egy további mentesség került bevezetésre a karitatív szervezetek számára felajánlott adományokkal kapcsolatos fizetési műveletekre vonatkozóan. A mentesség csak egy bizonyos határérték alatt lesz alkalmazható annak érdekében, hogy a mentesség egyértelműen az alacsony kockázati profillal rendelkező fizetésekre korlátozódjon. Emellett a tagállamoknak a nemzeti joggal összhangban jogukban áll majd a mentességet a nyilvántartott karitatív szervezetek számára gyűjtött adományokra korlátozni.
- (13c) Az egységes eurófizetési térség (SEPA) bevezetésének egyik fő célja a páneurópai fizetési központok létrehozásának elősegítése volt, valamint olyan beszedési központok megteremtése, amelyek a más nevében végzett fizetési műveletek használatával egy vállalatcsoport valamennyi műveletét központosítják. E tekintetben helyénvaló úgy rendelkezni, hogy az anyavállalat és leányvállalata, vagy ugyanazon anyavállalat leányvállalatai közötti fizetési műveletek, ha az ugyanezen csoporthoz tartozó pénzforgalmi szolgáltatón kívül más közvetítő beavatkozására nem kerül sor, mentesüljenek ezen irányelv alkalmazása alól. Ez a mentesség kiterjed a következőkre is: i. az anyavállalat által leányvállalatai nevében, illetve valamely leányvállalat által az anyavállalat, vagy ugyanazon anyavállalat más leányvállalatai nevében kezdeményezett fizetési műveletek, amennyiben a fizetési műveleteket („más nevében kezdeményezett fizetések”) pénzforgalmi szolgáltató hajtja végre; ii. az anyavállalat által leányvállalatai nevében, illetve valamely leányvállalat által az anyavállalat, vagy ugyanazon anyavállalat más leányvállalatai nevében nyújtott fizetéskezdeményezési szolgáltatások és számlainformációs szolgáltatások.

- (14) Hasonlóan nem tartoztak a 2007/64/EK irányelv hatálya alá a bankjegykiadó automaták (a továbbiakban: ATM) bankoktól vagy egyéb pénzforgalmi szolgáltatóktól független üzemeltetői által kínált pénzforgalmi szolgáltatások. A rendelkezés számos tagállamban a független ATM-szolgáltatások növekedését eredményezte, különösen a gyéren lakott területeken. Az ATM-piac e gyorsan növekvő szeletének az irányelv hatályán kívül tartása azonban teret enged olyan gyakorlatoknak, amelyek befolyásolhatják a készpénzfelvétel után fizetendő díjak egyértelműségét, és gyakran zavart okozhatnak a fogyasztók körében, határon átnyúló helyzetekben pedig ugyanazon készpénzfelvétel esetében kétszeres (a számlakezelő pénzforgalmi szolgáltató és az ATM-üzemeltető általi) díjfelszámítást eredményezhetnek. Az ATM-üzemeltetők által alkalmazott díjak azonban semmiképpen nem érinthetik a 924/2009/EK rendeletet. Következésképpen, az ATM-szolgáltatások nyújtásának fenntartása és ezzel párhuzamosan a készpénzfelvétel után fizetendő díjak egyértelműségének megőrzése érdekében helyénvaló továbbra is fenntartani a mentességet, ugyanakkor elő kell írni az ATM-üzemeltetők számára bizonyos átláthatósági előírások teljesítését.
- (15) Azok a szolgáltatók, amelyek élni kívánnak a 2007/64/EK irányelv szerinti mentességgel, gyakran nem konzultálnak a hatóságokkal arról, hogy az általuk végzett tevékenységek az irányelv hatálya alá tartoznak-e, illetve mentességet élveznek-e, hanem saját helyzetfelmérésükre hagyatkoznak. Ennek eredményeként bizonyos mentességeket az egyes tagállamok nagyon eltérő módon alkalmaznak. Úgy tűnik továbbá, hogy egyes mentességek hozzájárultak ahhoz, hogy a pénzforgalmi szolgáltatók úgy alakítsák át üzleti modelljüket, hogy az általuk kínált pénzforgalmi tevékenységek az említett irányelv hatályán kívülre kerüljenek. Ez megnövelheti a pénzforgalmi szolgáltatások igénybe vevőinek kockázatait, és eltérő belső piaci feltételekhez vezethet a pénzforgalmi szolgáltatók szempontjából. Annak biztosítása érdekében, hogy a szabályok értelmezése a belső piac egészében egységes legyen, a szolgáltatók számára elő kell írni egyes tevékenységek bejelentését az illetékes hatóságok felé, hogy e hatóságok ellenőrizhessék a vonatkozó rendelkezésekben megállapított követelmények teljesülését. Ezen belül értesítési eljárást kell bevezetni mindazon mentességek esetében, amelyek egy határérték betartásán alapulnak, így biztosítandó a meghatározott követelményeknek való megfelelést. Az átláthatóság fokozása érdekében a bejelentett szolgáltatásokat mind az illetékes hatóságoknak, mind az EBH-nak nyilvánosságra kell hoznia.

- (16) Emellett fontos belefoglalni az irányelvbe azt a követelményt, hogy a potenciális pénzforgalmi szolgáltatóknak – amennyiben a fizetési műveletek értéke meghalad egy meghatározott határértéket – be kell jelenteniük az illetékes hatóságok számára a 3. cikk k) pontjának i. és ii. alpontjában meghatározott kritériumok alapján zártkörű hálózat keretében végzett tevékenységeiket. Az illetékes hatóságoknak meg kell vizsgálniuk, hogy a bejelentett tevékenységek ténylegesen a 3. cikk k) pontjának i. és ii. alpontja alá tartoznak-e, és ennek megfelelően kell értesíteniük az EBH-t.
- (16a) Általában véve meg kell említeni, hogy az irányelv hatályán kívül eső műveletek az alkalmazandó nemzeti jog szerint szabályozhatók; következésképpen a tagállamok belső jogi keretükben további, illetve kiegészítő intézkedéseket fogadhatnak el, feltéve hogy ezek az intézkedések nem ellentétesek ezen irányelv céljaival, és nem akadályozzák azok megvalósulását.
- (17) Az új szabályoknak követniük kell a 2007/64/EK irányelv megközelítését és az elektronikus pénzforgalmi szolgáltatások valamennyi típusára ki kell terjedniük. Ezért továbbra sem helyénvaló, hogy az új szabályok alkalmazandók legyenek olyan szolgáltatásokra, amelyeknél a pénznek a fizető féltől a kedvezményezett részére való átutalása, illetve szállítása kizárólag bankjegyekben vagy pénzermékekben történik, vagy olyan esetben sem, amikor az átutalás alapja papír csekk, papíralapú idegen vagy saját váltó vagy egyéb olyan eszköz, papíralapú utalvány vagy kártya, amelyet a pénzforgalmi szolgáltatónak vagy más félnek címeznek azzal a céllal, hogy pénzeszközt bocsássonak a kedvezményezett rendelkezésére.

- (18) A 2007/64/EK irányelv elfogadása óta új típusú pénzforgalmi szolgáltatások jelentek meg, különösen az internetes fizetések területén. Különösen az elektronikus kereskedelem területén nyújtott fizetéskezdemenyezési szolgáltatások fejlődtek. Ezeknek a szolgáltatásoknak a szerepe az elektronikus kereskedelemhez kapcsolódó pénzforgalomban az, hogy „szoftverhidat” hoznak létre a kereskedő weboldala és a fizető fél bankjának online banki platformja között az átutaláson alapuló internetes fizetés kezdeményezéséhez. A fizetéskezdemenyezési szolgáltatás nyújtója a fizetési lánc egyetlen szakaszában sem rendelkezik a felhasználók pénzével. E szolgáltatásokkal a fizetéskezdemenyezési szolgáltató biztosítani tudja a kedvezményezettet arról, hogy az adott fizetés művelethez szükséges pénzösszeg rendelkezésre áll a számlán, és a fizetés kezdeményezésére sor került. Ennek célja a kedvezményezett ösztönzése arra, hogy indokolatlan késedelem nélkül kiadja az árut, illetve teljesítse a szolgáltatást. Ezek a szolgáltatások mind a kereskedők, mind a fogyasztók számára alacsony költségű megoldást kínálnak, és lehetővé teszik a fogyasztók számára, hogy akkor is tudjanak online vásárolni, ha nem rendelkeznek fizetési kártyával. A pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője által közvetlenül, vagy a fizetéskezdemenyezési szolgáltatás nyújtója által a biztonságos ügyfél-azonosításhoz használt személyes hitelesítési adatok általában megegyeznek a számlakezelő pénzforgalmi szolgáltatók által kibocsátott ilyen adatokkal. A fizetéskezdemenyezési szolgáltatás nyújtói nem feltétlenül lépnek szerződéses kapcsolatba a számlakezelő pénzforgalmi szolgáltatóval. A fizetéskezdemenyezési szolgáltatások jelenleg nem tartoznak a 2007/64/EK irányelv hatálya alá, és így nem tartoznak szükségszerűen valamely illetékes hatóság felügyelete alá, továbbá nem követik a 2007/64/EK irányelv rendelkezéseit. Ez számos jogi kérdést vet fel, például a fogyasztóvédelem, a biztonság és a felelősség, továbbá a verseny és az adatvédelem tekintetében. Az új szabályoknak ezért kezelniük kell ezeket a problémákat. E szabályok célja a folytonosság biztosítása a piacon, továbbá a meglévő és az új szolgáltatók számára annak lehetővé tétele, hogy egyértelmű és harmonizált szabályozási keretben nyújtsák szolgáltatásaikat. E szabályok alkalmazásának megkezdéséig, továbbá nem érintve azt, hogy biztosítani kell a fizetési műveletek biztonságát és a fogyasztók csalás bizonyítható kockázatával szembeni védelmét, a tagállamoknak és a Bizottságnak szavatolniuk kell a tisztességes versenyt e piacon, elkerülve a meglévő piaci szereplők bármelyikének hátrányos megkülönböztetését.

- (18a) Emellett a technológiai fejlődéssel számos kiegészítő szolgáltatás is megjelent az utóbbi években, mint például a számlainformációs szolgáltatások. Ezek a szolgáltatások a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője számára online módon összesített információkat nyújtanak egy vagy több pénzforgalmi szolgáltatónál vezetett egy vagy több fizetési számláról, mely információkhoz a számlakezelő pénzforgalmi szolgáltató online interfészén keresztül lehet hozzáférni, lehetővé téve a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője számára, hogy bármely időpontban azonnal átfogó képet kapjon pénzügyi helyzetéről. Az irányelvnek ezekre a szolgáltatásokra is ki kell terjednie annak érdekében, hogy a fogyasztók megfelelő védelemben részesüljenek fizetési és számlaadataikat illetően, továbbá státuszukkal összefüggésben jogbiztonság alakuljon ki.
- (19) A készpénzáttutalás olyan egyszerű pénzforgalmi szolgáltatás, amelynek alapja rendszerint a fizető fél által a pénzforgalmi szolgáltató részére rendelkezésre bocsátott készpénz, amely szolgáltató a megfelelő összeget – például valamilyen kommunikációs hálózaton keresztül – átadja a kedvezményezettnek vagy egy másik, a kedvezményezett nevében eljáró pénzforgalmi szolgáltatónak. Egyes tagállamokban az élelmiszer-áruházak és egyéb kereskedők ennek megfelelő szolgáltatást nyújtanak a lakosság részére, lehetővé téve közüzemi és egyéb rendszeres háztartási számlák kifizetését. Ezt a számlafizetési szolgáltatást készpénzáttutalásként kell kezelni, kivéve, ha az illetékes hatóságok ezt a tevékenységet valamely más pénzforgalmi szolgáltatás kategóriájába, vagy a 3. cikk b) pontjában foglalt negatív hatály alá tartozónak tekintik.
- (19a) Annak következtében, hogy a 2007/64/EK irányelv nem határozta meg az elfogadási szolgáltatás fogalmát, a szabályozás elkerülése érdekében több kísérlet történt az elfogadási modellek különböző típusai közötti különbségtételre, ami a kereskedők számára biztosított védelem csökkenéséhez vezetett. Ezért a fizetési műveletek elfogadásának semleges fogalommeghatározása kerül bevezetésre, amely a fizetési kártyák használata köré szerveződő hagyományos elfogadási modelleken túl más különböző üzleti modellekre, ezen belül az egynél több elfogadót is magában foglaló modellekre is kiterjed. Ezáltal biztosítható, hogy a kereskedők a fizetésre használt eszköztől függetlenül azonos védelemben részesüljenek, amennyiben a tevékenység a kártyás műveletek elfogadásával azonos. A pénzforgalmi szolgáltatók számára nyújtott műszaki szolgáltatások – például az adatok puszta kezelése vagy tárolása, illetve a terminálok üzemeltetése – nem minősülnek elfogadási szolgáltatásnak. Emellett egyértelművé kell tenni, hogy egyes elfogadási modellek esetében az elfogadó nem végez tényleges pénzáttutalást a kedvezményezett részére, mivel a felek az elszámolás más formáiban is megállapodhatnak.

- (20) Szükség van a pénzforgalmi szolgáltatók azon kategóriáinak meghatározására, amelyek az egész Unió területén jogosultak pénzforgalmi szolgáltatások nyújtására, nevezetesen: hitelintézetek, amelyek a szolgáltatásaikat igénybe vevőktől a fizetési műveletek finanszírozására is felhasználható betéteket gyűjtenek, és amelyek továbbra is a 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben¹⁰ meghatározott prudenciális előírások hatálya alá tartoznak; elektronikuspénz-kibocsátó intézmények, amelyek a fizetési műveletek finanszírozására is felhasználható elektronikus pénzt bocsátanak ki, és amelyek továbbra is a 2009/110/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben meghatározott prudenciális előírások hatálya alá tartoznak; pénzforgalmi intézmények, valamint a nemzeti jog alapján ilyen tevékenységre jogosult postai elszámolóközpontok.
- (21) Ez az irányelv szabályokat állapít meg az olyan fizetési műveletek végrehajtására vonatkozóan, amikor a pénzeszköz a 2009/110/EK irányelvben meghatározott elektronikus pénz. Ez az irányelv azonban nem szabályozza az elektronikus pénz kibocsátását, és nem módosítja az elektronikuspénz-kibocsátó intézményeknek az említett irányelv szerinti prudenciális szabályozását. A pénzforgalmi intézmények ezért nem bocsáthatnak ki elektronikus pénzt.
- (22) A 2007/64/EK irányelv prudenciális rendszert hozott létre, egységes engedélyt vezetve be az összes olyan pénzforgalmi szolgáltató számára, amelynek szolgáltatásai nem terjednek ki betétgyűjtésre vagy elektronikuspénz-kibocsátásra. Ezért a 2007/64/EK irányelv új pénzforgalmi szolgáltatói kategóriaként bevezette a pénzforgalmi intézmény fogalmát és előírta, hogy a meglévő kategóriákon kívül eső jogi személyek szigorú és átfogó feltételek alapján kaphassanak engedélyt pénzforgalmi szolgáltatások nyújtására az Unió egész területén. Ezáltal uniós szinten egységes feltételek alkalmazandók az ilyen szolgáltatásokra.

¹⁰ Az Európai Parlament és Tanács 2013. június 26-i 2013/36/EU irányelve a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 176., 2013.6.27., 338. o.).

- (23) A pénzforgalmi intézményként való engedélyezésnek és az engedély fenntartásának feltételei nem változnak lényegesen. A 2007/64/EK irányelvnek megfelelően a feltételek között szerepelnek olyan prudenciális előírások, amelyek arányosak az e szervezetek üzleti tevékenysége során előforduló működési és pénzügyi kockázatokkal. Ebben az összefüggésben az indulótőkét és a mindenkori tőkét kombináló szilárd követelményrendszerre van szükség, amely kellő időben, a piaci igények függvényében részletesebben kidolgozható. A pénzforgalmi szolgáltatások széles skálája miatt és annak érdekében, hogy ugyanazon kockázatokat minden pénzforgalmi szolgáltató esetében ugyanúgy kezeljék, az irányelvnek lehetővé kell tennie különböző módszerek alkalmazását, illetve bizonyos fokú felügyeleti mozgásteret. A pénzforgalmi intézményekre vonatkozó előírásoknak tükrözniük kell azt a tényt, hogy a pénzforgalmi intézmények erőteljesebben szakosodottak, és korlátozottabb területen fejtenek ki tevékenységet, ezáltal a náluk felmerülő kockázatok szűkebb körűek, valamint egyszerűbben nyomon követhetők és ellenőrizhetők, mint a hitelintézetek tágabb tevékenységi körében előforduló kockázatok. A pénzforgalmi intézmények számára ezért mindenekelőtt meg kell tiltani, hogy betéteket gyűjtsenek a szolgáltatásaikat igénybe vevőktől, és elő kell írni, hogy a szolgáltatások igénybe vevőitől érkező pénzeszközöket csak pénzforgalmi szolgáltatások nyújtásához használhatják fel. Az előírt prudenciális szabályoknak, többek között az indulótökének, meg kell felelniük a pénzforgalmi intézmény által nyújtott megfelelő pénzforgalmi szolgáltatáshoz kapcsolódó kockázatoknak.
- (23a) Ezen irányelv célja továbbá, hogy az Unió egészében biztosítsa a fogyasztók magas szintű védelmét a pénzforgalmi szolgáltatások igénybevétele során. Tekintettel arra, hogy a letelepedés jogával való visszaélések veszélyeztethetik a magas szintű fogyasztóvédelmet, szükséges előírni, hogy kapcsolat álljon fenn a pénzforgalmi intézmény pénzforgalmi szolgáltatásokhoz kapcsolódó üzleti tevékenysége és azon tagállam között, amelyben a pénzforgalmi intézmény létesítő okirat szerinti székhelye található. Ez a kapcsolat lehetővé tenné az illetékes hatóságok számára felügyeleti feladataik hatékony végrehajtását is.

- (24) Rendelkezéseket kell elfogadni arra vonatkozóan is, hogy az ügyfélpénzeket elkülönítetten kell tartani a pénzforgalmi intézmény pénzeszközeitől. Az ügyfélpénzek védelmére vonatkozó követelmények akkor szükségesek, ha az ügyfélpénz a pénzforgalmi intézmény birtokába kerül. Abban a konkrét esetben, ha ugyanaz a pénzforgalmi intézmény hajtja végre a fizetési műveletet mind a fizető fél, mind pedig a kedvezményezett tekintetében, és az intézmény a fizető fél számára hitelkeretet biztosít, helyénvaló lehet az ügyfélpénzek védelme a kedvezményezett javára, amint az a kedvezményezett pénzforgalmi intézménnyel szembeni követeléseként jelenik meg. A pénzforgalmi intézményekkel szemben továbbá a pénzmosás elleni és a terrorizmus finanszírozása elleni hatékony előírásokat kell alkalmazni.
- (25) Ez az irányelv nem vezet be módosításokat a pénzforgalmi intézmények azon kötelezettségeire vonatkozóan, amelyek a beszámolóképzést, valamint az éves beszámoló és az összevont (konszolidált) éves beszámoló könyvvizsgálatát érintik. A pénzforgalmi intézményeknek az éves és összevont éves beszámolóikat a 78/660/EGK tanácsi irányelvben¹¹, és adott esetben a 83/349/EGK tanácsi irányelvben¹², valamint a 86/635/EGK tanácsi irányelvben¹³ foglaltak szerint kell elkészíteniük. Az éves és összevont éves beszámolókat könyvvizsgálóval felül kell vizsgáltatni, kivéve azt az esetet, ha a pénzforgalmi intézmény a 78/660/EGK, valamint adott esetben a 83/349/EGK és a 86/635/EGK irányelvek értelmében mentesül e kötelezettség alól.
- (27) Az irányelv hatálya alá tartozó egy vagy több pénzforgalmi szolgáltatás nyújtásakor a pénzforgalmi szolgáltatóknak minden esetben rendelkezniük kell kizárólag fizetési műveletekre használt fizetési számlákkal. Ahhoz, hogy a pénzforgalmi szolgáltatók pénzforgalmi szolgáltatást tudjanak nyújtani, elkerülhetetlen, hogy hozzáféréssel rendelkezzenek hitelintézeteknél vezetett számlákhoz. A tagállamoknak a szolgálni kívánt jogos céllal arányos módon kell biztosítaniuk ezt a hozzáférést.

¹¹ A Tanács 1978. július 25-i 78/660/EGK negyedik irányelve a meghatározott jogi formájú társaságok éves beszámolójáról (HL L 222., 1978.8.14, 11. o.).

¹² A Tanács 1983. június 13-i 83/349/EGK hetedik irányelve az összevont (konszolidált) éves beszámolóról (HL L 193., 1983.7.18. 1. o.).

¹³ A Tanács 1986. december 8-i 86/635/EGK irányelve a bankok és más pénzügyi intézmények éves beszámolójáról és konszolidált éves beszámolójáról (HL L 372., 1986.12.31., 1. o.).

- (28) Ez az irányelv a pénzforgalmi intézmények által történő hitelnyújtásra, azaz hitelkeret rendelkezésre tartására és hitelkártya-kibocsátásra kizárólag akkor vonatkozik, ha a hitelnyújtás szorosan kapcsolódik pénzforgalmi szolgáltatásokhoz. Csak akkor helyénvaló a pénzforgalmi intézmények számára a hitelnyújtást határokon átnyúló tevékenységeiket illetően engedélyezni, ha a hitelt a pénzforgalmi szolgáltatások megkönnyítése érdekében, rövid lejáratú jelleggel és legfeljebb tizenkét hónapra nyújtják, ideértve a megújuló hitelkereteket is, azzal a feltétellel, hogy refinanszírozására főként a pénzforgalmi intézmény saját forrásainak, valamint a tőkepiacról származó egyéb forrásoknak, nem pedig a pénzforgalmi szolgáltatásokat igénybe vevő ügyfelek nevében őrzött pénzeszközöknek a felhasználásával kerül sor. Ezek a szabályok nem érintik a 2008/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet¹⁴, sem a fogyasztói hitelezés ezen irányelvben nem harmonizált feltételei tekintetében releváns egyéb uniós vagy nemzeti jogszabályokat.
- (29) A pénzforgalmi intézmények engedélyezéséért felelős, az ellenőrzéseket végrehajtó és az említett engedély visszavonásáról döntő illetékes nemzeti hatóságok közötti együttműködés általánosságban megfelelőnek bizonyult. Az illetékes hatóságok közötti együttműködést azonban javítani kell, mind az információcsere, mind az irányelv koherens alkalmazása és értelmezése tekintetében azokban az esetekben, amikor az engedéllyel rendelkező pénzforgalmi intézmény a letelepedés vagy a szolgáltatásnyújtás szabadságának jogát gyakorolva a székhelye szerinti tagállamtól eltérő tagállamban is pénzforgalmi szolgáltatást kíván nyújtani, ideértve az interneten történő szolgáltatásnyújtást is (azaz európai „útlevelet” szeretne kapni). Az EBH-nak segítséget kell nyújtania az illetékes hatóságok számára a határokon átnyúló együttműködés során egymás közt felmerülő nézetkülönbségek rendezéséhez. Fel kell kérni arra is, hogy az együttműködésre és az adatcserére vonatkozóan dolgozzon ki szabályozástechnikai standardtervezeteket.

¹⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 2008. április 23-i 2008/48/EK irányelve a fogyasztói hitelmegállapodásokról és a 87/102/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 133., 2008.5.22., 66. o.).

- (30) A székhely szerinti illetékes hatóságok által engedélyezett vagy e hatóságoknál nyilvántartásba vett pénzforgalmi intézmények – ideértve ügynökeiket is – működése átláthatóságának fokozása céljából, valamint az Unión belül a magas szintű fogyasztóvédelem szavatolása érdekében szükséges biztosítani, hogy a nyilvánosság könnyen hozzáférjen azon szervezetek listájához, melyek számára e szolgáltatások nyújtását engedélyezték, beleértve a 27. cikk értelmében mentességben részesülő valamennyi természetes és jogi személyt is. Az EBH-nak ezért a weboldalán közzé kell tennie és rendszeresen frissítenie kell a pénzforgalmi szolgáltatások nyújtására engedéllyel rendelkező szervezetek listáját, beleértve a 27. cikk értelmében mentességben részesülő valamennyi természetes és jogi személyt is. Ezeknek az intézkedéseknek hozzá kell járulniuk az illetékes hatóságok közötti együttműködés javításához is.
- (31) Javítani kell a pontos, aktualizált információk rendelkezésre állását azáltal, hogy a pénzforgalmi intézmények számára elő kell írni, hogy a székhelyük szerinti állam illetékes hatóságát haladéktalanul értesítsék minden olyan változásról, amely befolyásolja az engedélyeztetéssel összefüggésben nyújtott információ és bizonyíték pontosságát, beleértve a kiszervezett tevékenységeket végző további ügynököket vagy szervezeteket. Kétség esetén az illetékes hatóságoknak is ellenőrizniük kell, hogy a kapott információ helyes-e.
- (31a) A tagállamok határozhatnak úgy, hogy a letelepedés joga alapján a területükön működő azon pénzforgalmi intézményeknek, amelyek esetében a központi ügyintézés helye egy másik tagállamban található, ki kell jelölniük a területükön egy központi kapcsolattartó pontot, egyrészt megkönnyítendő az ügynökök hálózatainak felügyeletét, másrészt pedig az ezen irányelv III. és IV. címének való megfelelés érdekében. Az EBH szabályozási standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben megállapítja azokat a kritériumokat, amelyek alapján meghatározható, hogy mely helyzetben helyénvaló központi kapcsolattartó pont kijelölése és melyek legyenek annak feladatai.

- (32) Bár ez az irányelv részletesen meghatározza a hatáskörök azon minimális körét, amelyekkel az illetékes hatóságoknak rendelkezniük kell a pénzforgalmi intézmények megfelelésének felügyelete során, ezeket a hatásköröket az alapvető jogok, többek között a magánélethez való jog figyelembevételével kell gyakorolni. Azon hatáskörök gyakorlásához, amelyek adott esetben súlyosan csorbíthatják a magán- és családi élet, az otthon és a kapcsolattartás tiszteletben tartásának jogát, a tagállamoknak megfelelő és hatékony védőintézkedéseket kell bevezetniük a visszaélések és az önkényesség megakadályozása céljából, például adott esetben az érintett tagállam bírósága által adott előzetes engedély révén.
- (33) Fontos biztosítani, hogy valamennyi pénzforgalmi szolgáltatást nyújtó személy bizonyos minimális jogi és szabályozási követelmények hatálya alá kerüljön. Így elő kell írni valamennyi pénzforgalmi szolgáltatást nyújtó személy kilétének és tartózkodási helyének nyilvántartásba vételét, beleértve azokét a személyeket is, akik vagy amelyek nem tudják teljesíteni a pénzforgalmi intézményként történő engedélyezés összes feltételét.

Ez a megközelítés összhangban van a pénzmosás elleni küzdelemmel foglalkozó Pénzügyi Akció Munkacsoport VI. különleges ajánlásában foglalt okfejtéssel, amely egy olyan mechanizmus bevezetését irányozza elő, amely alapján az említett ajánlásban meghatározott összes feltételt teljesíteni nem képes pénzforgalmi szolgáltatók mégis pénzforgalmi intézményként kezelhetők. E megfontolásból a tagállamoknak az említett személyeket úgy kell felvenniük a pénzforgalmi intézmények nyilvántartásába, hogy eltekintenek az engedélyezésre vonatkozó összes feltétel vagy a feltételek egy részének alkalmazásától. Mindemellett alapvető fontosságú a mentesítési lehetőséget a fizetési műveletek értékéhez kapcsolódó szigorú követelményekhez kötni. A mentességet élvező pénzforgalmi intézmények nem élhetnek sem a letelepedés jogával, sem pedig a szolgáltatásnyújtás szabadságával, és ezeket a jogokat fizetési rendszer tagjaként, közvetetten sem gyakorolhatják.

- (33a) Tekintettel a számlainformációs szolgáltatást nyújtók által végzett tevékenység sajátos jellegére és az e szolgáltatások nyújtásához kapcsolódó kockázatokra, helyénvaló rájuk vonatkozóan egyedi prudenciális rendszert előírni; e szolgáltatók, kihasználva az európai „útlevél” adta lehetőséget, szolgáltatásaikat határokon átnyúló alapon nyújthatják majd.

- (34) Minden pénzforgalmi szolgáltató számára lényeges, hogy igénybe tudja venni a fizetési rendszerek technikai infrastruktúráinak szolgáltatásait. Az igénybevételre azonban megfelelő követelményeknek kell vonatkozniuk e rendszerek integritásának és stabilitásának biztosítása érdekében. Valamennyi olyan pénzforgalmi szolgáltatónak, amely részvételét kérelmezi valamely fizetési rendszerben, igazolnia kell a fizetési rendszer előtt, hogy belső szabályozása mindenféle kockázattal szemben kellően szilárd védelmet nyújt. Jellemzően ilyen fizetési rendszerek például a négy szereplős kártyarendszerek, valamint az átutalási és beszedési megbízások feldolgozását végző nagy rendszerek. Annak érdekében, hogy az engedélyezett pénzforgalmi szolgáltatók egyes kategóriái között az Unió egész területére kiterjedően biztosított legyen az – engedélyüknek megfelelő – egyenlő bánásmód, szükséges tisztázni azokat a szabályokat, amelyek a fizetési rendszerekben való részvételre vonatkoznak.
- (35) Rendelkezni kell az engedélyezett pénzforgalmi intézmények és hitelintézetek megkülönböztetéstől mentes kezeléséről annak érdekében, hogy a belső piacon egymással versenyző valamennyi pénzforgalmi szolgáltató azonos feltételek mellett vehesse igénybe az e fizetési rendszerek technikai infrastruktúrái által nyújtott szolgáltatásokat. Mivel az engedélyezett pénzforgalmi szolgáltatók és az ezen irányelv szerinti mentességet, illetve a 2009/110/EK irányelv 3. cikke szerinti mentességet élvező szolgáltatók prudenciális kerete különbözik egymástól, célszerű különböző bánásmódról rendelkezni. Mindenesetre az arra vonatkozó feltételekben levő különbségek kizárólag akkor engedélyezhetők, ha ezt a pénzforgalmi szolgáltatóknál felmerülő költségek eltérései indokolják. Ez nem sérti a tagállamoknak a rendszerszempontról jelentős rendszerekben való részvétel korlátozására vonatkozó, a 98/26/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv¹⁵ szerinti jogát, és nem sérti az Európai Központi Banknak és a Központi Bankok Európai Rendszerének a fizetési rendszerekben való részvétel tekintetében meghatározott hatáskörét.

¹⁵ Az Európai Parlament és a Tanács 1998. május 19-i 98/26/EK irányelve a fizetési és értékpapír-elszámolási rendszerekben az elszámolások véglegességéről (HL L 166., 1998.6.11., 45. o.).

- (35a) Ez az irányelv nem sérti a 98/26/EK irányelv alkalmazási körét; mindazonáltal a pénzforgalmi szolgáltatók közötti tisztességes verseny biztosítása érdekében ennek az irányelvnek elő kell írnia, hogy amennyiben egy, a 98/26/EK irányelv feltételeinek megfelelően kijelölt fizetési rendszer résztvevője az adott rendszerrel kapcsolatos szolgáltatásokat nyújt engedélyezett vagy nyilvántartásba vett pénzforgalmi szolgáltatók számára, és egy engedélyezett vagy nyilvántartásba vett pénzforgalmi szolgáltató az említett szolgáltatások igénybevételét kérelmezi, akkor megkülönböztetéstől mentes módon kell határozni a kérelemről. Azok a pénzforgalmi szolgáltatók azonban, amelyek számára engedélyezik a szolgáltatások igénybevételét, nem tekintendők a 98/26/EK irányelv értelmében vett résztvevőknek, és ezért az említett irányelv szerinti védelemben sem részesülhetnek.
- (36) A fizetési rendszerekben való részvétellel kapcsolatos rendelkezések nem vonatkoznak az egyetlen pénzforgalmi szolgáltató által létrehozott és működtetett rendszerekre. Ezek a zártkörű fizetési rendszerek működhetnek a fizetési rendszerekkel közvetlenül versenyezve, vagy jellemzőbben a piac olyan szegmensében, amelyet a fizetési rendszerek nem fednek le megfelelő módon. Ezek a fizetési rendszerek jellemzően három felet érintő rendszereket jelentenek – például három felet érintő kártyarendszereket, távközlési szolgáltatók által nyújtott pénzforgalmi szolgáltatásokat, vagy olyan készpénz-átutalási szolgáltatásokat, amelyekben a rendszer működtetője a pénzforgalmi szolgáltatója mind a fizető félnek, mind a kedvezményezettnek –, valamint bankcsoportok belső rendszerei lehetnek. E fizetési rendszerek a régóta működő, széles körben használt fizetési rendszerek versenytársai lehetnek; e verseny serkentése érdekében elviekben nem lenne helyénvaló harmadik felek számára biztosítani a részvételt ezekben a zártkörű fizetési rendszerekben. Ezen rendszereknek azonban továbbra is az uniós és nemzeti versenyszabályok hatálya alá kell tartozniuk, amelyek a pénzforgalmi piacokon való hatékony verseny fenntartása érdekében megkövetelhetik az e rendszerekben való részvétel biztosítását.
- (37) [...]
- (38) [...]

- (39) Ez az irányelv nem alkalmazandó a készpénzes fizetési műveletekre, mivel a készpénzes fizetések tekintetében már létezik az egységes pénzforgalmi piac; ez az irányelv nem vonatkozik továbbá a papírcsekken alapuló fizetési műveletekre, mivel ezek természetüknél fogva nem dolgozhatók fel olyan hatékonyan, mint az egyéb fizetési módok. Ezeken a területeken azonban a helyes gyakorlatnak követnie kellene az ezen irányelvben meghatározott alapelveket.
- (40) Mivel a fogyasztók és a vállalkozások nem ugyanabban a helyzetben vannak, nem azonos szintű védelemre van szükségük. Míg fontos, hogy a fogyasztók jogait olyan rendelkezések garantálják, amelyekről egy szerződésben nem lehet eltérni, ésszerű annak lehetővé tétele, hogy a vállalkozások és szervezetek másként állapodjanak meg, amennyiben partnerük nem fogyasztó.

Ugyanakkor a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy úgy rendelkezhessenek, hogy a 2003/361/EK bizottsági ajánlás¹⁶ értelmében vett mikrovállalkozásokat ugyanolyan bánásmódban kell részesíteni, mint a fogyasztókat. Mindenesetre ezen irányelv néhány alapvető rendelkezésének a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő jogállásától függetlenül, mindenkor alkalmazandónak kell lennie.

- (41) Ezen irányelvben meg kell határozni a pénzforgalmi szolgáltatók kötelezettségeit a pénzforgalmi szolgáltatások igénybe vevői számára nyújtandó tájékoztatás tekintetében, akiknek mindenütt ugyanolyan magas színvonalú, egyértelmű információkat kell kapniuk a pénzforgalmi szolgáltatásokról annak érdekében, hogy képesek legyenek megalapozott döntéseket hozni és az EU-n belül szabadon választani. Az átláthatóság érdekében ez az irányelv meghatározza azokat a harmonizált követelményeket, amelyek biztosítják, hogy a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő a pénzforgalmi szolgáltatási szerződésre és a fizetési műveletre nézve megkapja a szükséges és elégséges információkat. Annak előmozdítása érdekében, hogy a pénzforgalmi szolgáltatások egységes piaca zökkenőmentesen működjön, a tagállamok nem fogadhatnak el az irányelvben megállapítottaktól eltérő, tájékoztatásra vonatkozó rendelkezéseket.

¹⁶ A Bizottság 2003. május 6-i 2003/361/EK ajánlása a mikro-, kis- és középvállalkozások meghatározásáról (HL L 124., 2003.5.20., 36. o.).

- (42) A fogyasztókat védeni kell a tisztességtelen és félrevezető gyakorlatokkal szemben a 2005/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel¹⁷, a 2000/31/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel¹⁸, valamint a 2002/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel¹⁹ összhangban. Az említett irányelvek kiegészítő rendelkezéseit továbbra is alkalmazni kell. Pontosítani kell azonban mindenekelőtt a szerződés megkötését megelőző tájékoztatási követelmények tekintetében az ezen irányelv és a 2002/65/EK irányelv közötti kapcsolatot.
- (43) Az előírt információk körének arányosnak kell lennie a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevők szükségleteivel, közlésére pedig szabványos formátumban van szükség. Az egyszeri fizetési műveletekre azonban más tájékoztatási követelményeknek kell vonatkozniuk, mint a keretszerződésekre, amelyek több fizetési műveletre vonatkoznak.
- (44) A keretszerződések és az ezek hatálya alá tartozó fizetési műveletek a gyakorlatban sokkal gyakoribbak és gazdaságilag fontosabbak, mint az egyszeri fizetési műveletek. Fizetési számla vagy külön készpénz-helyettesítő fizetési eszköz megléte esetén keretszerződés szükséges. A keretszerződésekre vonatkozó előzetes tájékoztatási követelményeknek ezért meglehetősen átfogónak kell lenniük, a tájékoztatást pedig minden esetben papíron vagy egyéb tartós adathordozón kell megadni, például a számlanyomtatók által kinyomtatott lapon, CD-ROM-on, DVD-n, valamint a személyi számítógép merevlemez meghajtóján, amelyen elektronikus levelezés tárolható, és internetes oldalakon, amennyiben ezek az oldalak későbbi visszaolvasásra alkalmas módon az információk felhasználási céljának megfelelő időtartamig elérhetők, és lehetővé teszik a tárolt adatok változatlan reprodukálását. A pénzforgalmi szolgáltató és a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő számára azonban lehetővé kell tenni, hogy a keretszerződésben megállapodjanak a teljesített fizetési műveletekre vonatkozó utólagos tájékoztatásnyújtás módjáról, így például arról, hogy az internetes banki szolgáltatások tekintetében a fizetési számlára vonatkozó valamennyi információt online hozzáférhetővé kell tenni.

¹⁷ Az Európai Parlament és a Tanács 2005. május 11-i 2005/29/EK irányelve a belső piacon az üzleti vállalkozások fogyasztókkal szemben folytatott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatairól (HL L 149., 2005.6.11., 22. o.).

¹⁸ Az Európai Parlament és a Tanács 2000. június 8-i 2000/31/EK irányelve a belső piacon az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások, különösen az elektronikus kereskedelem egyes jogi vonatkozásairól (HL L 178., 2000.7.17., 1. o.).

¹⁹ Az Európai Parlament és a Tanács 2002. szeptember 23-i 2002/65/EK irányelve a fogyasztói pénzügyi szolgáltatások távértékesítéssel történő forgalmazásáról (HL L 271., 2002.10.9., 16. o.).

- (45) Az egyszeri fizetési műveletek esetében kizárólag az alapvető fontosságú információkat kell minden esetben megadni a pénzforgalmi szolgáltató saját kezdeményezésére. Mivel a fizető fél rendszerint jelen van a fizetési megbízás adásakor, nem szükséges előírni azt, hogy a tájékoztatást minden esetben papíron vagy egyéb tartós adathordozón kell nyújtani. A pénzforgalmi szolgáltató szóbeli tájékoztatást is nyújthat, vagy az információkat más formában is könnyen hozzáférhetővé teheti, például a feltételeknek a helyszínen lévő hirdetőtáblán való kifüggesztése révén. Tájékoztatást kell nyújtani arról is, hogy hol lehet részletesebb információkhoz jutni (például a weboldal címe). A fogyasztó kérésére azonban az alapvető fontosságú információkat papíron vagy egyéb tartós adathordozón a rendelkezésére kell bocsátani.
- (46) Ez az irányelv rendelkezik arról, hogy a fogyasztó a pénzforgalmi szolgáltatásra vonatkozó szerződés kötelező erejűvé válása előtt jogosult ingyenesen megkapni a vonatkozó információkat. A fogyasztó a szerződéses jogviszony teljes időtartama alatt kérheti az előzetes tájékoztatás és a keretszerződés ingyenesen, papíron történő rendelkezésre bocsátását is, annak érdekében, hogy össze tudja hasonlítani az egyes pénzforgalmi szolgáltatók szolgáltatásait és azok feltételeit, illetve bármiféle vita esetén ellenőrizhesse szerződéses jogait és kötelezettségeit. Az említett rendelkezéseknek összhangban kell állniuk a 2002/65/EK irányelvvel. Ezen irányelvnek az ingyenes tájékoztatásra vonatkozó konkrét rendelkezései nem vonhatják maguk után azt, hogy az egyéb vonatkozó irányelvek alapján a fogyasztóknak nyújtott tájékoztatás után díjat lehet felszámítani.

- (47) Annak a módnak a megválasztása során, ahogyan a pénzforgalmi szolgáltató a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjének rendelkezésére bocsátja az előírt információkat, figyelembe kell vennie ez utóbbi szükségleteit, valamint a gyakorlati technikai vonatkozásokat és a költséghatékonyságot az adott pénzforgalmi szolgáltatási szerződésben foglalt megállapodásból következő helyzettől függően. Ennek megfelelően az irányelvben a pénzforgalmi szolgáltató által nyújtandó tájékoztatás két módját kell megkülönböztetni: vagy át kell adni az információkat, azaz a pénzforgalmi szolgáltatónak aktívan kell közölnie azokat az ezen irányelv által előírt megfelelő időben anélkül, hogy ezt a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő külön kérné; vagy elérhetővé kell tenni a tájékoztatást a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő számára, figyelembe véve az esetleges további tájékoztatásra irányuló bármilyen kérését. Ez utóbbi esetben a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjének aktívan kell kezdeményeznie azt, hogy tájékoztatást kapjon, például úgy, hogy kifejezetten kéri azt a pénzforgalmi szolgáltatótól, belép a bankszámlához tartozó e-mail postafiókba vagy a számlakivonatokért nyomtatóba helyezi bankkártyáját. A fenti célokból a pénzforgalmi szolgáltatónak biztosítania kell az információhoz való hozzáférés lehetőségét és az információk a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője általi elérhetőségét.
- (48) A fogyasztó részére járulékos díjak felszámítása nélkül biztosítani kell a teljesített műveletekre vonatkozó alapvető tájékoztatást. Az egyszeri fizetési műveletek esetében a pénzforgalmi szolgáltató nem számíthat fel külön díjat ezért a tájékoztatásért. Hasonlóképpen ingyenesen kell biztosítani a keretszerződés keretében teljesített fizetési műveletekre vonatkozó utólagos, havonta történő tájékoztatást. A díjszabás átláthatóságának fontosságára és a fogyasztói szükségletek közötti különbségekre figyelemmel azonban a felek számára lehetővé kell tenni, hogy gyakoribb vagy kiegészítő tájékoztatás esetén díjfizetésről állapodjanak meg. A különböző nemzeti gyakorlatok figyelembevétele érdekében a tagállamoknak lehetőséget kell adni arra, hogy olyan szabályokat állapítsanak meg, amelyek előírják, hogy a papíralapú havi számlakivonatokat mindig ingyenesen kell biztosítani.

- (49) A fogyasztói mobilitás megkönnyítése érdekében a fogyasztók számára lehetővé kell tenni, hogy egy év elteltével külön díj nélkül felmondhassák a keretszerződéseket. A fogyasztók számára a megállapodás szerinti felmondási időnek nem szabad egy hónapnál hosszabbnak, a pénzforgalmi szolgáltatók számára pedig két hónapnál rövidebbnek lennie. Ez az irányelv nem érinti a pénzforgalmi szolgáltató azon kötelezettségét, amely rendkívüli körülmények között a pénzforgalmi szolgáltatási szerződés megszüntetésére irányul más vonatkozó – például a pénzmosásról és a terrorizmus finanszírozásáról, a pénzeszközök befagyasztását célzó intézkedésről, vagy a bűncselekmények megelőzésével és kivizsgálásával kapcsolatos egyedi intézkedésről szóló – uniós vagy nemzeti jogszabályok alapján.
- (49a) A magas szintű fogyasztóvédelem biztosítása érdekében a tagállamok számára lehetőséget kell biztosítani arra, hogy korlátozásokat vagy tilalmat vezessenek be vagy tartsanak fenn a keretszerződések feltételeinek egyoldalú módosítására vonatkozóan, például abban az esetben, ha e módosításra alapos indok nélkül kerül sor.
- (50) A kis összegű fizetésekre szolgáló készpénz-helyettesítő fizetési eszközöknek olcsó és könnyen használható alternatívát kell biztosítaniuk az alacsony árfekvésű áruk és szolgáltatások esetében, és nem indokolt azokra túlzott követelményeket alkalmazni. A vonatkozó tájékoztatási követelményeket és az azok teljesítésével kapcsolatos szabályokat ezért az alapvető fontosságú információkra kell korlátozni, figyelembe véve a kis összegű fizetésekre szánt eszközöktől indokoltan elvárható műszaki jellemzőket is.
- A pénzforgalmi szolgáltatások igénybe vevőinek a kevésbé szigorú rendszer ellenére is megfelelő védelemben kell részesülniük, figyelembe véve ugyanakkor, hogy ezen készpénz-helyettesítő fizetési eszközök – különösen az előre fizetett készpénz-helyettesítő fizetési eszközök – csak korlátozott kockázatot jelentenek.

- (51) Meg kell állapítani azokat a kritériumokat, amelyek alapján a fizetéskezdeményezési szolgáltatást és a számlainformációs szolgáltatást nyújtók hozzáférhetnek a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője által egy másik pénzforgalmi szolgáltatónál fenntartott számlára vonatkozó információhoz és felhasználhatják azt. Mindenekelőtt egyfelől a fizetéskezdeményezési szolgáltatást és a számlainformációs szolgáltatást nyújtóknak, másfelől a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjének számláját kezelő pénzforgalmi szolgáltatónak egyaránt teljesíteniük kell az ebben az irányelvben meghatározott vagy említett vagy az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteiben foglalt szükséges adatvédelmi és biztonsági követelményeket. Ezeknek a szabályozástechnikai standardoknak összeegyeztethetőnek kell lenniük a rendelkezésre álló különböző technológiai megoldásokkal, és minden esetben biztosítaniuk kell azt, hogy a számlakezelő pénzforgalmi szolgáltatónak tudomása legyen arról, hogy nem maga az ügyfél lép vele kapcsolatba, hanem a fizetéskezdeményezési szolgáltatás, illetve a számlainformációs szolgáltatás nyújtója. Ezzel összefüggésben az EBH többek között meghatározza annak a szabványos protokollnak vagy interfésznek a jellemzőit, amely biztosítja a fizetéskezdeményezési szolgáltatást és a számlainformációs szolgáltatást nyújtók, valamint a számlakezelő pénzforgalmi szolgáltató, illetve az érintett fogyasztók közötti biztonságos kommunikációt; ezt a szabványos protokollt vagy interfészt kell alkalmazni azoknak a hitelesítési kódoknak a továbbítására is, amelyek bizonyítják, hogy a fizető fél hozzájárulását adta a fizetéskezdeményezési szolgáltatás, illetve a számlainformációs szolgáltatás nyújtójának a fizető fél fizetési számlájához való hozzáféréshez, valamint hogy megfelelő tájékoztatást kapott a számlájához való hozzáférés mértékéről.

(51a) Az internetes fizetések biztonsága alapvető fontosságú a felhasználók védelmének és az elektronikus kereskedelemhez szükséges megbízható környezet kialakításának biztosítása céljából. Az interneten és más távértékesítési csatornákon keresztül kínált valamennyi pénzforgalmi szolgáltatást biztonságos módon kell teljesíteni, olyan technológiák alkalmazásával, amelyekkel szavatolható a felhasználó biztonságos azonosítása, és a lehető legnagyobb mértékben csökkenthető a csalás kockázata. Nem tűnik szükségesnek ugyanilyen szintű védelmet biztosítani az elektronikus platformok vagy eszközök alkalmazásától eltérő módon kezdeményezett és teljesített fizetési műveletek, például a papíralapú fizetési műveletek, vagy a postai és a telefonon történő rendelések esetében. Az internetes és mobilfizetések szilárd növekedését a biztonsági intézkedések általános fokozódásának kell kísérnie, ideértve a műveletek dinamikus kódokkal való hitelesítését is, hogy a felhasználó minden esetben tisztában legyen az általa engedélyezett művelet összegével és kedvezményezettjével.

Az adathalászathoz és más csalárd tevékenységekhez kapcsolódó kockázatok korlátozásához szükséges a személyes hitelesítési adatok biztonságos használata. E tekintetben a felhasználónak a személyes hitelesítési adatainak bizalmasságát és integritását megőrző módszerekre kell támaszkodnia. Ezek a módszerek jellemzően titkosítási rendszereket alkalmaznak, amelyek alapulhatnak a fizető fél személyes eszközeinek – például kártyaolvasók vagy mobiltelefonok – használatán, vagy azokat a számlakezelő pénzforgalmi szolgáltató más csatornán (például SMS-üzenetben vagy e-mailben) is biztosíthatja a fizető fél számára. A fizetési műveletek biztonsága növelhető a hitelesítési kódokat, mint például egyszeri jelszavakat alkalmazó titkosítási rendszerekkel; amennyiben a pénzforgalmi szolgáltatások igénybe vevői ilyen hitelesítési kódokat használnak, azt úgy kell tekinteni, hogy az összeegyeztethető a készpénz-helyettesítő fizetési eszközökkel és a személyes hitelesítési adatokkal összefüggő kötelezettségeikkel abban az esetben is, amikor a műveletben fizetéskezdeményezési szolgáltatást, illetve számlainformációs szolgáltatást nyújtok is részt vesznek.

- (52) Fizetéskezdeményezési szolgáltatások esetében a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőinek és az érintett pénzforgalmi szolgáltatóknak a jogait és kötelezettségeit megfelelően ki kell igazítani. Konkrétan, a számlakezelő pénzforgalmi szolgáltató és a műveletben részt vevő, fizetéskezdeményezési szolgáltatást nyújtó közötti felelősségmegosztásnak biztosítania kell, hogy a felek a művelet ellenőrzésük alatt levő megfelelő része tekintetében felelősséget vállaljanak.
- (53) A nem engedélyezett vagy nem megfelelően teljesített fizetési műveletek kockázatainak és következményeinek csökkentése érdekében a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjének a lehető leghamarabb értesítenie kell a pénzforgalmi szolgáltatót az állítólagosan nem engedélyezett vagy nem megfelelően teljesített fizetési műveletek bármiféle vitatásáról, feltéve hogy a pénzforgalmi szolgáltató teljesítette az ezen irányelv szerinti tájékoztatási kötelezettségeit. Amennyiben a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője betartja a bejelentési határidőt, akkor követelését a nemzeti jog szerinti elévülési időn belül tudnia kell érvényesíteni. Ez az irányelv a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője és a pénzforgalmi szolgáltató között felmerülő egyéb követeléseket nem érinti.
- (54) Nem engedélyezett fizetési művelet esetén a fizető fél részére haladéktalanul vissza kell téríteni az érintett művelet összegét. Annak érdekében, hogy a fizető felet ne érje semmilyen hátrány, a visszatérítés jóváírásának értéknapja nem lehet későbbi annál a dátumnál, amikor a fizető fél számláját a megfelelő összeggel megterhelték. A pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjének arra irányuló ösztönzése érdekében, hogy szolgáltatójának indokolatlan késedelem nélkül bejelentse a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz ellopását vagy elvesztését, és ily módon mérsékelje a nem engedélyezett fizetési műveletek kockázatát, a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője csak rendkívül korlátozott összeghatárig visel felelősséget, kivéve, ha csalárd módon vagy súlyos gondatlansággal járt el. Ezzel összefüggésben az 50 EUR-t kitevő összeg megfelelőnek tűnik az Unión belüli összehangolt és magas szintű felhasználóvédelem biztosításához. Továbbá, amint a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője értesítette a pénzforgalmi szolgáltatót arról, hogy készpénz-helyettesítő fizetési eszköze esetlegesen visszaélés tárgya lett, a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője már nem tartozik felelősséggel az adott eszköz nem engedélyezett használatából származó további veszteségekért. Ez az irányelv nem érinti a pénzforgalmi szolgáltatók saját termékeik technikai biztonságára vonatkozó felelősségét.

- (55) A pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő esetleges gondatlanságának vizsgálata érdekében valamennyi körülményt figyelembe kell venni. Az állítólagos gondatlanság bizonyítékait és annak mértékét általánosságban a nemzeti joggal összhangban kell értékelni. Semmisnek kell tekinteni a készpénz-helyettesítő fizetési eszközök nyújtására és használatára vonatkozó azon szerződéses feltételeket és kitételeket, amelyek eredményeként nőne a fogyasztóra háruló vagy csökkenne a kibocsátóra háruló bizonyítási teher.

Emellett meghatározott helyzetekben, és mindenekelőtt, ha a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz nincs ott az értékesítés helyén, például interneten keresztül történő online fizetés esetén, helyénvaló előírni a pénzforgalmi szolgáltató számára, hogy szolgáljon bizonyítékkal az állítólagos gondatlanságról, mivel ilyen esetben a fizető fél lehetőségei rendkívül korlátozottak.

- (56) Rendelkezni kell a nem engedélyezett fizetési műveletek esetére a kárviselés megosztásáról. A magas szintű fogyasztóvédelem biztosítása érdekében a fizető félnek minden esetben jogosultnak kell lennie arra, hogy visszatérítés iránti követeléssel éljen számlakezelő pénzforgalmi szolgáltatójával szemben, még akkor is, ha a fizetési műveletben fizetéskezdemenyezési szolgáltatás nyújtója is részt vesz. Ez nem érinti a pénzforgalmi szolgáltatók közötti felelősségmegosztást. Eltérő rendelkezések vonatkozhatnak a pénzforgalmi szolgáltatások olyan igénybe vevőire, akik nem fogyasztók, mivel az ilyen felhasználók általában jobban fel tudják mérni a csalás kockázatát, és megfelelő ellenintézkedéseket tudnak hozni.

- (56a) Ennek az irányelvnek célul kell kitűznie a fogyasztók védelmének növelését azon kártyás fizetési műveletek esetében is, amelyekben a művelet pontos összege nem ismert a vásárlás pillanatában, amikor a fizető fél hozzájárulását adja a fizetési művelet teljesítéséhez, például automata töltőállomásokon való vásárlásnál, valamint a gépjármű bérleti szerződések vagy szállodai foglalások esetében. A fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója csak abban az esetben zárolhat pénzüsszeget a fizető fél fizetési számláján, ha a fizető fél hozzájárulását adta a pontos zárolandó összeghez, és ez az összeg a fizetési megbízás beérkezését követően azonnal feloldásra kerül.

- (57) Ezen irányelv a fogyasztók védelme érdekében megállapítja a visszatérítés szabályait arra az esetre, ha a teljesített fizetési művelet túllépi azt az összeget, amelyet ésszerűen el lehetett volna várni. Ezek a szabályok nem érintik a közigazgatások adóbehajtási eljárásait. Annak elkerülése érdekében, hogy a fizető fél anyagi hátrányba kerüljön, biztosítani kell, hogy a visszatérítés jóváírásának értéknapja ne legyen későbbi annál a dátumnál, amikor a fizető fél számláját a megfelelő összeggel megterheltek. Beszedés esetén a pénzforgalmi szolgáltatónak képesnek kell lennie arra, hogy még kedvezőbb feltételeket biztosítson a fogyasztónak, és például visszatérítse a vitatott fizetési műveleteknek megfelelő összeget is. Ha a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője a fizetési műveletnek megfelelő összeg visszatérítésére tart igényt, az ezen visszatérítéshez való jog nem befolyásolja a fizető félnek a kedvezményezettrel szemben fennálló, az alapjogviszonyból eredő – például a megrendelt, felhasznált vagy jogosan kiszámlázott árukra vagy szolgáltatásokra vonatkozó – felelősségét, sem a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőinek jogát a fizetési megbízás visszavonására vonatkozóan.
- (58) A pénzügyi tervezés és a fizetési kötelezettségek kellő időben történő teljesítése érdekében a fogyasztóknak és a vállalkozásoknak bizonyossággal kell tudniuk, hogy mennyi időt vesz igénybe a fizetési megbízás teljesítése. Ezen irányelv ezért meghatározza a jogok és kötelezettségek keletkezésének időpontját, nevezetesen, amikor a pénzforgalmi szolgáltató megkapja a fizetési megbízást, beleértve azt is, amikor lehetősége volt azt a pénzforgalmi szolgáltatási szerződésben megállapított kommunikációs eszköz útján megkapni, a fizetési megbízás létrehozását és továbbítását eredményező – például biztonsági ellenőrzésekkel, a pénzeszköz rendelkezésre állásának ellenőrzésével, a személyes azonosító szám használatára vonatkozó tájékoztatással, vagy fizetési ígervény kibocsátásával összefüggő – folyamatban való korábbi részvételtől függetlenül. Ezen túlmenően a fizetési megbízás átvétele időpontjának azt az időpontot kell tekinteni, amikor a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója megkapja a fizető fél számlájának megterhelésére szóló fizetési megbízást. Az a nap vagy időpont, amikor a kedvezményezett a szolgáltatójához beszedés céljából eljuttatja a fizetési megbízásokat – például a kártyás fizetések vagy beszedési megbízások esetében –, vagy amikor a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója a kedvezményezett számára a vonatkozó összegekre (a számlájához kapcsolódó hitelkeret révén) előfinanszírozást biztosít, ebben a tekintetben nem releváns. Biztosítani kell, hogy a felhasználók bizonyosak lehessenek a hiánytalan és érvényes fizetési megbízás megfelelő teljesítésében, ha a pénzforgalmi szolgáltatónak nincs a visszautasításra vonatkozóan szerződéses vagy törvényes indoka. Ha a pénzforgalmi szolgáltató visszautasítja a fizetési megbízás teljesítését, a fizetési szolgáltatás igénybe vevőjét – az uniós és a nemzeti jogban meghatározott követelményekre is figyelemmel – a lehető leghamarabb értesíteni kell a visszautasítás tényéről és annak okáról.

- (59) Figyelembe véve, hogy a teljesen automatizált modern fizetési rendszerek milyen sebességgel dolgozzák fel a fizetési műveleteket, és hogy következésképpen a fizetési megbízások visszavonása bizonyos időpont után magas költségekkel járó kézi beavatkozás nélkül nem lehetséges, a fizetések visszavonhatóságára vonatkozóan egyértelmű határidőt kell megállapítani. A pénzforgalmi szolgáltatás és a fizetési megbízás típusától függően azonban az időpont a felek közötti megállapodás alapján különböző lehet. A visszavonás ebben az összefüggésben kizárólag a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője és a pénzforgalmi szolgáltató közötti kapcsolatra alkalmazandó, és ily módon nem érinti a fizetési rendszerekben teljesített fizetési műveletek visszavonhatatlanságát és véglegességét.
- (60) A visszavonhatatlanság nem sértheti a pénzforgalmi szolgáltató azon, egyes tagállamok jogszabályai értelmében fennálló – a fizető fél keretszerződésén vagy nemzeti törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseken vagy iránymutatásokon alapuló – jogát vagy kötelezettségét, hogy a fizető fél és a kedvezményezett közötti vita esetén visszafizesse a fizető félnek a teljesített fizetési művelet összegét. E visszafizetésnek új fizetési megbízásnak kell minősülnie. Ezen esetek kivételével a fizetési megbízás mögött meghúzódó alapjogviszonyból eredő jogvitákat kizárólag a fizető fél és a kedvezményezett között kell rendezni.
- (61) A fizetések teljesen integrált, azonnali és közvetlen feldolgozása szempontjából, valamint a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevői között fennálló alapkötelezettségek teljesítése tekintetében a jogbiztonság szempontjából kulcsfontosságú, hogy a fizető fél által átutalt teljes összeg jóváírásra kerüljön a kedvezményezett számláján. Ehhez az szükséges, hogy a fizetési műveletek teljesítésében közreműködő közvetítők ne vonhassanak le az átutalt összegből. A kedvezményezett számára azonban biztosítani kell, hogy pénzforgalmi szolgáltatójával megállapodhasson az utóbbit megillető díjak levonásáról. Mindazonáltal annak érdekében, hogy a kedvezményezett meggyőződhessen arról, hogy a megfelelő összeget pontosan kifizették, a fizetési műveletet követően nyújtott tájékoztatásnak nemcsak a teljes átutalt pénzösszeget, hanem a felszámított díjak összegét is tartalmaznia kell.

- (62) A díjakkal kapcsolatban a tapasztalatok azt mutatják, hogy a fizető fél és a kedvezményezett közötti díjmegosztás a leghatékonyabb rendszer, mivel elősegíti a fizetések azonnali feldolgozását. Ezért rendelkezni kell arról, hogy – alapesetben – mind a fizető fél, mind a kedvezményezett felé közvetlenül a saját pénzforgalmi szolgáltatójuk számítsa fel a díjakat. A felszámított díj összege nulla is lehet, mivel ezen irányelv rendelkezései nem érinthetik az olyan gyakorlatot, amely szerint a pénzforgalmi szolgáltató nem számít fel díjat fogyasztói felé a számláikon történő jóváírások tekintetében. Hasonlóképpen és a szerződéses feltételek függvényében a pénzforgalmi szolgáltató a pénzforgalmi szolgáltatás igénybevételéért számíthat fel díjat kizárólag a kedvezményezett (kereskedő) felé is, aminek következtében a fizető felet nem terhelik díjak. A fizetési rendszerek által felszámított díjak előfizetési díj formáját is ölthetik. Az átutalt összegre vagy a felszámított díjakra vonatkozó rendelkezések nem gyakorolnak közvetlen hatást a pénzforgalmi szolgáltatók vagy bármilyen közvetítők közötti árazásra.
- (63) Annak következtében, hogy az egyes tagállamokban eltérő a gyakorlat a valamely adott készpénz-helyettesítő fizetési eszköz igénybevételéért felszámított díjak (a továbbiakban: felár felszámítása) tekintetében, az uniós pénzforgalmi piac rendkívül heterogénné és a fogyasztók számára számos zavar forrásává vált, különösen az elektronikus kereskedelemben és több országra kiterjedő esetekben. Az olyan tagállamokban található kereskedők, ahol megengedett a felár felszámítása, olyan tagállamokban is kínálnak árut és szolgáltatást, ahol tiltott a felár, de ebben az esetben is felszámítják azt a fogyasztó felé. A felárfelszámítás gyakorlatának felülvizsgálata mellett szól az a tény is, hogy az (EU) [XXXX/XX] rendelet megállapítja a kártyaalapú fizetések bankközi díjaira vonatkozó szabályokat. Mivel a legtöbb kártyás fizetést főként a bankközi díjak drágítják meg, és a felár felszámítása a gyakorlatban a kártyaalapú fizetésekre korlátozódik, a bankközi díjakra vonatkozó szabályokat ki kell egészíteni a felár felszámítására vonatkozó szabályok felülvizsgálatával. A költségek átláthatóságának és a leghatékonyabb készpénz-helyettesítő fizetési eszközök használatának előmozdítása érdekében a tagállamok és a pénzforgalmi szolgáltatók nem akadályozhatják meg a kedvezményezettet abban, hogy díjat számítson fel valamely meghatározott fizetési eszközt használó fizető fél felé, a 2011/83/EU irányelv előírásainak megfelelő figyelembevételével. A kedvezményezett felár felszámítására vonatkozó joga azonban csak azokra a készpénz-helyettesítő fizetési eszközökre alkalmazandó, amelyek esetében a bankközi díjak nem szabályozottak. Ennek ösztönöznie kell a legolcsóbb fizetési módok alkalmazását.

- (64) Az Unión belüli fizetések hatékonyságának növelése érdekében maximálisan egynapos teljesítési határidőt kell előírni a fizető fél által kezdeményezett és euróban vagy az euróövezeten kívüli tagállamok pénznemében denominált valamennyi fizetésre, az átutalásokat és a készpénzáttutalásokat is beleértve. Az összes többi fizetésre, többek között a kedvezményezett által vagy rajta keresztül kezdeményezett fizetésekre – például a beszedésekre és a kártyás fizetésekre – is ugyanazon egynapos teljesítési időnek kell vonatkoznia, amennyiben a pénzforgalmi szolgáltató és a fizető fél nem állapodott meg kifejezetten hosszabb végrehajtási idő alkalmazásában. Lehetővé kell tenni az említett időtartamok további egy munkanappal történő meghosszabbítását, ha a fizetési megbízást papíron adták. Így továbbra is lehetőség lesz pénzforgalmi szolgáltatást nyújtani azon fogyasztóknak, akik kizárólag nyomtatott dokumentumokat használnak. Beszedési rendszerek használata esetén a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójának a beszedési megbízást a kedvezményezett és a pénzforgalmi szolgáltató által elfogadott, a megállapodás szerinti esedékesség napján történő kiegyenlítést lehetővé tevő időhatárokon belül kell továbbítania. Figyelemmel arra, hogy a fizetési infrastruktúrák többnyire igen hatékonyak, a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy adott esetben az egy munkanapnál rövidebb teljesítési időt előíró szabályaikat is érvényben tartsák, vagy megállapítsanak ilyen szabályokat annak érdekében, hogy elkerüljék a jelenlegi szolgáltatási színvonal csökkenését.
- (65) Amennyiben az egyik pénzforgalmi szolgáltató nem az Unió területén működik, a teljes összeg teljesítésére és a teljesítési időre vonatkozó rendelkezéseknek kell meghatározniuk a helyes gyakorlatot.
- (66) A pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjének ismernie kell a pénzforgalmi szolgáltatások valós költségeit és díjait ahhoz, hogy választani tudjon. Ennek érdekében meg kell akadályozni a nem átlátható árképzési módszerek használatát, mivel az általánosan elfogadott vélemény szerint ezek a módszerek különösen megnehezítik a felhasználók számára a pénzforgalmi szolgáltatás tényleges árának a megállapítását. Ezen belül meg kell tiltani, hogy az értéknapiakat a pénzforgalmi szolgáltatások igénybe vevőire nézve hátrányosan használják.

- (67) A fizetési rendszer zökkenőmentes és hatékony működése függ attól, hogy a pénzforgalmi szolgáltatások igénybe vevői biztosak lehetnek-e afelől, hogy a pénzforgalmi szolgáltató hibátlanul és a megállapodás szerinti időn belül teljesíti a fizetési műveletet. Általában a pénzforgalmi szolgáltató képes felmérni egy fizetési művelet kockázatait. A pénzforgalmi szolgáltató bocsátja rendelkezésre a fizetési rendszert, ő intézkedik a tévesen átutalt pénzösszegek visszahívása felől, és a legtöbb esetben ő választja ki a fizetési művelet teljesítésében érintett közvetítőket. E megfontolások alapján – a rendkívüli és előre nem látható körülmények fennállásának esetét kivéve – teljesen indokolt előírni a pénzforgalmi szolgáltató felelősségét a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjétől elfogadott fizetési művelet teljesítése tekintetében, azzal a kivétellel, hogy nem felelős a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójának cselekményeiért és mulasztásaiért, amely szolgáltató kiválasztása kizárólag a kedvezményezett felelőssége. Ugyanakkor annak érdekében, hogy a fizető fél ne maradjon védtelenül olyan, valószínűtlen helyzetekben, amikor nyitott (non liquet) marad az a kérdés, hogy a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójához vajon ténylegesen beérkezett-e a fizetés összege vagy sem, a vonatkozó bizonyítási tehernek a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatóját kell terhelnie. Általában elvárható, hogy a küldő pénzforgalmi szolgáltatótól a fogadó pénzforgalmi szolgáltatóhoz a fizetés összegét eljuttató közvetítő intézmény – rendszerint egy „semleges” szervezet, például egy központi bank vagy egy elszámolóház – megőrzi a számlaadatokat és szükség esetén ezeket bármikor szolgáltatni tudja. Ahogy a fizetés összege a fogadó pénzforgalmi szolgáltató számláján jóváírásra kerül, a kedvezményezettnek azonnal érvényesíteni kell tudnia a saját számlájára történő jóváírásra vonatkozó követelését a pénzforgalmi szolgáltatóval szemben.
- (68) A fizető fél pénzforgalmi szolgáltatójának felelősséget kell viselnie a fizetés hibátlan teljesítéséért, beleértve különösen a fizetési művelet teljes összegét és a teljesítési időt, valamint a kedvezményezett számlájáig vezető fizetési láncban részt vevő egyéb felek által elkövetett mulasztásokért való teljes felelősséget. E felelősség eredményeként a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatójának – amennyiben a teljes összeg nem vagy csak késve érkezett meg a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójához – helyesbíteni kell a fizetési műveletet, vagy indokolatlan késedelem nélkül vissza kell térítenie a fizető fél részére az adott műveletben érintett megfelelő összeget, a nemzeti jog szerint érvényesíthető egyéb követelések sérelme nélkül. Mivel a felelősség a pénzforgalmi szolgáltatót terheli, sem a fizető fél, sem a kedvezményezett nem terhelhető a hibás fizetéshez kapcsolódó költséggel. A fizetési művelet teljesítésének elmaradása, hibás vagy késedelmes teljesítése esetén a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a pénzforgalmi szolgáltató által végrehajtott korrekciós fizetés értéknapja mindig ugyanaz legyen, mint a hibátlan teljesítés esetében lett volna.

- (69) Ez az irányelv kizárólag a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő és a pénzforgalmi szolgáltató közötti szerződéses kötelezettségekre és felelőségekre terjed ki. Az átutalások és az egyéb pénzforgalmi szolgáltatások megfelelő működése azonban megköveteli, hogy a pénzforgalmi szolgáltatók és közvetítőik – például az adatfeldolgozók – olyan szerződést kössenek, amelyekben megállapodnak kölcsönös jogaikról és kötelezettségeikről. A felelőségekkel kapcsolatos kérdések alapvető részét képezik ezeknek az egységes szerződéseknek. Annak biztosítása érdekében, hogy a pénzforgalmi szolgáltatók és a fizetési műveletben részt vevő közvetítők kölcsönösen támaszkodhassanak egymásra, olyan jogi biztosítékokra van szükség, melyek szavatolják, hogy az a pénzforgalmi szolgáltató, akit vagy amelyet nem terhel felelősség, az ezen irányelv felelősséggel összefüggő rendelkezései szerint az által elszenvedett károkért vagy kifizetett összegekért kártalanítást kapjon. További visszkereseti jogokat és a visszkereset részletes tartalmát, valamint a hibásan teljesített fizetési műveletnek tulajdonítható, a pénzforgalmi szolgáltatóval vagy közvetítővel szemben támasztott követelések kezelésének módját a szerződéses megállapodásokban kell meghatározni.
- (70) A pénzforgalmi szolgáltató számára lehetővé kell tenni, hogy a fizetési megbízás pontos teljesítéséhez szükséges adatokat egyértelműen meghatározhassa. Másfelől a tagállamok számára nem indokolt biztosítani, hogy előírják valamely meghatározott azonosító használatát a fizetési műveletekhez, mivel ez fragmentáltsághoz vezethetne, és veszélyeztetné az uniós szintű integrált fizetési rendszerek létrehozását. Ugyanakkor ez nem akadályozhatja meg a tagállamokat abban, hogy a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatójától megköveteljék, hogy kellő gondossággal járjon el és – amennyiben ez műszakilag lehetséges és nem igényel kézi beavatkozást – ellenőrizze az egyedi azonosító koherenciáját, és ha kiderül, hogy az egyedi azonosító nem koherens, utasítsa vissza a fizetési megbízás teljesítését, valamint a fizető felet értesítse erről. A pénzforgalmi szolgáltató felelősségét arra kell korlátozni, hogy a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője részéről adott fizetési megbízásnak megfelelően rendben teljesítse a fizetési műveletet. Amennyiben a fizetési műveletben érintett pénzösszeget a fizető fél által megadott helytelen egyedi azonosító miatt nem a megfelelő kedvezményezett számára írják jóvá, sem a fizető fél, sem a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatóját nem terheli felelősség, kötelesek azonban együttműködve ésszerű erőfeszítéseket tenni – többek között a vonatkozó információ megadásával – a pénzösszeg visszaszerzése érdekében. Ez az információ magában foglalhatja a kedvezményezett kilétét és címét is.

- (71) A hatékony csalásmegelőzés elősegítése és az Unión belüli fizetési csalások elleni küzdelem érdekében rendelkezni kell a fizetési rendszerek és a pénzforgalmi szolgáltatók által végzett adatkezelésről és a közöttük történő hatékony adatcseréről, melynek értelmében lehetőséget kell biztosítani számukra a fizetési csalásban érintett személyekre vonatkozó személyes adatok gyűjtésére, kezelésére és egymásnak történő átadására. A személyes adatok ezen irányelv alkalmazásában történő kezelésére a 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet²⁰, az említett irányelvet átültető nemzeti rendelkezéseket és a 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet²¹ kell alkalmazni.
- (72) Ez az irányelv tiszteletben tartja az alapvető jogokat, és figyelembe veszi az Európai Unió Alapjogi Chartája által elismert elveket, többek között a magán- és családi élet tiszteletben tartására vonatkozó jogot, a személyes adatok védelméhez való jogot, a vállalkozás szabadságát és a hatékony jogorvoslathoz való jogot, valamint a kétszeres eljárás alá vonás és a kétszeres büntetés tilalmát. Ezen irányelvet az említett jogokkal és alapelvekkel összhangban kell végrehajtani.
- (73) Biztosítani kell az ezen irányelv alapján elfogadott nemzeti rendelkezések hatékony végrehajtását. Ezért olyan eljárásokat kell kialakítani, amelyek lehetővé teszik, hogy az említett rendelkezéseknek eleget nem tevő pénzforgalmi szolgáltatókkal szemben panasszal lehessen élni, illetve amelyek a megfelelő esetekben biztosítják a hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciók alkalmazását. Az ezen irányelvnek való tényleges megfelelés biztosítása céljából a tagállamoknak illetékes hatóságokat kell kijelölniük, amelyek megfelelnek az 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet²² szerinti feltételeknek, és amelyek a pénzforgalmi szolgáltatóktól függetlenül járnak el. Az átláthatóság érdekében a tagállamoknak értesíteniük kell a Bizottságot a kijelölt illetékes hatóságokról, egyértelműen ismertetve az ezen irányelv értelmében elvégzendő feladataikat.

²⁰ Az Európai Parlament és a Tanács 1995. október 24-i 95/46/EK irányelve a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 281., 1995.11.23., 31. o.).

²¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2000. december 18-i 45/2001/EK rendelete a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 8., 2001.1.12., 1. o.).

²² Az Európai Parlament és a Tanács 2010. november 24-i 1093/2010/EU rendelete az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/78/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 12. o.).

- (73a) A tagállamoknak ki kell jelölniük az ezen irányelv végrehajtására felhatalmazott illetékes hatóságokat, és biztosítaniuk kell, hogy a hatóságok rendelkezzenek a feladataik teljesítéséhez szükséges összes vizsgálati és végrehajtási hatáskörrel és a megfelelő erőforrásokkal. Az illetékes hatóságok ezen irányelv bizonyos aspektusai tekintetében úgy is eljárhatnak, hogy a jogi döntés meghozatalára hatáskörrel rendelkező bíróságokhoz fordulnak, ideértve adott esetben jogorvoslat iránti kérelem benyújtását is. Ez lehetővé tenné a tagállamok számára – különösen olyan esetekben, amikor az ezen irányelvben foglalt rendelkezéseket a polgári jogba ültetik át –, hogy a szóban forgó rendelkezések végrehajtását a fent említett szervekre és a bíróságokra hagyják. A tagállamok számára meg kell adni azt a lehetőséget, hogy az ezen irányelvben megállapított kötelezettségek széles körének betartatására több különböző illetékes hatóságot jelöljenek ki. Egyes rendelkezések esetében például a tagállamok kijelölhetik a fogyasztó- vagy adatvédelem érvényesítéséért felelős illetékes hatóságokat, más rendelkezések esetében pedig dönthetnek a prudenciális felügyeleti hatóság kijelölése mellett. A különböző illetékes hatóságok kijelölésének a lehetősége nem érintheti a folyamatos felügyeletre, valamint az illetékes hatóságok közötti együttműködésre vonatkozó, ezen irányelvben előírt kötelezettségeket.
- (74) A fogyasztók bírósághoz fordulási jogának sérelme nélkül a tagállamoknak biztosítaniuk kell egy könnyen igénybe vehető és alacsony költségű, peren kívüli vitarendezési lehetőséget a pénzforgalmi szolgáltató és a fogyasztó közötti olyan viták rendezéséhez, amelyek tárgyát az ezen irányelvből fakadó jogok és kötelezettségek képezik. Az 593/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet²³ előírja, hogy a fogyasztó szokásos tartózkodási helye szerinti ország kötelező jogszabályai által nyújtott védelmet semmilyen, az alkalmazandó jogra vonatkozó szerződési kitétel nem veszélyeztetheti. A hatékony és eredményes vitarendezési eljárások tekintetében a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a pénzforgalmi szolgáltatók hatékony fogyasztói panasztételi eljárással rendelkezzenek, amelyet a fogyasztók igénybe vehetnek, mielőtt a vita peren kívüli eljárásban történő rendezésre vagy bíróság elé kerülne. A panasztételi eljárás keretében rövid és egyértelműen meghatározott határidőket kell megszabni, amelyekben belül a pénzforgalmi szolgáltatónak reagálnia kell a panaszra.

²³ Az Európai Parlament és a Tanács 2008. június 17-i 593/2008/EK rendelete a szerződéses kötelezettségekre alkalmazandó jogról (Róma I.) (HL L 177., 2008.7.4., 6. o.).

- (75) A tagállamoknak meg kell határozniuk, hogy a pénzforgalmi intézmények engedélyezésére kijelölt illetékes hatóságok működhetnek-e illetékes hatóságként a peren kívüli panasztételi és jogorvoslati eljárások tekintetében is.
- (76) Ez az irányelv nem járhat a nemzeti jog azon rendelkezéseinek sérelmével, amelyek a pontatlanul kifejezett vagy közvetített nyilatkozatokkal kapcsolatos felelősségből származó jogkövetkezményekre vonatkoznak.
- (77) Ez az irányelv nem érinti a 2006/112/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben²⁴ foglalt, a pénzforgalmi szolgáltatások héa szempontjából történő kezelésére vonatkozó rendelkezéseket.
- (77a) Amennyiben ez az irányelv euróban kifejezett összegre hivatkozik, az összeget az euroövezeten kívüli tagállamok esetében az adott tagállam által az összeggel egyenértékűként meghatározott, nemzeti pénznemben kifejezett összegként kell érteni.
- (78) A jogbiztonság érdekében szükség van átmeneti intézkedések meghozatalára azon személyek vonatkozásában, akik vagy amelyek a 2007/64/EK irányelvet átültető nemzeti joggal összhangban, ezen irányelv hatálybalépése előtt kezdték meg a pénzforgalmi intézményi tevékenységek végzését, hogy azt az érintett tagállamban meghatározott ideig folytathassák.
- (79) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikke alapján a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy jogi aktusokat fogadjon el a következők céljából: a 2003/361/EK ajánlásra történő hivatkozás módosítása, amennyiben az említett ajánlás módosításra kerül; infláció esetén a pénzforgalmi szolgáltató által teljesített fizetési műveletek azon átlagos összegének aktualizálása, amely küszöbértéket jelent azon tagállamok vonatkozásában, amelyek a kisebb forgalmú pénzforgalmi intézmények esetében élnek az engedélyezési követelmények alóli (részbeni) mentesítés lehetőségével. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munka során megfelelő konzultációkat végezzen, szakértői szinten is. A Bizottságnak a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítése és kidolgozása során biztosítania kell a releváns dokumentumoknak az Európai Parlament és a Tanács részére történő egyidejű, kellő időben történő és megfelelő átadását.

²⁴ A Tanács 2006. november 28-i 2006/112/EK irányelve a közös hozzáadottértékadó-rendszerről (HL L 347., 2006.12.11., 1. o.).

- (80) Az irányelv következetes alkalmazásának biztosítása érdekében a Bizottságnak igénybe kell tudnia venni az EBH szakértelmét és támogatását; az EBH feladata iránymutatás kidolgozása és a pénzforgalmi szolgáltatásokra vonatkozó biztonsági – különösen a szigorú ügyfél-azonosítással kapcsolatos – szempontokkal, valamint a szolgáltatásnyújtással és az engedélyezett pénzforgalmi intézményeknek más tagállamban történő letelepedésével összefüggő, tagállamok közötti együttműködéssel foglalkozó szabályozástechnikai standardtervezetek elkészítése. A Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy elfogadja az említett szabályozási technikai standardtervezeteket. Ezek az egyedi feladatok teljes mértékben összhangban vannak az EBH-t létrehozó 1093/2010/EU rendeletben meghatározott, az EBH szerepére és hatáskörére vonatkozó előírásokkal.
- (81) Mivel az irányelv célját, nevezetesen a pénzforgalmi szolgáltatások egységes piacának további integrációját a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, mert ehhez az egyes tagállamok jogrendszerén belül meglévő különféle szabályok összehangolására van szükség, és ezért e cél uniós szinten jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (82) A tagállamok és a Bizottság magyarázó dokumentumokról szóló 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatának²⁵ megfelelően a tagállamok vállalták, hogy indokolt esetben az áttűtető intézkedéseikről szóló értesítéshez az irányelv egyes elemei és az azt áttűtető nemzeti jogi eszköz megfelelő részei közötti kapcsolatot magyarázó egy vagy több dokumentumot mellékelnek. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó az ilyen dokumentumok megküldését indokoltnak tekinti.
- (83) Mivel a 2007/64/EK irányelvet számos ponton módosítani kell, helyénvaló azt hatályon kívül helyezni és felváltani,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

²⁵ A tagállamok és a Bizottság 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozata a magyarázó dokumentumokról (HL C 369., 2011.12.17., 14. o.).

I. CÍM
TÁRGY, HATÁLY ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

Tárgy

- (1) Ez az irányelv meghatározza azokat a szabályokat, amelyek alapján a tagállamoknak a pénzforgalmi szolgáltatók alábbi hat típusát kell megkülönböztetniük:
- a) az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet²⁶ 4. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában meghatározott hitelintézetek, beleértve – a nemzeti joggal összhangban – azoknak az említett rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 17. pontja szerinti fióktelepeit, amennyiben e fióktelepek az Unión belül találhatók és a megfelelő hitelintézetek központi ügyintézésének helye az Unión belül, illetve a 2013/36/EU irányelv 47. cikkével összhangban az Unión kívül található;
 - b) a 2009/110/EK irányelv 2. cikke 1. pontja szerinti elektronikuspénz-kibocsátó intézmények, beleértve az említett irányelv 8. cikkével és a nemzeti joggal összhangban azoknak a fióktelepeit, amennyiben a fióktelep az Unióban található, a központi ügyintézés helye pedig az Unión kívül található, de csak amennyiben a fióktelep nyújtotta pénzforgalmi szolgáltatások elektronikus pénz kibocsátásához kapcsolódnak;
 - c) a nemzeti jog értelmében pénzforgalmi szolgáltatás nyújtására jogosult postai elszámolóközpontok;
 - d) az ezen irányelv 4. cikkének 4. pontja szerinti pénzforgalmi intézmények;
 - e) az Európai Központi Bank és a nemzeti központi bankok, amennyiben nem monetáris hatósági vagy egyéb hatósági jogkörben járnak el;
 - f) a tagállamok, regionális vagy helyi hatóságaik, amennyiben nem hatósági jogkörben járnak el.

²⁶ Az Európai Parlament és a Tanács 2013. június 26-i 575/2013/EU rendelete a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (*HL L 176., 2013.6.27., 1.o.*).

- (2) Ez az irányelv meghatározza továbbá a pénzforgalmi szolgáltatások feltételeinek átláthatóságára és a tájékoztatási követelményekre vonatkozó szabályokat, valamint a pénzforgalmi szolgáltatásokat igénybe vevők és a pénzforgalmi szolgáltatók jogait és kötelezettségeit a rendszeres vagy üzleti tevékenységként folytatott pénzforgalmi szolgáltatói tevékenységgel összefüggésben.

2. cikk

Hatály

- (1) Ezt az irányelvet az Unión belül nyújtott pénzforgalmi szolgáltatásokra kell alkalmazni.
- (1a) A III. és IV. cím a tagállami pénznemek valamelyikében végrehajtott fizetési műveletekre alkalmazandó, ha a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója és a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója egyaránt, vagy a fizetési műveletben érintett egyetlen pénzforgalmi szolgáltató az Unió területén található.
- (1b) A III. cím a 38. cikk (1) bekezdésének b) pontja, a 45. cikk (2) bekezdésének e) pontja, a 45. cikk (5) bekezdésének f) pontja és a 49. cikk kivételével, valamint a IV. cím az 55. cikk (2) és (4) bekezdése, a 67. cikk, a 68. cikk, a 72–77. cikk, a 80. és a 82. cikk kivételével a tagállami pénznemektől eltérő pénznembeli fizetési műveletekre is alkalmazandó a fizetési műveletnek az Unióban végrehajtott része vonatkozásában, ha a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója és a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója egyaránt, vagy a fizetési műveletben érintett egyetlen pénzforgalmi szolgáltató az Unió területén található.
- (1c) A III. cím a 38. cikk (1) bekezdésének b) pontja, a 45. cikk (2) bekezdésének e) pontja, a 45. cikk (5) bekezdésének f) pontja és a 49. cikk kivételével, valamint a IV. cím az 55. cikk (2) és (4) bekezdése, a 67., 68. és 72. cikk, a 74. cikk (1) bekezdése, a 80. és a 82. cikk kivételével azokra a fizetési műveletekre is alkalmazandó a fizetési műveletnek az Unióban végrehajtott része vonatkozásában, amelyek esetében csak az egyik pénzforgalmi szolgáltató található az Unióban.
- (1d) A tagállamok kiterjeszthetik az (1b), illetve az (1c) bekezdésben szereplő rendelkezések egészét vagy egy részüket az ezekben a bekezdésekben említett fizetési műveletekre.
- (2) A tagállamok a 2013/36/EU irányelv 2. cikke (5) bekezdésének 4–23. pontja szerinti intézmények tekintetében eltekinthetnek ezen irányelv rendelkezései egy részének vagy egészének alkalmazásától.

3. cikk
Negatív hatály

Ez az irányelv nem alkalmazandó a következőkre:

- a) olyan fizetési műveletek, amelyeknél mindenféle közvetítői beavatkozás nélkül kizárólag közvetlen készpénzmozgás történik a fizető féltől a kedvezményezett felé;
- b) olyan fizetési műveletek a fizető féltől a kedvezményezett felé, amelyek áruk vagy szolgáltatások adásvételéről szóló tárgyalásra vagy szerződéskötésre meghatalmazott kereskedelmi ügynökön keresztül, az alábbiak nevében valósulnak meg:
 - i. a fizető fél vagy a kedvezményezett;
 - ii. a fizető fél és a kedvezményezett, amennyiben nincs olyan időpont, amikor a kereskedelmi ügynök birtokba venné a fizetési művelet igénybe vevőinek pénzét;
- c) bankjegyek és pénzermék üzletszerűen folytatott fizikai szállítása, a begyűjtést, feldolgozást és célba juttatást is beleértve;
- d) olyan fizetési műveletek, amelyek nem üzletszerűen folytatott készpénzgyűjtést és annak célba juttatását jelentik nonprofit vagy jótékonyági tevékenység keretében;
- e) olyan szolgáltatások, amelyeknél a kedvezményezett a fizető félnek egy fizetési művelet részeként készpénzt nyújt, ha ezt a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője az áruk vagy szolgáltatások ellenértékének kiegyenlítésére szolgáló fizetési művelet teljesítését közvetlenül megelőzően kifejezetten kérte;
- f) valutaváltási üzlet, azaz készpénzről készpénzre váltási műveletek, amelyeknél a pénz nem jelenik meg fizetési számlán;

- g) a pénzforgalmi szolgáltatóra címzett alábbi iratok valamelyikén alapuló olyan fizetési műveletek, melyeknél az irat kiállítása abból a célból történik, hogy pénzeszközt bocsássonak a kedvezményezett rendelkezésére:
- i. az egységes csekk törvény tárgyában Genfben, 1931. március 19-én megkötött egyezmény hatálya alá tartozó nyomdai úton előállított csekk;
 - ii. az i. alponthan említettthez hasonló, az egységes csekk törvény tárgyában Genfben, 1931. március 19-én megkötött egyezményben nem részes tagállamok joga által szabályozott, nyomdai úton előállított csekk;
 - iii. az idegen és saját váltókra vonatkozó egységes váltó törvény tárgyában Genfben, 1930. június 7-én megkötött egyezmény rendelkezéseinek megfelelő, nyomdai úton előállított váltó;
 - iv. a iii. alponthan említettthez hasonló, az idegen és saját váltókra vonatkozó egységes váltó törvény tárgyában Genfben, 1930. június 7-én megkötött egyezményben nem részes tagállamok joga által szabályozott, nyomdai úton előállított váltó;
 - v. nyomdai úton előállított utalvány;
 - vi. nyomdai úton előállított utazási csekk;
 - vii. az Egyetemes Postaegyesület által meghatározott nyomdai úton előállított postautalvány;
- h) azon fizetési műveletek, amelyeket – a 29. cikkben meghatározottak sérelme nélkül – fizetési vagy értékpapír-kiegyenlítési rendszeren belül, egyrészt kiegyenlítési felek, központi szerződő felek, elszámolóházak és/vagy központi bankok, valamint a rendszer más résztvevői, másrészt pénzforgalmi szolgáltatók között hajtanak végre;
- i) a h) pontban említett személyek vagy befektetési szolgáltatásokat nyújtó befektetési vállalkozások, hitelintézetek, kollektív befektetési formák vagy alapkezelő társaságok, valamint pénzügyi eszközök letéti őrzésére feljogosított egyéb szervezetek által végzett értékpapír-letétkezelési szolgáltatásokkal – ideértve az osztalékok, kamatok vagy egyéb kifizetések kezelését, illetve a beváltást és az értékesítést is – összefüggő fizetési műveletek;

- j) olyan, a pénzforgalmi szolgáltatásokat támogató szolgáltatások, amelyeket olyan technikai szolgáltatók nyújtanak pénzforgalmi szolgáltatóknak, amelyek saját maguk soha nem kerülnek az átutalandó pénzüsszegek birtokába; ideértve az adatfeldolgozást és adattárolást, a bizalmi és a magánélet védelmével kapcsolatos szolgáltatásokat, az adatok és személyek hitelesítését, információtechnológiai (IT) és kommunikációs hálózatok biztosítását, valamint a pénzforgalmi szolgáltatásokhoz használt terminálok és eszközök biztosítását és karbantartását;
- k) azok a specifikus készpénz-helyettesítő fizetési eszközökön alapuló szolgáltatások, amelyek csak korlátozott módon használhatók és amelyekre teljesül az alábbi feltételek egyike:
- i. olyan eszközök, amelyek csak a kibocsátó helyiségeiben vagy a hivatásos kibocsátóval közvetlen kereskedelmi szerződésben álló szolgáltatók szűk körű hálózatán belül teszik lehetővé az eszköz birtokosa számára áruk, illetve szolgáltatások beszerzését;
 - ii. olyan eszközök, amelyek csak áruk, illetve szolgáltatások szűk körének beszerzését teszik lehetővé;
 - iii. csak egyetlen tagállamban érvényes eszközök, amelyeket nemzeti vagy regionális hatóság szabályoz konkrét szociális vagy adóügyi célokból, és amelyek áruknak vagy szolgáltatásoknak a kibocsátóval kereskedelmi szerződésben álló beszállítóktól való beszerzésére szolgálnak.

Ugyanaz az eszköz nem használható egynél több szűk körű hálózatban áruk, illetve szolgáltatások beszerzését célzó fizetési műveletek teljesítésére, illetve bármilyen áru és szolgáltatás beszerzésére;

- l) elektronikus hírközlő hálózat üzemeltetője vagy elektronikus hírközlési szolgáltatás nyújtója által végrehajtott fizetési művelet, amelyet az az elektronikus hírközlési szolgáltatások kiegészítő szolgáltatásaként nyújt digitális tartalom vagy hangalapú szolgáltatások vásárlásához a hálózat vagy szolgáltatás előfizetője számára, függetlenül a digitális tartalom megvásárlásához vagy felhasználásához használt eszköztől, feltéve, hogy egy-egy fizetési művelet összege nem haladja meg az 50 EUR-t, amennyiben az alábbiak valamelyike teljesül:
- a) a fizetési műveletek kumulált összege egy-egy előfizetőre nézve egy számlázási hónapban sem haladja meg a 200 EUR-t; vagy
 - b) amennyiben az előfizető előre feltölti az elektronikus hírközlő hálózat üzemeltetőjénél vagy elektronikus hírközlési szolgáltatás nyújtójánál vezetett számlájának egyenlegét, akkor a fizetési műveletek kumulált összege egy naptári hónapban sem haladja meg a 200 EUR-t;
- la) elektronikus hírközlő hálózat üzemeltetője vagy elektronikus hírközlési szolgáltatás nyújtója által a hálózat vagy szolgáltatás előfizetője számára végrehajtott fizetési művelet, amelyet elektronikus eszközről vagy annak segítségével hajtanak végre, és a vonatkozó számlára terhelik jótékonysági tevékenység keretében, feltéve, hogy egy-egy fizetési művelet összege nem haladja meg az 50 EUR-t, a fizetési műveletek havi kumulált összege pedig egy-egy előfizetőre nézve nem haladja meg a 200 EUR-t;

- lb) elektronikus hírközlő hálózat üzemeltetője vagy elektronikus hírközlési szolgáltatás nyújtója által a hálózat vagy szolgáltatás előfizetője számára végrehajtott fizetési művelet, amelyet elektronikus eszközről vagy annak segítségével hajtanak végre jegyvásárlás céljából, és a vonatkozó számlára terhelik, feltéve, hogy egy-egy fizetési művelet összege nem haladja meg az 50 EUR-t, a fizetési műveletek havi kumulált összege pedig egy-egy előfizetőre nézve nem haladja meg a 200 EUR-t;
- m) pénzforgalmi szolgáltatók, ügynökeik vagy fióktelepeik között saját számlára teljesített fizetési műveletek;
- n) anyavállalat és leányvállalata, vagy ugyanazon anyavállalat leányvállalatai közötti fizetési műveletek, ha az ugyanezen csoporthoz tartozó vállalkozáson kívül más pénzforgalmi szolgáltató közvetítő beavatkozására nem kerül sor;
- o) az egy vagy több kártyakibocsátó nevében eljáró szolgáltatók által nyújtott, bankjegykiadó automatákon keresztül történő készpénzfelvételi szolgáltatások, amely szolgáltatók nem részes felei a fizetési számláról pénzt felvevő fogyasztóval kötött keretszerződésnek, azzal a feltétellel, hogy ezek a szolgáltatók nem végeznek egyéb, az I. mellékletben felsorolt pénzforgalmi szolgáltatásokat, kivéve a 38., 41. és 42. cikket, amely alkalmazandó azokra az üzemeltetőkre, amelyek ezt a szolgáltatást ennek megfelelően nyújtják.

4. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

- (1) „székhely szerinti tagállam” az alábbiak valamelyike:
 - i. az a tagállam, amelyben a pénzforgalmi szolgáltató létesítő okirat szerinti székhelye található; vagy
 - ii. ha a pénzforgalmi szolgáltató a nemzeti jog szerint nem rendelkezik székhellyel, akkor az a tagállam, amelyben a központi ügyintézés helye található;
- (2) „fogadó tagállam”: az a székhely szerinti tagállamtól különböző tagállam, amelyben a pénzforgalmi szolgáltatónak ügynöke vagy fióktelepe van, vagy amelyben pénzforgalmi szolgáltatásokat nyújt;
- (3) „pénzforgalmi szolgáltatás”: az I. mellékletben felsorolt üzleti tevékenységek bármelyike;
- (4) „pénzforgalmi intézmény”: olyan jogi személy, amely ezen irányelv 10. cikke értelmében engedélyt kapott pénzforgalmi szolgáltatások nyújtására és teljesítésére az Unió területén;
- (5) „fizetési művelet”: a fizető fél által vagy nevében vagy a kedvezményezett által kezdeményezett pénzbefizetés, -átutalás vagy -felvétel, függetlenül a fizető fél és a kedvezményezett közötti alapkötelezettségektől;
- (6) „fizetési rendszer”: pénzáttutalási rendszer, amely a fizetési műveletek feldolgozására, elszámolására és/vagy teljesítésére formális és szabványosított eljárásokat és egységes szabályokat alkalmaz;
- (7) „fizető fél”: az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely fizetési számla tulajdonosaként fizetési számlájáról fizetési megbízást hagy jóvá, vagy – fizetési számla hiányában – az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely fizetési megbízást ad;
- (8) „kedvezményezett”: az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely valamilyen fizetési művelet tárgyát képező pénz szándékolt jogosultja;

- (9) „pénzforgalmi szolgáltató”: az 1. cikk (1) bekezdésében említett szervezetek, valamint a 27. és a 27a. cikkel összhangban mentességben részesülő jogi és természetes személyek;
- (10) „számlavezető pénzforgalmi szolgáltató”: az a pénzforgalmi szolgáltató, amely nyújtja és vezeti azt a fizetési számlát, amelyről a fizető fél a konkrét fizetési műveletet kezdeményezni szeretné;
- (11) „fizetést kezdeményező pénzforgalmi szolgáltató”: az I. melléklet 7. pontjában említett üzleti tevékenységet folytató pénzforgalmi szolgáltató;
- (11a) „számlainformációkat nyújtó pénzforgalmi szolgáltató”: az I. melléklet 8. pontjában említett üzleti tevékenységet folytató pénzforgalmi szolgáltató;
- (12) „pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője”: az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely fizető félként, kedvezményezettként vagy mindkét minőségében pénzforgalmi szolgáltatást vesz igénybe;
- (13) „fogyasztó”: olyan természetes személy, aki az ezen irányelv hatálya alá tartozó pénzforgalmi szolgáltatási szerződések keretében saját szakmája, üzleti tevékenysége, illetve foglalkozása körén kívül eső célból jár el;
- (14) „keretszerződés”: egyedi és sorozatos fizetési műveletek jövőbeli teljesítését szabályozó pénzforgalmi szolgáltatási szerződés, amely fizetési számla nyitására vonatkozó kötelezettséget és annak feltételeit is tartalmazhatja;
- (15) „készpénzáttutalás”: olyan pénzforgalmi szolgáltatás, amelynél a fizető fél és a kedvezményezett nevére szóló fizetési számla nyitása nélkül a fizető féltől pénz átvételére kerül sor, kizárólagosan abból a célból, hogy egy annak megfelelő pénzüsszeg egy kedvezményezett számára, vagy egy másik, a kedvezményezett nevében eljáró pénzforgalmi szolgáltató részére áttutalásra kerüljön, és/vagy amelynél ennek a pénznek a kedvezményezett nevében történő átvételére és a kedvezményezett rendelkezésére bocsátására kerül sor;
- (16) „fizetési számla”: a pénzforgalmi szolgáltatás egy vagy több igénybe vevőjének a nevére nyitott olyan számla, amely fizetési műveletek teljesítésére szolgál;
- (17) „pénz”: bankjegyek és pénzérmék, számlapénz, valamint a 2009/110/EK irányelv 2. cikke 2. pontjában szereplő meghatározás szerinti elektronikus pénz;

- (18) „fizetési megbízás”: a fizető félnek vagy a kedvezményezettnek a saját pénzforgalmi szolgáltatója számára adott, fizetési művelet teljesítésére vonatkozó bármely utasítása;
- (19) „értéknap”: az a nap, amelyet a pénzforgalmi szolgáltató a fizetési számla javára vagy a fizetési számla terhére elszámolt pénzösszeg utáni kamatszámítás szempontjából figyelembe vesz;
- (20) „referencia-árfolyam”: pénznemek közötti bármilyen átváltás számítására szolgáló árfolyam, amelyet a pénzforgalmi szolgáltató tesz közzé vagy amely a nyilvánosság számára hozzáférhető forrásból származik;
- (21) „hitelesítés”: olyan eljárások, amelyek lehetővé teszik a pénzforgalmi szolgáltató számára, hogy ellenőrizze a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjének kilétét vagy egy konkrét készpénz-helyettesítő fizetési eszköz, ezen belül a személyes hitelesítési adatok használatának érvényességét;
- (22) „szigorú ügyfél-azonosítás”: hitelesítés legalább két olyan, az ismeret, birtoklás és biológiai tulajdonság kategóriába sorolható elem azonnali felhasználása alapján, melyek egymástól függetlenek annyiban, hogy az egyik feltörése nem befolyásolja a többi megbízhatóságát, és az eljárás kialakítása révén az azonosítási adatok bizalmassága biztosított;
- (22a) „személyes hitelesítési adatok”: a pénzforgalmi szolgáltató által hitelesítés céljából az ügyfél rendelkezésére bocsátott, személyes elemek;
- (22b) „távoli fizetési művelet”: az interneten keresztül vagy más távközlésre alkalmas eszközzel kezdeményezett fizetési művelet;
- (22c) „érzékeny fizetési adatok”: olyan adatok, beleértve a személyes hitelesítési adatokat is, amelyek lehetővé teszik a rendelkezést a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjének számlája felett, illetve amelyek csalás elkövetésére alkalmazhatók;
- (23) „referencia-kamatláb”: bármilyen alkalmazandó kamat számításának alapjául szolgáló kamatláb, amely a nyilvánosság számára hozzáférhető, a pénzforgalmi szolgáltatási szerződés mindkét szerződő fele által ellenőrizhető forrásból származik;
- (24) „egyedi azonosító”: olyan betű-, számjegy-, illetve jelkombináció, amelyet a pénzforgalmi szolgáltató a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője számára meghatároz, és amelyet a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjének a fizetési műveletnél a pénzforgalmi szolgáltatás másik igénybe vevője és/vagy annak fizetési számlája egyértelmű azonosításához meg kell adnia;

- (25) „ügynök”: az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely pénzforgalmi intézmény nevében pénzforgalmi szolgáltatásokat nyújt;
- (26) „készpénz-helyettesítő fizetési eszköz”: a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője és a pénzforgalmi szolgáltató közötti megállapodás tárgyát képező, fizetési megbízás kezdeményezésére használt, személyre szabott eszköz(ök) és/vagy eljárások;
- (27) „távközlő eszköz”: minden olyan eszköz, amely alkalmas pénzforgalmi szolgáltatási szerződés megkötésére a pénzforgalmi szolgáltató és a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő egyidejű fizikai jelenléte nélkül;
- (28) „tartós adathordozó”: olyan eszköz, amely lehetővé teszi, hogy a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője a személyesen neki címzett információkat későbbi visszaolvasásra alkalmas formában tárolja azok felhasználási céljának megfelelő időtartamig, és amely lehetővé teszi a tárolt adatok változatlan reprodukálását;
- (29) „mikrovállalkozás”: olyan vállalkozás, amely a pénzforgalmi szolgáltatási szerződés megkötésének időpontjában a 2003/361/EK ajánlás 2003. május 6-i változata szerinti melléklet 1. cikke és a 2. cikkének (1) és (3) bekezdése értelmében vett vállalkozásnak minősül;
- (30) „munkanap”: az a nap, amelyen a fizető fél vagy a kedvezményezett adott fizetési művelet teljesítésében részt vevő pénzforgalmi szolgáltatója a fizetési művelet teljesítéséhez szükséges módon nyitva tart;
- (31) „beszedés”: olyan belföldi vagy határokon átnyúló pénzforgalmi szolgáltatás, amelynek során egy fizető fél fizetési számláját megterhelik, és amelynek esetében a kedvezményezett kezdeményezi a fizetési műveletet a fizető fél által a kedvezményezettnek, a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójának vagy a fizető fél saját pénzforgalmi szolgáltatójának adott hozzájárulás alapján;
- (32) „fizetéskezdeményezési szolgáltatás”: olyan szolgáltatás, amely a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjének kérésére másik pénzforgalmi szolgáltatónál vezetett fizetési számla vonatkozásában fizetési megbízás indítására szolgál;
- (33) „számlainformációs szolgáltatás”: olyan internetes szolgáltatás, amely összevont információ nyújtására szolgál egy vagy több olyan fizetési számláról, amelyet a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője egy vagy több más pénzforgalmi szolgáltatónál nyitott;

- (34) „fióktelep”: a központi ügyintézés helyétől eltérő üzletviteli hely, amely valamely pénzforgalmi intézmény önálló jogi személyiség nélküli része, és amely az adott pénzforgalmi intézményi tevékenység szerves részét képező valamennyi műveletet vagy a műveletek egy részét közvetlenül végzi; egy másik tagállamban központi ügyintézési hellyel rendelkező pénzforgalmi intézmény által egyazon tagállamban létesített összes üzletviteli hely egyetlen fióktelepnek minősül;
- (35) „csoport”: a 2013/34/EU irányelv 22. cikkének (1) bekezdése, 22. cikkének (2) bekezdése, illetve 22. cikkének (7) bekezdése szerinti kapcsolatban álló vállalkozások, illetve a Bizottság 241/2014/EU felhatalmazáson alapuló rendeletének 4., 5., illetve 6. cikkében meghatározott olyan vállalkozások, amelyek az 575/2013/EU rendelet 10. cikkének (1) bekezdése, 113. cikkének (6) bekezdése, illetve 113. cikkének (7) bekezdése szerinti kapcsolatban állnak egymással;
- (36) „elektronikus hírközlő hálózat”: a 2002/21/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv²⁷ 2. cikkének a) pontjában meghatározott hálózat;
- (37) „elektronikus hírközlési szolgáltatás”: a 2002/21/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 2. cikkének c) pontjában meghatározott szolgáltatás;
- (38) „digitális tartalom”: olyan áru vagy szolgáltatás, amelyet digitális formában állítanak elő és nyújtanak, illetve értékesítenek, és amelynek használata, illetve igénybevétele egy technikai eszközre korlátozódik és semmilyen formában nem teszi lehetővé fizikai áruk és szolgáltatások használatát, illetve igénybe vételét;
- (39) „fizetési műveletek elfogadása”: pénzforgalmi szolgáltatás, amelyet olyan pénzforgalmi szolgáltató nyújt, amely szerződést kötött a kedvezményezettel olyan fizetési műveletek fogadására és feldolgozására, amelynek eredménye pénzeszközök transzfere a kedvezményezett részére;
- (40) „készpénz-helyettesítő fizetési eszközök kibocsátása”: pénzforgalmi szolgáltatás, amelyet olyan pénzforgalmi szolgáltató nyújt, amely a fizető félnek készpénz-helyettesítő fizetőeszközt szolgáltat a fizető fél fizetési műveleteinek elindításához és feldolgozásához;

²⁷ Az Európai Parlament és a Tanács 2002. március 7-i 2002/21/EK irányelve (keretirányelv) az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások közös keretszabályozásáról (HL L 108., 2002.4.24., 33. o.).

- (41) „szavatolótőke”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 118. pontjában meghatározott szavatolótőke, azzal, hogy az alapvető tőke legalább 75%-ának az említett rendelet 50. cikkében említett elsődleges alapvető tőkéből kell állnia, és a járulékos tőke legfeljebb az alapvető tőke egyharmada lehet;
- (42) [...]
- (42b) „több kártyamárkás konstrukció”: két vagy több márka feltüntetése ugyanazon kártyaalapú készpénz-helyettesítő fizetési eszközön;
- (42c) „márka”: az a konkrét jel, amely azt a fizetési kártya-rendszert jelzi, amelynek keretében a kártyaalapú fizetési műveletek teljesítésére sor kerül.

II. CÍM
PÉNZFORGALMI SZOLGÁLTATÓK

1. FEJEZET

Pénzforgalmi intézmények

1. szakasz

Általános szabályok

5. cikk

Engedély iránti kérelem

- (1) A pénzforgalmi intézményként történő engedélyezéshez kérelmet kell benyújtani a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai részére az alábbiakkal együtt:
- a) működési terv, amely tartalmazza különösen a nyújtani szándékozott pénzforgalmi szolgáltatások fajtáját;
 - b) az első három gazdasági évre vonatkozó előzetes költségvetési számításokat is tartalmazó üzleti terv, amely bemutatja, hogy a kérelmező rendelkezik a megbízható működéshez szükséges, megfelelő és arányos rendszerekkel, erőforrásokkal és eljárásokkal;
 - c) igazolás arra nézve, hogy a pénzforgalmi intézmény rendelkezik a 6. cikkben meghatározott összegű indulótőkével;
 - d) a 9. cikk (1) bekezdésében említett pénzforgalmi intézmények esetében a pénzforgalmi szolgáltatásokat igénybe vevők pénzének védelme érdekében a 9. cikkel összhangban hozott intézkedések leírása;
 - e) a kérelmező vállalatirányítási és belső ellenőrzési mechanizmusainak leírása az adminisztratív, kockázatkezelési és számviteli eljárásokat is beleértve, demonstrálva, hogy ezek a vállalatirányítási, ellenőrzési mechanizmusok és eljárások arányosak, helyénvalóak, megbízhatóak és megfelelőek;

- f) a biztonsági események és biztonsággal kapcsolatos ügyfélpanaszok monitorozására, kezelésére és nyomon követésére szolgáló eljárások leírása, ideértve a pénzforgalmi intézmények 86. cikkben rögzített bejelentési kötelezettségét figyelembe véve kialakított eseményjelentési mechanizmust is;
- g) az érzékeny pénzforgalmi adatokhoz való hozzáférés regisztrálására, monitorozására, követésére és korlátozására szolgáló eljárás leírása;
- h) az üzletmenet-folytonosság biztosítását célzó intézkedések leírása, amely tartalmazza a kritikus műveletek egyértelmű azonosítását, hatékony készenléti terveket, valamint az e tervek megfelelőségének és hatékonyságának rendszeres tesztelésére és felülvizsgálatára szolgáló eljárást;
- i) a teljesítményre, műveletekre és csalásra vonatkozó statisztikai adatok gyűjtése során alkalmazott elvek és fogalommeghatározások leírása;
- j) a biztonsági elvek leírása, ezen belül a nyújtott pénzforgalmi szolgáltatásokkal kapcsolatos részletes kockázatértékelés, valamint azoknak a biztonsági ellenőrzési és kockázatmérséklési intézkedéseknek a leírása, amelyek biztosítják a pénzforgalmi szolgáltatások igénybe vevőinek megfelelő védelmét az azonosított kockázatokkal szemben, ideértve a csalást, valamint az érzékeny és személyes adatok illegális felhasználását;
- k) a kérelmező által bevezetett azon belső ellenőrzési mechanizmusok bemutatása, amelyek biztosítják a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelemmel kapcsolatos, a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és az 1781/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet²⁸ által előírt kötelezettségek teljesítését;
- l) a kérelmező szervezeti felépítésének bemutatása, ideértve adott esetben a ügynökök és fióktelepek tervezett igénybevételének, a kérelmező által vállalt, legalább évi gyakoriságú helyszíni/helyszínen kívüli ellenőrzéseknek, továbbá a kiszervezési konstrukcióknak, valamint nemzeti vagy nemzetközi fizetési rendszerekben való részvételének a leírását is;

²⁸ Az Európai Parlament és a Tanács 2006. november 15-i 1781/2006/EK rendelete a pénzáttalalásokat kísérő megbízási adatokról (HL L 345., 2006.12.8., 1. o.).

- m) a kérelmezőben a 2013/36/EU irányelv 3. cikke (1) bekezdésének 33. pontja szerinti közvetlen vagy közvetett befolyásoló részesedéssel rendelkező személyek kiléte, részesedésük nagysága és bizonyíték az alkalmasságukra, tekintetbe véve a pénzforgalmi intézmény megbízható és prudens vezetése szavatolásának szükségességét;
- n) a pénzforgalmi intézmény igazgatóinak és az irányításért felelős tisztségviselőinek, valamint adott esetben a pénzforgalmi intézmény pénzforgalmi szolgáltatási tevékenységeinek irányításáért felelős tisztségviselőinek a személyi adatai, továbbá arra vonatkozó bizonyíték, hogy jó hírnévnek örvendenek és a pénzforgalmi szolgáltatások nyújtásához megfelelő szakértelemmel és tapasztalattal rendelkeznek, a pénzforgalmi intézmény székhelye szerinti tagállam által meghatározottak szerint;
- o) adott esetben a 2006/43/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben meghatározott jog szerinti könyvvizsgálók és könyvvizsgáló cégek kiléte;
- p) a kérelmező jogi státusa és az alapító okirat;
- q) a központi ügyintézés helye.

A d), e), f) és l) pont alkalmazásában a kérelmezőnek meg kell adnia az általa bevezetett auditrendszer és azon szervezeti intézkedések leírását, amelyekkel mindent tőle elvárhatót megtesz azért, hogy garantálja a szolgáltatásait igénybe vevők érdekeinek védelmét, valamint a pénzforgalmi szolgáltatások végzésének folyamatosságát és megbízhatóságát.

A j) pontban említett biztonsági ellenőrzési és kockázatmérséklési intézkedések ismertetésében be kell mutatni, hogy azok hogyan biztosítják a magas szintű műszaki biztonságot, ideértve a kérelmező által, illetve a kérelmező műveleteinek egy részére vagy egészére szerződött alvállalkozók által alkalmazott szoftvereket és IT-rendszereket. Ezen intézkedések között a 86. cikk (1) bekezdésében rögzített biztonsági intézkedéseknek is szerepelniük kell. Az intézkedések meghozatalánál figyelembe kell venni az Európai Bankhatóság (EBH) biztonsági intézkedésekről szóló, a 86. cikk (2) bekezdésében említett iránymutatását.

(2) A tagállamok előírják, hogy az I. melléklet 7. és 8. pontja szerinti pénzforgalmi szolgáltatások engedélyezéséért, illetve nyilvántartásba vételéért folyamodó vállalkozások az engedélyezés, illetve nyilvántartásba vétel feltételeként rendelkezzenek olyan szakmai felelősségbiztosítással, vagy azzal egyenértékű konstrukcióval, amely kiterjed arra a területre, ahol a vállalkozás a szolgáltatásait nyújtja, vagy rendelkezzenek más hasonló, felelősségre vonatkozó garanciával, amely biztosítja, hogy eleget tudjanak tenni a 65., 80., és 82. cikk szerinti felelősségüknek.

(3) Az EBH az ezen irányelv hatálybalépésének napjától számított egy éven belül iránymutatásokat dolgoz ki az ezen irányelv szerinti illetékes hatóságok részére a (2) bekezdés szerinti szakmai felelősségbiztosítás vagy hasonló garancia minimális pénzüsszegének meghatározására vonatkozó kritériumokról.

Az első albekezdésben említett iránymutatások kidolgozásánál az EBH figyelembe veszi:

- a vállalkozás kockázati profilját;
- azt, hogy a vállalkozás nyújt-e más, az I. mellékletben felsorolt pénzforgalmi szolgáltatást, illetve folytat-e egyéb üzleti tevékenységet;
- a tevékenység nagyságrendjét. Azon vállalkozások esetében, amelyek az I. melléklet 7. pontja szerinti pénzforgalmi szolgáltatás nyújtásához folyamodnak engedélyért, az indított műveletek értékét kell figyelembe venni; azon vállalkozások esetében pedig, amelyek az I. melléklet 8. pontja szerinti pénzforgalmi szolgáltatás nyújtásához kérelmezik a nyilvántartásba vételt, a számlainformációs szolgáltatásokat igénybe vevő ügyfelek számát kell figyelembe venni.

Az EBH az iránymutatásokat rendszeresen felülvizsgálja.

(4) A (3) bekezdés szerinti információkról tájékoztatni kell az illetékes hatóságokat az (1) bekezdésnek megfelelően.

5a. cikk
Részvényesi kontroll

- (1) Ha egy természetes vagy jogi személy úgy dönt, hogy közvetlenül vagy közvetetten az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 36. pontja szerinti befolyásoló részesedést szerez egy pénzforgalmi intézményben, vagy közvetlenül vagy közvetetten tovább növeli befolyásoló részesedését, és ezzel a tulajdonában lévő tőke, illetve szavazati jogai elérnék, illetve meghaladnák a 20, 30 vagy 50%-ot, vagy a pénzforgalmi intézmény a leányvállalatává válna, akkor e szándékáról köteles előzetesen tájékoztatni a pénzforgalmi intézmény illetékes hatóságát. Ugyanez vonatkozik arra a természetes vagy jogi személyre, aki, illetve amely úgy dönt, hogy közvetlenül vagy közvetetten elidegeníti befolyásoló részesedését, vagy azt csökkenti oly módon, hogy a tulajdonában lévő tőke, illetve szavazati jogai 20, 30, illetve 50% alá csökkennének, vagy a pénzforgalmi intézmény megszűnne a leányvállalata lenni.
- (2) A befolyásoló részesedést szerezni kívánó személynek tájékoztatnia kell az illetékes hatóságot e részesedés nagyságáról, valamint a 2013/36/EK irányelv 23. cikkének (4) bekezdésében említett vonatkozó információkról.
- (3) A tagállamok előírják, hogy amennyiben a második bekezdésben említett személyek által gyakorolt befolyás valószínűsíthetően az intézmény megbízható és körültekintő vezetésének rovására érvényesül, az illetékes hatóságoknak ezt ellenezniük kell vagy egyéb szükséges intézkedést kell hozniuk az ilyen helyzet megszüntetése érdekében. Ezek az intézkedések lehetnek az igazgatókkal vagy az ügyvezetőkkel szemben elrendelt ideiglenes intézkedések, szankciók, vagy a pénzforgalmi intézmény szóban forgó részvényeseinek vagy tagjainak részvényeihez kapcsolódó szavazati jogok gyakorlásának felfüggesztése.
- (4) Hasonló intézkedéseket kell alkalmazni azokra a természetes vagy jogi személyekre, akik/amelyek elmulasztják az ebben a cikkben meghatározott előzetes tájékoztatási kötelezettség teljesítését.
- (5) Ha a befolyásszerzés az illetékes hatóságok ellenzése ellenére megtörténik, a tagállamok – függetlenül bármely más, meghozandó szankciótól – rendelkeznek a vonatkozó szavazati jogok felfüggesztéséről, vagy a leadott szavazatok semmissé nyilvánításáról, vagy semmissé nyilvánításuk lehetővé tételéről.

6. cikk
Indulótőke

A tagállamok megkövetelik a pénzforgalmi intézményektől, hogy az engedélyezés időpontjában olyan indulótőkével rendelkezzenek, amely a 2013/36/EU irányelv 12. cikkének (2) bekezdésében megadott elemekből tevődik össze a következőképpen:

- a) amennyiben a pénzforgalmi intézmény kizárólag az I. melléklet 6. pontjában foglalt pénzforgalmi szolgáltatást nyújtja, tőkéje sohasem lehet kevesebb, mint 20 000 EUR;
- b) amennyiben a pénzforgalmi intézmény az I. melléklet 7. pontjában foglalt pénzforgalmi szolgáltatást nyújtja, tőkéje sohasem lehet kevesebb, mint 50 000 EUR;
- c) amennyiben a pénzforgalmi intézmény az I. melléklet 1–5. pontjában foglalt pénzforgalmi szolgáltatást nyújtja, tőkéje sohasem lehet kevesebb, mint 125 000 EUR.

7. cikk
Szavatolótőke

- (1) A pénzforgalmi intézmény 4. cikk 41. pontja szerinti szavatolótőkéje nem csökkenhet az ezen irányelv 6., illetve 8. cikkében előírt összegek közül a magasabbik alá.
- (2) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket ahhoz, hogy megakadályozzák a szavatolótőke képzésekor figyelembe vehető elemek többszörös felhasználását abban az esetben, amikor a pénzforgalmi intézmény egy másik pénzforgalmi intézménnyel, hitelintézettel, befektetési vállalkozással, alapkezelő társasággal vagy biztosítóval azonos csoportba tartozik. Ez a bekezdés vonatkozik arra az esetre is, ha a pénzforgalmi intézmény hibrid jellegű, és a pénzforgalmi szolgáltatások nyújtásától eltérő tevékenységeket végez.
- (3) Amennyiben az 575/2013/EU rendelet 7. cikkében előírt feltételek teljesülnek, a tagállamok vagy illetékes hatóságaik dönthetnek úgy is, hogy ezen irányelv 8. cikkét nem alkalmazzák olyan pénzforgalmi intézményekre, amelyeket a 2013/36/EU irányelvnek megfelelően az anya-hitelintézet összevont alapú felügyeletébe bevontak.

8. cikk

A szavatolótőke kiszámítása

- (1) A 6. cikkben meghatározott indulótőke-követelmények mellett a tagállamok megkövetelik a pénzforgalmi intézményektől, hogy mindenkor rendelkezzenek a következő három módszer valamelyikével kiszámított szavatolótőkével, az illetékes hatóságok által a nemzeti jogszabályokkal összhangban megállapítottak szerint:

A. módszer

A pénzforgalmi intézmények szavatolótőkéjének legalább az előző évi fix általános költségek 10 %-ának kell lennie. Az illetékes hatóságok kiigazíthatják ezt a követelményt abban az esetben, ha az előző évhez képest lényeges változás következett be a pénzforgalmi intézmény üzleti tevékenységében. Ha a pénzforgalmi intézmény a kiszámítás időpontjában még nem végez egy teljes éve üzleti tevékenységet, a követelmény az üzleti tervben szereplő megfelelő fix általános költségek összegének legalább 10 %-a, feltéve, hogy a hatóságok nem kérik ennek a tervnek a kiigazítását.

B. módszer

A pénzforgalmi intézmény szavatolótőkéjének legalább a következő elemeknek a (2) bekezdésben meghatározott „k” tényezővel szorzott összegének kell lennie, ahol a fizetési forgalom (FF) a pénzforgalmi intézmény által az előző évben teljesített fizetési műveletek összértékének tizenketted része:

- a) az FF 5 millió EUR-ig terjedő részének 4,0 %-a,
plusz
- b) az FF 5 millió EUR-tól 10 millió EUR-ig terjedő részének 2,5 %-a,
plusz
- c) az FF 10 millió EUR-tól 100 millió EUR-ig terjedő részének 1 %-a,
plusz
- d) az FF 100 millió EUR-tól 250 millió EUR-ig terjedő részének 0,5 %-a,
plusz
- e) az FF 250 millió EUR-t meghaladó részének 0,25 %-a.

C. módszer

A pénzforgalmi intézmény szavatolótőkéjének legalább az alábbi a) pontban meghatározott irányadó mutatónak az alábbi b) pontban meghatározott szorzóval és az alábbi (2) bekezdésben meghatározott „k” tényezővel megszorozott értékének kell lennie.

a) Az irányadó mutató a következők összege:

1. kapott kamatok,
2. fizetett kamatok,
3. kapott jutalékok és díjbevételek, valamint
4. egyéb működési bevételek.

Minden elemet pozitív vagy negatív előjellel együtt kell figyelembe venni az összeg kiszámítása során. A rendkívüli vagy nem rendszeres tételekből származó bevétel nem használható fel az irányadó mutató kiszámításakor. Az irányadó mutató csökkenthető a szolgáltatások harmadik feleknek való kiszervezéséből adódó ráfordításokkal, ha azok olyan vállalkozással kapcsolatban merülnek fel, amely ezen irányelv értelmében felügyelet alá tartozik. Az irányadó mutatót 12 hónapos megfigyelés alapján kell kiszámítani az előző pénzügyi év végén. Az irányadó mutató kiszámítása során a legutóbbi pénzügyi évet figyelembe kell venni. A C. módszer alapján kiszámított szavatolótőke azonban nem csökkenhet az irányadó mutató legutolsó három pénzügyi évre vonatkozó átlagának 80 %-a alá. Ha nem állnak rendelkezésre auditált adatok, becsült adatok is alkalmazhatók.

b) A szorzó a következő:

- i. az irányadó mutató 2,5 millió EUR-ig terjedő részének 10 %-a;
- ii. az irányadó mutató 2,5 millió EUR-tól 5 millió EUR-ig terjedő részének 8 %-a;
- iii. az irányadó mutató 5 millió EUR-tól 25 millió EUR-ig terjedő részének 6 %-a;
- iv. az irányadó mutató 25 millió EUR-tól 50 millió EUR-ig terjedő részének 3 %-a;
- v. az irányadó mutató 50 millió EUR-t meghaladó részének 1,5 %-a.

- (2) A B. és C. módszernél alkalmazandó „k” tényező a következő:
- a) 0,5, amennyiben a pénzforgalmi intézmény kizárólag az I. melléklet 6. pontjában foglalt pénzforgalmi szolgáltatást nyújtja;
 - b) 1, amennyiben a pénzforgalmi intézmény az I. melléklet 1–5. vagy 7. pontjában felsorolt pénzforgalmi szolgáltatások bármelyikét nyújtja.
- (3) Az illetékes hatóságok a pénzforgalmi intézmény kockázatkezelési folyamatainak, kockázativeszteség-adatbázisának, valamint belső ellenőrzési mechanizmusainak értékelése alapján megkövetelhetik a pénzforgalmi intézménytől, hogy minimálisan olyan összegű szavatolótőkével rendelkezzen, amely legfeljebb 20 %-kal magasabb, mint az (1) bekezdésnek megfelelően választott módszer alkalmazásából következő összeg, vagy engedélyezhetik, hogy olyan összegű szavatolótőkével rendelkezzen, amely legfeljebb 20 %-kal alacsonyabb, mint az (1) bekezdésnek megfelelően választott módszer alkalmazásából következő összeg.

9. cikk

Az ügyfélpénzek védelmére vonatkozó követelmények

- (1) A tagállamok vagy az illetékes hatóságok megkövetelik, hogy azok a pénzforgalmi intézmények, amelyek az I. melléklet 1–6. pontjában említett pénzforgalmi szolgáltatások valamelyikét nyújtják, a következő módszerek egyikével megóvják a fizetési műveletek végrehajtása céljából a pénzforgalmi szolgáltatások igénybe vevőitől vagy egy másik pénzforgalmi szolgáltatón keresztül átvett pénzt:
- a) az említett pénzeszközöket sosem kezelik közösen semmilyen, a pénzforgalmi szolgáltatások azon igénybe vevőitől különböző bármely más természetes vagy jogi személy pénzeszközeivel, akiknek a nevében a pénzeszközöket tartják, továbbá amennyiben a pénzeszközök még mindig a pénzforgalmi intézmény birtokában vannak, és nem adták át azokat a kedvezményezettnek vagy nem továbbították azokat egy másik pénzforgalmi szolgáltatóhoz a pénzeszközök átvételének napját követő munkanap végéig, akkor a pénzeszközöket egy hitelintézetnél vezetett külön számlán helyezik el, vagy a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságainak meghatározása szerint biztonságos, likvid, alacsony kockázatú eszköznek minősülő eszközökbe fektetik; a pénzforgalmi szolgáltatások említett igénybe vevőinek érdekében a pénzeszközöket – különösen fizetéseképtelenség bekövetkezte esetén – a tagállamok nemzeti jogának megfelelően megvédik a pénzforgalmi intézmény más hitelezőinek követeléseivel szemben;
 - b) az említett pénzeszközöket a pénzforgalmi intézmény csoportjához nem tartozó biztosítóval vagy hitelintézettel kötött olyan biztosítási szerződéssel, illetve az említett intézmények által vállalt más, a biztosítással egyenértékű olyan garanciával fedezik, amely a biztosítási szerződés vagy az egyenértékű garancia hiányában kötelezően elkülönítendő összeggel azonos összegre szól, amely abban az esetben fizetendő ki, ha a pénzforgalmi intézmény nem tudja pénzügyi kötelezettségvállalásait teljesíteni.
- (2) Amennyiben a pénzforgalmi intézmény az (1) bekezdés értelmében köteles megvédeni az ügyfélpénzeket, és ezek egy része jövőbeli fizetési műveletekre szolgál, miközben a maradék összeget nem pénzforgalmi szolgáltatásokra használják, a pénzeszközök jövőbeli fizetési műveletekre szánt része szintén az (1) bekezdésben foglalt követelmények hatálya alá esik. Amennyiben ez a rész változó vagy előre nem meghatározható, a tagállamok lehetővé teszik, hogy a pénzforgalmi intézmények ezt a bekezdést olyan reprezentatív hányad alapján alkalmazhassák, amely hányad feltételezésük szerint pénzforgalmi szolgáltatásokra kerül felhasználásra, feltéve, hogy az illetékes hatóságok megítélése szerint ez a reprezentatív hányad korábbi adatok alapján reálisan megbecsülhető.

10. cikk
Engedély megadása

- (1) A tagállamok az 1. cikk (1) bekezdésének a), b), c), e) és f) pontjában említettektől, valamint a 27. és 27a. cikkben említett mentességben részesülő jogi és természetes személyektől eltérő, pénzforgalmi szolgáltatásokat nyújtani kívánó vállalkozásoktól megkövetelik, hogy a pénzforgalmi szolgáltatások nyújtásának megkezdését megelőzően pénzforgalmi intézményként történő működéshez szükséges engedélyt szerezzenek be. Az engedély csak valamely tagállamban székhellyel rendelkező jogi személynek adható meg.
- (2) A hatóságok akkor adják meg az engedélyt, ha a kérelemhez mellékelt információk, igazolások és más bizonyítékok megfelelnek az 5. cikk szerinti feltételeknek, és ha az illetékes hatóságok a kérelem megvizsgálását követően azt összességében kedvezően értékelik. Az engedély megadása előtt az illetékes hatóságok szükség esetén kikérhetik a nemzeti központi bank vagy más érdekelt hatóság véleményét.
- (3) Azoknak a pénzforgalmi intézményeknek, amelyeknek székhely szerinti tagállamuk joga értelmében alapító okirat szerinti székhellyel kell rendelkezniük, az alapító okirat szerinti székhelyükkel azonos tagállamban kell a központi ügyintézés helyét fenntartaniuk, és pénzforgalmi szolgáltatási tevékenységük legalább egy részét ott kell folytatniuk.
- (4) Az illetékes hatóságok csak akkor adják meg az engedélyt, ha – tekintettel a pénzforgalmi intézmény megbízható és prudens irányítása szavatolásának szükségességére – a pénzforgalmi intézmény pénzforgalmi szolgáltatási tevékenység tekintetében megbízható irányítási rendszerrel rendelkezik, amely áttekinthető szervezeti felépítést, jól körülhatárolt, átlátható és következetes felelősségi hierarchiát, a jelenlegi vagy esetlegesen felmerülő kockázatok azonosítására, kezelésére, nyomon követésére és jelentésére szolgáló hatékony eljárásokat, valamint megfelelő belső ellenőrzési mechanizmusokat, többek között megbízható adminisztratív és számviteli eljárásokat foglal magában; ezeknek a rendszereknek, eljárásoknak és mechanizmusoknak átfogóaknak és a pénzforgalmi intézmény által nyújtott pénzforgalmi szolgáltatások jellegével, méretével és összetettségével arányosaknak kell lenniük.

- (5) Amennyiben a pénzforgalmi intézmény az I. mellékletben felsorolt pénzforgalmi szolgáltatások bármelyikét nyújtja és ugyanakkor egyéb üzleti tevékenységet is folytat, az illetékes hatóságok megkövetelhetik különálló szervezet létrehozását a pénzforgalmi szolgáltatási tevékenység folytatásához, ha a pénzforgalmi intézmény nem pénzforgalmi szolgáltatási tevékenységei hátrányosan befolyásolják vagy feltehetően hátrányosan befolyásolhatják akár a pénzforgalmi intézmény pénzügyi stabilitását, akár az illetékes hatóságok azon képességét, hogy figyelemmel kísérjék, hogy a pénzforgalmi intézmény eleget tesz-e az ezen irányelvben foglalt összes kötelezettségnek.
- (6) Az illetékes hatóságoknak meg kell tagadniuk az engedély kiadását, amennyiben – tekintettel a pénzforgalmi intézmény megbízható és prudens irányítása biztosításának szükségességére – nincsenek meggyőződve a befolyásoló részesedéssel rendelkező részvényesek vagy tagok alkalmasságáról.
- (7) Amennyiben a pénzforgalmi intézmény és más természetes vagy jogi személyek között az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 38. pontja szerinti szoros kapcsolatok állnak fenn, az illetékes hatóságok kizárólag akkor adják meg az engedélyt, ha ezek a kapcsolatok nem gátolják a felügyeleti feladatok hatékony ellátását.
- (8) Ha a pénzforgalmi intézménnyel szoros kapcsolatban álló egy vagy több természetes vagy jogi személyre valamely harmadik ország törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezései vonatkoznak, az illetékes hatóságok kizárólag akkor adják meg az engedélyt, ha e törvények, rendeletek és közigazgatási rendelkezések, illetve végrehajtási nehézségeik nem akadályozzák a felügyeleti feladatok hatékony ellátását.
- (9) Az engedély valamennyi tagállamra érvényes, és biztosítja az érintett pénzforgalmi intézmény számára, hogy az Unió teljes területén pénzforgalmi szolgáltatásokat nyújtson a szolgáltatásnyújtás vagy a letelepedés szabadsága alapján, amennyiben az engedély kiterjed ilyen szolgáltatásokra.

11. cikk

A határozat közlése

Az illetékes hatóságok a kérelem kézhezvételétől számított három hónapon belül, vagy, amennyiben a kérelem hiányos, a határozathozatalhoz szükséges valamennyi információ beérkezésétől számított három hónapon belül értesítik a kérelmezőt a kérelem jóváhagyásáról vagy elutasításáról. Az engedélykérelem elutasítását indokolni kell.

12. cikk

Az engedély visszavonása

- (1) Az illetékes hatóságok csak akkor vonhatják vissza a pénzforgalmi intézménynek kiadott engedélyt, ha az intézmény esetében az alábbi körülmények közül egy vagy több fennáll:
 - a) 12 hónapon belül nem használja fel az engedélyt, kifejezetten lemond az engedélyről, vagy hat hónapnál hosszabb időre felhagyott üzleti tevékenységének folytatásával, amennyiben az érintett tagállam nem rendelkezett arról, hogy ezekben az esetekben az engedély érvényét veszti;
 - b) valótlan nyilatkozatok révén, vagy más szabálytalan eszköz igénybevételevel szerezte meg az engedélyt;
 - c) már nem teljesíti az engedély megadásához szükséges feltételeket, vagy elmulasztja értesíteni az illetékes hatóságot az e tekintetben bekövetkezett lényegi változásokról;
 - d) a pénzforgalmi szolgáltatási tevékenysége folytatásával veszélyeztetné a fizetési rendszer stabilitását vagy a fizetési rendszer iránti bizalmat;
 - e) egyéb olyan esetben, amelyre vonatkozóan a nemzeti jogszabályok az engedély visszavonásáról rendelkeznek.
- (2) Az engedély visszavonását minden esetben indokolni kell, és arról az érintetteket tájékoztatni kell.
- (3) Az engedély visszavonását nyilvánosságra kell hozni, többek között a 13. és 14. cikkben említett nyilvántartásokban.

13. cikk

Nyilvántartás a székhely szerinti tagállamban

A tagállamok a nyilvánosság számára hozzáférhető nyilvántartást vezetnek az engedélyezett pénzforgalmi intézményekről, azok ügynökeiről, valamint az olyan természetes és jogi személyekről, akik vagy amelyek a 27., illetve 27a. cikkel összhangban mentességet élveznek, továbbá a 2. cikk (3) bekezdésében említett, a nemzeti jog értelmében pénzforgalmi szolgáltatás nyújtására jogosult intézményekről. A pénzforgalmi intézmények azon fióktelepeit, amelyek a székhely szerinti tagállamtól eltérő tagállamban szolgáltatásokat nyújtanak, a székhely szerinti tagállam nyilvántartásába kell felvenni. Az illetékes hatóságoknak való bejelentést követően a székhely szerinti tagállam nyilvántartásába kell felvenni őket.

Ez a nyilvántartás rögzíti azokat a pénzforgalmi szolgáltatásokat, amelyekre a pénzforgalmi intézmény engedélyt kapott, illetve amelyek tekintetében a természetes vagy jogi személyt nyilvántartásba vették. Az engedélyezett pénzforgalmi intézményeket a 27. és 27a. cikkel összhangban nyilvántartásba vett természetes és jogi személyektől elkülönítve kell felsorolni a nyilvántartásban. A nyilvántartásnak a nyilvánosság számára betekintésre hozzáférhetőnek és online elérhetőnek kell lennie, és rendszeresen frissíteni kell.

14. cikk

Az EBH nyilvántartása

- (1) Az illetékes hatóságok értesítik az EBH-t a 10. cikk szerint adott valamennyi engedélyről, minden olyan természetes és jogi személyről, aki vagy amely a 27. és 27a. cikkel összhangban mentességet élvez, továbbá a 2. cikk (3) bekezdésében említett, a nemzeti jog értelmében pénzforgalmi szolgáltatás nyújtására jogosult intézményekről.
- (2) Az EBH a honlapján nyilvánosságra hozza és rendszeresen frissíti az (1) bekezdésben említett szervezetek listáját.
- (3) A (2) bekezdésben említett listában a 27. és 27a. cikkel összhangban mentességet élvező természetes és jogi személyeket ilyenként kell megjelölni.
- (4) Az illetékes hatóságoknak értesíteniük kell az EBH-t az engedélyek és a 27. és 27a. cikk szerinti mentességek visszavonásának minden esetéről, valamint a visszavonás okáról.

15. cikk

Az engedély naprakészen tartása

Amennyiben bármilyen változás hatással van az 5. cikkel összhangban nyújtott információk vagy igazolások és bizonyítékok helyességére, a pénzforgalmi intézménynek erről indokolatlan késedelem nélkül értesítenie kell a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságait.

16. cikk

Számvitel és kötelező könyvvizsgálat

- (1) A 78/660/EGK irányelv és, amennyiben alkalmazandó, a 83/349/EGK irányelv, a 86/635/EGK irányelv és az 1606/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet²⁹ értelemszerűen alkalmazandó a pénzforgalmi intézményekre.
- (2) A pénzforgalmi intézmények éves és összevont éves beszámolóinak könyvvizsgálatát a 2006/43/EK irányelv értelmében vett, jog szerinti könyvvizsgálóknak vagy könyvvizsgáló cégeknek kell végezniük, kivéve, ha a 78/660/EGK irányelv és, amennyiben releváns, a 83/349/EGK és a 86/635/EGK irányelv értelmében mentességet élveznek.
- (3) Felügyeleti célból a tagállamok megkövetelik, hogy a pénzforgalmi intézmények a pénzforgalmi szolgáltatásokra, illetve a 17. cikk (1) bekezdésében említett tevékenységekre vonatkozóan külön számviteli információkat nyújtsanak; ezen információk könyvvizsgálói jelentés tárgyát képezik. Ezt a jelentést adott esetben jog szerinti könyvvizsgálónak vagy könyvvizsgáló cégnek kell elkészítenie.
- (4) A 2013/36/EU irányelv 63. cikkében megállapított kötelezettségek a pénzforgalmi szolgáltatási tevékenységek tekintetében értelemszerűen alkalmazandók a pénzforgalmi intézmények jog szerinti könyvvizsgálóira vagy könyvvizsgáló cégeire.

²⁹ Az Európai Parlament és a Tanács 2002. július 19-i 1606/2002/EK rendelete a nemzetközi számviteli standardok alkalmazásáról (HL L 243., 2002.9.11., 1. o.).

17. cikk
Tevékenységek

- (1) A pénzforgalmi szolgáltatások nyújtása mellett a pénzforgalmi intézmények a következő tevékenységek folytatására jogosultak:
- a) a működtetéssel kapcsolatos és egyéb, szorosan kapcsolódó kiegészítő szolgáltatások nyújtása, többek között a fizetési műveletek teljesítésének biztosítása, pénzváltási tevékenység, letéti szolgáltatások nyújtása, valamint adatok tárolása és feldolgozása;
 - b) fizetési rendszerek működtetése, a 29. cikk sérelme nélkül;
 - c) a vonatkozó nemzeti és uniós jog keretein belül a pénzforgalmi szolgáltatások nyújtásán kívüli egyéb üzleti tevékenységek.
- (2) A pénzforgalmi szolgáltatások közül egynek vagy többnek a nyújtásakor a pénzforgalmi intézmények csak olyan fizetési számlákat vezethetnek, amelyek kizárólag fizetési műveletekre használhatók.
- (3) A pénzforgalmi szolgáltatók által a pénzforgalmi szolgáltatások igénybe vevőitől pénzforgalmi szolgáltatások nyújtásának céljával átvett bármilyen pénzeszköz nem minősül sem a 2013/36/EU irányelv 9. cikkében meghatározott betétnek vagy egyéb visszafizetendő pénzeszköznek, sem a 2009/110/EK irányelv 2. cikkének (2) bekezdésében meghatározott elektronikus pénznek.

- (4) A pénzforgalmi intézmények kizárólag az alábbi feltételek teljesülésekor folyósíthatnak hitelt az I. melléklet 4. vagy 5. pontjában említett pénzforgalmi szolgáltatásokhoz kapcsolódóan:
- a) a hitel kiegészítő jellegű, és rendelkezésre bocsátására kizárólag valamely fizetési művelet teljesítéséhez kapcsolódóan kerül sor; valamint
 - b) a hitelkártyával történő hitelnyújtásról szóló nemzeti szabályok ellenére a valamely fizetéshez kapcsolódóan nyújtott, és a 10. cikk (9) bekezdésével, valamint a 26. cikkel összhangban rendelkezésre bocsátott hitelt rövid, 12 hónapot semmi esetre sem meghaladó időtartamon belül vissza kell fizetni; valamint
 - c) ilyen hitel nem nyújtható fizetési művelet teljesítése céljából átvett vagy tartott pénzeszközökből; valamint
 - d) a pénzforgalmi intézmény szavatolótőkéjének a felügyeleti hatóságok megítélése szerint mindenkor megfelelőnek kell lennie a nyújtott hitelek teljes összegét tekintetbe véve.
- (5) A pénzforgalmi intézmények nem folytathatnak a 2013/36/EU irányelv 9. cikke szerinti betétgyűjtésre vagy más visszafizetendő pénzeszközök gyűjtésére irányuló üzletszerű tevékenységet.
- (6) Ez az irányelv nem érinti a 2008/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet³⁰, sem az egyéb releváns uniós vagy nemzeti jogszabályokat a fogyasztói hitelezés ezen irányelvben nem harmonizált, az uniós joggal összhangban álló feltételei tekintetében.

³⁰ Az Európai Parlament és a Tanács 2008. április 23-i 2008/48/EK irányelve a fogyasztói hitelmegállapodásokról és a 87/102/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 133., 2008.5.22., 66. o.).

2. SZAKASZ

EGYÉB KÖVETELMÉNYEK

18. cikk

Ügynökök vagy olyan szervezetek igénybevétele, amelyekhez tevékenységeket szerveznek ki

- (1) Ha a pénzforgalmi intézmény ügynök útján kíván pénzforgalmi szolgáltatásokat nyújtani, a székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságaival a következő információkat kell közölnie:
- a) az ügynök neve és címe;
 - b) az ügynök által alkalmazandó azon belső ellenőrzési mechanizmusok bemutatása, amelyek biztosítják a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelemmel kapcsolatos, a 2005/60/EK irányelv által előírt kötelezettségek teljesítését; ezt az első bejelentés során közölt adatok lényeges megváltozása esetén naprakésszé kell tenni;
 - c) a pénzforgalmi szolgáltatás nyújtása során igénybe veendő ügynök irányításáért felelős igazgatók és egyéb személyek kiléte, valamint a pénzforgalmi szolgáltatóktól eltérő közvetítők esetében bizonyíték arra nézve, hogy alkalmasak és megfelelőek a feladatuk ellátására;
 - d) a pénzforgalmi intézmény azon pénzforgalmi szolgáltatásai, amelynek elvégzésével az ügynököt meg fogják bízni; és
 - e) adott esetben az ügynök egyedi azonosító kódja, illetve száma.

- (2) Az illetékes hatóságnak az (1) bekezdés a)–e) pontjában említett információk kézhezvételétől számított két hónapon belül közölnie kell a pénzforgalmi intézménnyel, hogy felvette-e az ügynököt a 13. cikk szerinti nyilvántartásba. A 13. cikk szerinti nyilvántartásba vételt követően az ügynök jogosult pénzforgalmi szolgáltatások nyújtására.
- (3) Az ügynök nyilvántartásba vétele előtt az illetékes hatóságok – amennyiben úgy vélik, hogy a részükre benyújtott információ esetleg helytelen – további intézkedéseket tesznek az információ ellenőrzése érdekében.
- (4) Amennyiben az információk helyességének ellenőrzése érdekében tett intézkedéseket követően az illetékes hatóságok nincsenek meggyőződve a részükre az (1) bekezdés értelmében benyújtott információk helyességéről, megtagadják az ügynöknek a 13. cikkben meghatározott nyilvántartásba való felvételét, és erről értesítik a pénzforgalmi intézményt.
- (5) Ha a pénzforgalmi intézmény egy másik tagállamban ügynök igénybevételével vagy fióktelep létesítésével kíván pénzforgalmi szolgáltatást nyújtani, akkor a 26. cikkben meghatározott eljárásokat kell követnie.
- (6) [...]
- (7) Ha a pénzforgalmi intézmény a pénzforgalmi szolgáltatások működtetéssel kapcsolatos feladatait kiszervezéssel kívánja ellátni, erről tájékoztatnia kell a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságait.

Fontos működtetési feladatoknak, ezen belül informatikai rendszerek és modulok beszerzésének kiszervezésére nem kerülhet sor oly módon, hogy az lényegesen csorbítsa a pénzforgalmi intézmény belső ellenőrzésének minőségét, valamint az illetékes hatóságok azon képességét, hogy figyelemmel kísérjék és nyomon kövessék, hogy a pénzforgalmi intézmény eleget tesz-e az ezen irányelvben foglalt összes kötelezettségnek.

A második albekezdés alkalmazásában egy működtetési feladat akkor tekintendő fontosnak, ha a végrehajtásában bekövetkezett hiányosság vagy hiba jelentős mértékben hátrányosan befolyásolná a pénzforgalmi intézmény további megfelelését az e cím szerinti engedélyezési követelményeknek vagy az ezen irányelvből eredő egyéb kötelezettségeinek, vagy lényegesen gyengítené pénzügyi teljesítményét, illetve pénzforgalmi szolgáltatásainak megbízhatóságát vagy folyamatosságát. A tagállamok biztosítják, hogy a fontos működtetési feladatok kiszervezése során a pénzforgalmi intézmények betartsák az alábbi feltételeket:

- a) a kiszervezés nem eredményezheti a felső vezetés felelősségének átruházását;
 - b) a pénzforgalmi intézménynek a pénzforgalmi szolgáltatásait igénybe vevőkkel szemben fennálló, ezen irányelv szerinti kapcsolata és kötelezettségei nem változhatnak;
 - c) a kiszervezés nem járhat azon feltételek teljesülésének megszűnésével, amelyeknek a pénzforgalmi intézménynek meg kell felelnie annak érdekében, hogy e címnek megfelelően engedélyezzék, és működési engedélye megmaradjon;
 - d) nem szüntethető meg és nem módosulhat semmilyen más olyan feltétel, amelynek meglétéhez a pénzforgalmi intézmény engedélyének megadását kötötték.
- (8) A pénzforgalmi intézmények biztosítják, hogy a nevükben eljáró ügynökök a kiszervezés tényéről tájékoztassák a pénzforgalmi szolgáltatások igénybe vevőit.
- (9) A pénzforgalmi intézményeknek indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatniuk kell a székhelyük szerinti tagállam illetékes hatóságait az ügynökök igénybevétele tekintetében bekövetkező változásokról, ideértve a további ügynökök vagy olyan szervezetek igénybevételét, amelyekhez tevékenységeket szerveztek ki. A (2)–(4) bekezdés szerinti eljárás alkalmazandó.

19. cikk

Felelősség

- (1) A tagállamok előírják, hogy a pénzforgalmi intézmények felelősek annak biztosításáért, hogy a pénzforgalmi szolgáltatásokkal megbízott ügynökök, illetve fióktelepek eleget tegyenek e rendelet rendelkezéseinek.
- (1a) A tagállamok biztosítják, hogy a pénzforgalmi intézmények minden indokolt lépést megtegyenek ezen irányelv előírásai teljesítésének biztosítása érdekében, amennyiben működtetési feladataik ellátásához harmadik felet vesznek igénybe.
- (2) A tagállamok előírják, hogy a pénzforgalmi intézmények teljes mértékben felelősek maradnak alkalmazottaik valamennyi cselekményéért, illetőleg a kiszervezett tevékenységet végző ügynökökért, fióktelepekért és szervezetekért is.

20. cikk

A nyilvántartások megőrzése

A tagállamok előírják, hogy a pénzforgalmi intézmények az e cím alkalmazásának megfelelő valamennyi nyilvántartásukat legalább öt évig megőrizték, a 2005/60/EK irányelv, illetve más vonatkozó uniós jogszabály sérelme nélkül.

3. SZAKASZ

ILLETÉKES HATÓSÁGOK ÉS FELÜGYELET

21. cikk

Az illetékes hatóság kijelölése

- (1) A tagállamok az e címben meghatározott feladatokat elvégezni kötelesek, a pénzforgalmi intézmények engedélyezéséért és prudenciális felügyeletéért felelős hatóságoknak vagy hatóságoknak, vagy a nemzeti jog által elismert olyan szervezeteket jelölnek ki, amelyeket a nemzeti jog vagy a nemzeti jog által erre a célra kifejezetten felhatalmazott hatóság elismer, ideértve a nemzeti központi bankokat is.

Az illetékes hatóságoknak biztosítaniuk kell a gazdálkodó szervezetektől való függetlenséget és az érdekellentétek elkerülését. Az első albekezdés sérelme nélkül illetékes hatóság nem lehet pénzforgalmi intézmény, hitelintézet, elektronikuspénz-kibocsátó intézmény, illetve postai elszámolóközpont.

A tagállamok megfelelően tájékoztatják a Bizottságot.

- (2) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdés alapján kijelölt illetékes hatóságok rendelkezzenek mindazokkal a hatáskörökkel, amelyek feladataik ellátásához szükségesek.
- (3) Amennyiben valamely tagállam területén az e cím hatálya alá tartozó kérdések szempontjából több illetékes hatóság van, úgy a tagállam biztosítja ezen hatóságok szoros együttműködését annak érdekében, hogy azok mindegyike hatékonyan tudja végrehajtani a saját feladatait. Ugyanez vonatkozik azokra az esetekre is, amikor az e cím hatálya alá tartozó kérdések tekintetében hatáskörrel rendelkező hatóságok nem a hitelintézetek felügyeletéért felelős illetékes hatóságok.

- (4) Az (1) bekezdés szerint kijelölt illetékes hatóságok feladatainak ellátása a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságainak felelőssége.
- (5) Az (1) bekezdés nem vonja maga után azt, hogy az illetékes hatóságok kötelesek a pénzforgalmi intézménynek a pénzforgalmi szolgáltatásokon, valamint a 17. cikk (1) bekezdésének a) pontjában felsorolt tevékenységeken kívüli egyéb üzleti tevékenységeit felügyelni.

22. cikk

Felügyelet

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok által az e címnek való folyamatos megfelelés ellenőrzése érdekében folytatott vizsgálatok arányosak és megfelelőek legyenek, valamint igazodjanak azokhoz a kockázatokhoz, amelyeknek a pénzforgalmi intézmény ki van téve.

Az e címnek való megfelelés ellenőrzése érdekében az illetékes hatóságok különösen az alábbi lépések megtételére jogosultak:

- a) a jogszabályi megfelelés figyelemmel kíséréséhez szükséges bármilyen információ benyújtására kötelezhetik a pénzforgalmi intézményt;
 - b) helyszíni ellenőrzést folytathatnak a pénzforgalmi intézménynél, a pénzforgalmi intézmény felelőssége mellett pénzforgalmi szolgáltatásokat végző bármely ügynöknél és fióktelepnél, és bármely, kiszervezett tevékenységet végző szervezetnél;
 - c) ajánlásokat és iránymutatásokat adhatnak ki, valamint – adott esetben – kötelező erejű közigazgatási rendelkezéseket hozhatnak;
 - d) a 12. cikkben említett esetekben visszavonhatják az engedélyt.
- (2) Az engedély visszavonására irányuló eljárások és a büntetőjogi rendelkezések sérelme nélkül a tagállamok rendelkezést hoznak arról, hogy saját illetékes hatóságaik azokkal a pénzforgalmi intézményekkel szemben vagy azoknak a pénzforgalmi intézményeknek a tevékenységét ténylegesen irányító személyekkel szemben, akik, illetve amelyek megszegik a pénzforgalmi szolgáltatási tevékenységük felügyeletére vagy folytatására vonatkozó törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseket, olyan bírságokat szabhassanak ki, illetve olyan intézkedéseket hozhassanak, amelyek kifejezetten a feltárt jogsértések vagy azok okainak megszüntetésére irányulnak.

- (3) A 6. cikkben, a 7. cikk (1) és (2) bekezdésében és a 8. cikkben foglaltak ellenére a tagállamok gondoskodnak arról, hogy az illetékes hatóságok jogosultak legyenek az e cikk (1) bekezdésében leírt lépések megtételére a pénzforgalmi szolgáltatásokhoz szükséges elegendő tőke biztosítása érdekében, különösen, ha a pénzforgalmi intézmény nem pénzforgalmi szolgáltatási tevékenységei hátrányosan befolyásolják vagy feltehetően hátrányosan befolyásolhatják a pénzforgalmi intézmény pénzügyi stabilitását.

23. cikk

Szakmai titoktartás

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy – a büntetőjog hatálya alá eső esetek sérelme nélkül – szakmai titoktartásra legyen kötelezve minden olyan személy, aki az illetékes hatóságoknak dolgozik vagy dolgozott, valamint az illetékes hatóságok nevében eljáró szakértők.
- (2) A 25. cikk szerinti információcsere során szigorú szakmai titoktartást kell biztosítani a személyiségi jogok és a jogos üzleti érdekek védelmének biztosítása érdekében.
- (3) A tagállamok e cikk rendelkezéseit a 2013/36/EU irányelv 53–61. cikkének értelemszerű figyelembevételével is alkalmazhatják.

24. cikk

Bíróági jogorvoslat

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok által a pénzforgalmi intézményeket illetően az ezen irányelvvel összhangban elfogadott törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések alapján hozott határozatok megtámadhatók legyenek bíróság előtt.
- (2) Az (1) bekezdés a cselekvés elmulasztására is alkalmazandó.

25. cikk
Információcsere

- (1) A különböző tagállamok illetékes hatóságainak együtt kell működniük egymással, valamint adott esetben az Európai Központi Bankkal, a tagállamok nemzeti központi bankjaival, az EBH-val és a pénzforgalmi szolgáltatókra alkalmazandó uniós vagy nemzeti jogszabályok értelmében kijelölt más releváns illetékes hatóságokkal.
- (2) A tagállamok ezenkívül lehetővé teszik az információcserét saját illetékes hatóságaik és a következők között:
- a) más tagállamoknak a pénzforgalmi intézmények engedélyezéséért és felügyeletéért felelős illetékes hatóságai;
 - b) az Európai Központi Bank és a tagállamok nemzeti központi bankjai mint monetáris és felvigyázó hatóságok, valamint adott esetben a fizetési és elszámolási rendszerek felvigyázásáért felelős egyéb hatóságok;
 - c) az ezen irányelv, a 2005/60/EK irányelv és a pénzforgalmi szolgáltatókra alkalmazandó egyéb uniós jogszabályok (például a pénzmosásra és a terrorizmus-finanszírozásra vonatkozó jogszabályok) értelmében kijelölt más releváns illetékes hatóságok;
 - d) az EBH mint a felügyeleti mechanizmusok koherens és következetes működéséhez az 1093/2010/EU rendelet 1. cikke (5) bekezdésének a) pontja szerint hozzájáruló intézmény.

25a. cikk

Az egyes tagállamok illetékes hatóságai közötti nézetkülönbségek rendezése

- (1) Amennyiben egy tagállam valamely illetékes hatósága úgy ítéli meg, hogy valamely ügyben a 25., 26., 26b., illetve 26c. cikk szerinti határokon átnyúló együttműködés egy másik tagállammal nem felel meg az azokban foglalt vonatkozó feltételeknek, az EBH-hoz utalhatja az ügyet, és az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban segítséget kérhet tőle.
- (2) Amennyiben az EBH az 1093/2010/EU rendelet 19. cikke szerint jár el, a 19. cikk (3) bekezdése szerinti határozatát indokolatlan késedelem nélkül kell meghoznia. Az említett rendelet 19. cikke (1) bekezdésének második albekezdésével összhangban, az EBH saját kezdeményezésére is közreműködhet az illetékes hatóságokkal a megállapodás elérésében. A szóban forgó illetékes hatóságoknak el kell halasztaniuk a döntést mindaddig, amíg a nézeteltérés nem rendeződik az említett rendelet 19. cikke szerint.

26. cikk

A letelepedési jognak és a szolgáltatásnyújtás szabadságának gyakorlása

- (1) Minden olyan engedélyezett pénzforgalmi intézménynek, amely a letelepedés joga vagy a szolgáltatásnyújtás szabadsága alapján első alkalommal kíván pénzforgalmi szolgáltatást nyújtani a székhely szerinti tagállamtól eltérő tagállamban, közölnie kell az alábbiakat a székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságaival:
- a) a pénzforgalmi intézmény neve, címe és adott esetben engedélyszáma;
 - b) az(ok) a tagállam(ok), amely(ek)ben működni szándékozik;
 - c) a nyújtani kívánt pénzforgalmi szolgáltatás(ok);
 - d) amennyiben a pénzforgalmi intézmény ügynököt is igénybe kíván venni, a 18. cikk (1) bekezdésének a)–e) pontja szerinti információk;
 - e) amennyiben a pénzforgalmi intézmény fióktelepet is igénybe kíván venni, az 5. cikk (1) bekezdésének b) és e) pontja szerinti információk a fogadó tagállam területén folytatandó pénzforgalmi szolgáltatási tevékenységre vonatkozóan, a fióktelep szervezeti felépítésének leírása és a fióktelep vezetéséért felelős személyek kiléte;

Amennyiben a pénzforgalmi intézmény a pénzforgalmi szolgáltatások működtetési feladatait a fogadó ország területén működő más szervezeteknek kívánja kiszervezni, erről tájékoztatnia kell a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságait.

- (1a) A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságainak az (1) bekezdés szerinti valamennyi információ kézhezvételétől számított egy hónapon belül közölnie kell azokat a fogadó tagállam illetékes hatóságával.

A fogadó tagállam illetékes hatóságai kötelesek az információknak a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságaitól való kézhezvételétől számított egy hónapon belül megvizsgálni azokat, és a székhely szerinti tagállam rendelkezésére kell bocsátaniuk az azokkal a pénzforgalmi szolgáltatásokkal összefüggő releváns információkat, amelyeket a szóban forgó pénzforgalmi intézmény nyújtani kíván a letelepedési jog, illetve a szolgáltatásnyújtás szabadsága gyakorlása keretében. A fogadó tagállam illetékes hatóságainak ezen belül tájékoztatniuk kell a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságait, ha egy ügynök szándékolt működésével vagy fióktelep szándékolt létesítésével összefüggésben felmerül a 2005/60/EK irányelv meghatározása szerinti pénzmosás, illetve terrorizmusfinanszírozás alapos gyanúja.

Amennyiben a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai nem a fogadó tagállam illetékes hatóságai által elvégzett vizsgálat eredményeinek megfelelően járnak el, tájékoztatniuk kell ez utóbbiakat a döntésük hátterében meghúzódó okokról.

Amennyiben a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai a vizsgálat során, különösen a fogadó tagállam illetékes hatóságaitól kapott információk fényében, kedvezőtlen eredményre jutnak, akkor meg kell tagadniuk az ügynök, illetve fióktelep nyilvántartásba vételét, illetve ha a nyilvántartásba vétel már megtörtént, törölniük kell a közvetítőt, illetve fióktelepet a nyilvántartásból.

- (1b) A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságainak az első albekezdés szerinti valamennyi információ kézhezvételétől számított három hónapon belül tájékoztatniuk kell a döntésükről a fogadó tagállam illetékes hatóságait és a pénzforgalmi intézményt.

Az ügynök, illetve fióktelep, amint nyilvántartásba vették a 13. cikk szerint, megkezdheti tevékenységét a kérdéses fogadó tagállam(ok)ban.

A pénzforgalmi intézménynek tájékoztatnia kell a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságait arról, hogy mely naptól kezdi meg a tevékenységét az ügynökön, illetve fióktelepen keresztül az adott fogadó tagállam(ok)ban. A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságainak erről tájékoztatniuk kell a fogadó tagállam illetékes hatóságait.

- (1c) A pénzforgalmi intézményeknek indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatniuk kell a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságait az (1) bekezdésben közölt információkat érintő releváns változásokról, ideértve a további ügynökök, fióktelepek vagy olyan szervezetek igénybevételét, amelyekhez tevékenységeket szerveztek ki a működésük helye szerinti tagállamokban. Az (1a) és (1b) bekezdés szerinti eljárás alkalmazandó.
- (2) [...]
- (3) [...]
- (4) [...]
- (5) [...]
- (6) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a székhely szerinti tagállam e cikk (1) bekezdésében említett illetékes hatóságai és a fogadó tagállam illetékes hatóságai közötti, e cikk szerinti együttműködés és információcsere keretének meghatározására. A szabályozástechnikai standardtervezetekben részletesen meg kell határozni a határon átnyúló tevékenységet folytató pénzforgalmi intézmények értesítését érintő együttműködés módszerét, eszközeit és sajátosságait, mindenekelőtt a benyújtandó információk körét és kezelését, beleértve a következetes és hatékony értesítési eljárást biztosító közös terminológiát és egységes értesítési nyomtatványokat.
- Az EBH e szabályozástechnikai standardtervezeteket (a dátum beillesztendő)-ig [ezen irányelv hatálybalépésének napjától számított két éven belül] benyújtja a Bizottsághoz.
- (7) [...]
- (8) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a (6) bekezdésben említett szabályozástechnikai standardokat az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkében megállapított eljárással összhangban elfogadja.

A letelepedési jogot és a szolgáltatásnyújtás szabadságát gyakorló pénzforgalmi intézmények felügyelete

- (1) A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságainak, annak érdekében, hogy a pénzforgalmi intézmény más tagállam területén található ügynökére vagy fióktelepére vonatkozóan az ebben a címben és a nemzeti jognak a III. és IV. cím alapján a 89. cikk (3) bekezdése szerint elfogadott rendelkezéseiben előírt ellenőrzéseket elvégezzék és az ilyen szükséges intézkedéseket meghozzák, együtt kell működnie a fogadó tagállam illetékes hatóságaival.

Az első albekezdésben meghatározott együttműködés keretében a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságainak minden esetben értesíteniük kell a fogadó tagállam illetékes hatóságait arról a szándékukról, hogy helyszíni vizsgálatot kívánnak folytatni a fogadó tagállam területén.

Mindazonáltal a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai át is ruházhatják a fogadó tagállam illetékes hatóságaira az adott intézménynél folytatandó helyszíni vizsgálat végrehajtásának feladatát.

- (2) A fogadó tagállamok illetékes hatóságai előírhatják, hogy minden pénzforgalmi intézmény, amelynek az adott fogadó tagállam területén ügynöke vagy fióktelepe van, rendszeresen adatszolgáltatást teljesítsen a fogadó tagállamban folytatott tevékenységeiről.

Az adatszolgáltatásnak információs, illetve statisztikai céllal kell történnie, illetve amennyiben az ügynökök és fióktelepek a pénzforgalmi szolgáltatási tevékenységeket a letelepedési jog alapján végzik, annak céljával, hogy ellenőrizni lehessen a nemzeti jogban foglalt, a III. és IV. cím alapján hozott rendelkezések betartását. Az adatszolgáltatásra legalább a 23. cikkben említettekkel egyenértékű szakmai titoktartási követelmények alkalmazandók.

- (3) Az illetékes hatóságok egymás tudomására hozzák az alapvető fontosságú és/vagy releváns információkat, különösen valamely ügynök, illetve fióktelep jogsértése vagy feltételezett jogsértése esetén, abban az esetben is, ha az a szolgáltatásnyújtás szabadságának gyakorlása keretében történt. E tekintetben az illetékes hatóságoknak kérésre valamennyi releváns információt közölniük kell, az alapvető fontosságú információkat pedig saját kezdeményezésre közölniük kell, beleértve a 10. cikk (3) bekezdése szerinti feltételek betartásáról szóló információkat.
- (4) [...]
- (5) A tagállamok megkövetelik az ügynök révén a letelepedési jog szerint a területükön működő, a központi ügyintézésük helyével más tagállamban rendelkező pénzforgalmi intézményektől, hogy jelöljenek ki központi kapcsolattartó pontot a területükön annak érdekében, hogy biztosítsák a III. és IV. cím betartására vonatkozó megfelelő kommunikációt és adatszolgáltatást, a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre vonatkozó rendelkezések sérelme nélkül, és könnyítsék meg a székhely szerinti tagállam és a fogadó tagállam illetékes hatóságai általi felügyeletet, többek között azzal, hogy kérésre az illetékes hatóságok rendelkezésére bocsátják a kért dokumentumokat és információkat.
- (6) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki azokra a kritériumokra vonatkozóan, amelyek alapján meghatározható, hogy mely helyzetben indokolt a (5) bekezdés szerinti központi kapcsolattartó pont kijelölése és annak milyen feladatokat kell ellátnia. Az EBH e szabályozástechnikai standardtervezeteket ezen irányelv hatálybalépésének napjától számított egy éven belül benyújtja a Bizottságnak.
- (7) A Bizottság felhatalmazást kap a (6) és (7) bekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkében megállapított eljárással összhangban történő elfogadására.

- (8) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai és a fogadó tagállam illetékes hatóságai közötti, e cím szerinti együttműködés és információcsere keretének meghatározására és a nemzeti jogban foglalt, a III. és IV. cím alapján hozott rendelkezések betartásának ellenőrzésére. A pénzforgalmi szolgáltatásokat határon átnyúló módon nyújtó pénzforgalmi intézmények következetes és hatékony felügyeletének biztosítása érdekében a szabályozástechnikai standardtervezetekben részletesen meg kell határozni a határon átnyúló tevékenységet folytató pénzforgalmi intézmények felügyeletét érintő együttműködés módszerét, eszközeit és sajátosságait, mindenekelőtt a megosztandó információk körét és kezelését.

A szabályozástechnikai standardtervezetekben meg kell adni a fogadó tagállamok által a (2) bekezdés szerint a pénzforgalmi intézményektől kért, a fogadó állam területén végzett pénzforgalmi tevékenységre vonatkozó adatszolgáltatás módját és részleteit is, beleértve annak gyakoriságát.

Az EBH e szabályozástechnikai standardtervezeteket (a dátum beillesztendő)-ig [ezen irányelv hatálybalépésének napjától számított két éven belül] benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap a (8) bekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkében megállapított eljárással összhangban történő elfogadására.

Intézkedések a rendelkezések be nem tartásának esetére, beleértve az óvintézkedéseket

- (1) A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai felelősségének sérelme nélkül amennyiben a fogadó tagállam illetékes hatósága megbizonyosodik afelől, hogy egy a területén ügynökkel vagy fiókteleppel rendelkező pénzforgalmi intézmény nem tartja be e cím rendelkezéseit, illetve a nemzeti jognak a III. vagy a IV. cím alapján hozott rendelkezéseit, haladéktalanul értesítenie kell a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságát.

A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának a kapott információk kiértékelését követően indokolatlan késedelem nélkül meg kell tennie minden megfelelő intézkedést annak biztosítására, hogy a kérdéses pénzforgalmi intézmény megszüntesse a jogellenes állapotot. Ezekről az intézkedésekről a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának haladéktalanul értesítene kell a fogadó tagállam és minden más érintett tagállam illetékes hatóságát.

- (1a) Sürgős esetben, amennyiben súlyos veszély fenyegeti a pénzforgalmi szolgáltatások igénybe vevőinek kollektív érdekeit a fogadó tagállamokban, és ezt azonnal kezelni kell, a fogadó tagállam illetékes hatóságai jogosultak óvintézkedéseket hozni az illetékes hatóságok közötti, határokon átnyúló együttműködéssel párhuzamosan, amíg a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai meg nem hozzák a szükséges intézkedéseket a 26a. cikk szerint.
- (2) Az (1a) bekezdés szerinti óvintézkedéseknek megfelelőeknek és a céllal, azaz a fogadó tagállamokban a pénzforgalmi szolgáltatások igénybe vevőinek kollektív érdekeit fenyegető súlyos veszély elleni védelemmel arányosaknak kell lenniük. Az óvintézkedések nem járhatnak azzal, hogy a pénzforgalmi intézmény pénzforgalmi szolgáltatásainak a fogadó tagállambeli igénybe vevői előnyben részesülnek a szolgáltatások más tagállambeli igénybe vevőivel szemben.

E rendelkezéseknek ideigleneseknek kell lenniük, és alkalmazásukat be kell szüntetni, amint a súlyos veszélyek kezelésére sor került, többek között a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságainak segítségével, illetve velük vagy a 25a. cikk (1) bekezdése szerint az EBH-val együttműködésben.

- (3) Az (1a) cikk szerint hozott óvintézkedésekről és az indokokról tájékoztatni kell a székhely szerinti tagállam, illetve az egyéb esetleges érintett tagállamok illetékes hatóságait, a Bizottságot és az EBH-t, amennyiben a fogadó tagállam illetékes hatóságai által kezelendő válsághelyzet lehetővé teszi, előzetesen, de mindenképpen indokolatlan késedelem nélkül.

26c. cikk

Indokolás és közlés

- (1) A 22., 26., 26a., illetve 26b. cikk alapján meghozott, szankciót vagy a szolgáltatásnyújtás szabadságára vagy a letelepedés szabadságára vonatkozó korlátozásokat alkalmazó minden intézkedést megfelelően meg kell indokolni, és közölni kell az érintett pénzforgalmi intézménnyel.
- (2) A 26. és 26b. cikk nem érinti az illetékes hatóságoknak a 2005/60/EK irányelv és az 1781/2006/EK rendelet alapján, különösen a 2005/60/EK irányelv 37. cikkének (1) bekezdése és az 1781/2006/EK rendelet 15. cikkének (3) bekezdése alapján az említett irányelv és rendelet előírásainak való megfelelés felügyeletére, illetve ellenőrzésére vonatkozóan fennálló kötelezettségét.

4. SZAKASZ

MENTESÍTÉS

27. cikk

Feltételek

- (1) Az I. melléklet 1–6. pontjában felsorolt pénzforgalmi szolgáltatásokat nyújtó természetes vagy jogi személyek esetében a tagállamok teljesen vagy részben eltekinthetnek az 1–3. szakaszban meghatározott eljárás és feltételek alkalmazásától – a 13., 14., 21., 23., 24. és 25. cikkben meghatározottak kivételével –, vagy engedélyezhetik az illetékes hatóságai számára, hogy ezek alkalmazásától teljesen vagy részben eltekintsenek, amennyiben:
- a) az érintett személy – beleértve mindazon közvetítőket is, akikért teljes felelősséggel tartozik – által teljesített fizetési műveletek összértékének a megelőző 12 hónapra vonatkozó átlaga nem haladja meg a tagállam által meghatározott értékhatárt, de legfeljebb a havi 3 millió EUR-t. E követelmény teljesülését a fizetési műveleteknek az üzleti tervben szereplő tervezett összértéke alapján kell értékelni, feltéve, hogy az illetékes hatóságok nem kérik ennek a tervnek a kiigazítását; valamint
 - b) az üzleti tevékenység irányításáért vagy működtetéséért felelős természetes személyek egyikét sem ítélték el korábban pénzmosással vagy terrorizmus finanszírozásával kapcsolatos bűncselekmény vagy egyéb pénzügyi bűncselekmény miatt.
- (2) Az (1) bekezdéssel összhangban nyilvántartásba vett természetes vagy jogi személynek abban a tagállamban kell a központi ügyintézésének helyét fenntartania vagy lakóhellyel rendelkeznie, amelyben az üzleti tevékenységét ténylegesen folytatja.
- (3) Az e cikk (1) bekezdésében említett személyeket pénzforgalmi intézményként kell kezelni, azonban esetükben nem kell alkalmazni a 10. cikk (9) bekezdését, valamint a 26., a 26a. és a 26b. cikket.
- (4) A tagállamok rendelkezhetnek úgy is, hogy az e cikk (1) bekezdésével összhangban nyilvántartásba vett természetes vagy jogi személyek csak bizonyos tevékenységeket folytathatnak a 17. cikkben felsoroltak közül.

- (5) Az e cikk (1) bekezdésében említett személyeknek értesíteniük kell az illetékes hatóságokat a helyzetükben bekövetkező, az említett bekezdésben meghatározott feltételeket érintő minden változásról. A tagállamok megteszik a szükséges lépéseket annak biztosítására, hogy amennyiben az (1), (2) vagy (4) bekezdésben meghatározott feltételek már nem teljesülnek, az érintett személynek a 10. cikkben előírt eljárás szerint 30 naptári napon belül engedélyért kelljen folyamodnia.

27a. cikk

Számlainformációs szolgáltatást nyújtók

- (1) Az I. melléklet 8. pontjában felsorolt pénzforgalmi szolgáltatást nyújtó természetes vagy jogi személyeket mentesíteni kell az 1. és a 2. szakaszban meghatározott eljárás és feltételek alkalmazása alól – az 5. cikk (1) bekezdésének a), b), e)–h), j), l), n), p) és q) pontjában, valamint (2) bekezdésében, továbbá a 13. és a 14. cikkben meghatározottak kivételével. A 3. szakaszt – a 22. cikk (3) bekezdésének kivételével – alkalmazni kell.
- (2) Az e cikk (1) bekezdésében említett személyeket pénzforgalmi intézményként kell kezelni, azonban esetükben nem kell alkalmazni a III. és a IV. cím rendelkezéseit – a 38., adott esetben a 45., valamint az 59., a 61. és a 85–87a. cikkben meghatározottak kivételével.

28. cikk

Értesítés és tájékoztatás

Ha valamely tagállam él a 27. cikkben meghatározott mentesítési lehetőséggel, erről a döntéséről [insert date (the final date of transposition)]-ig értesíti a Bizottságot, majd bármilyen későbbi változást is haladéktalanul jelez a Bizottság felé. A tagállam tájékoztatja továbbá a Bizottságot az érintett természetes és jogi személyek számáról, valamint évente a teljesített fizetési műveleteknek a naptári év december 31-én fennálló, a 27. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említettek szerinti összértékéről.

2. FEJEZET

Közös rendelkezések

29. cikk

Résztétel fizetési rendszerekben

- (1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az engedélyezett vagy nyilvántartásba vett, jogi személynek minősülő pénzforgalmi szolgáltatóknak a fizetési rendszerekben való részvételére vonatkozó szabályok objektívek, megkülönböztetéstől mentesek és arányosak legyenek, továbbá hogy e szabályok egyes konkrét kockázatok – például a kiegyenlítési kockázat, a működési kockázat és az üzleti kockázat – kivédéséhez, valamint a fizetési rendszer pénzügyi és működési stabilitásának védelméhez szükséges mértéknél jobban ne korlátozzák a részvételt.

A fizetési rendszerek nem írhatják elő a pénzforgalmi szolgáltatók, a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevői vagy más fizetési rendszerek számára az alábbi követelmények egyikét sem:

- a) a más fizetési rendszerekben való tényleges részvételt korlátozó szabályok;
 - b) bármely olyan szabály, amely megkülönböztetést tesz az engedélyezett pénzforgalmi szolgáltatók között vagy a nyilvántartásba vett pénzforgalmi szolgáltatók között a tagok jogai, kötelezettségei vagy jogcímei szerint; vagy
 - c) az intézményi formára vonatkozó bármiféle korlátozás.
- (2) Az (1) bekezdést nem kell alkalmazni a következőkre:
- a) a 98/26/EK irányelv alapján kijelölt fizetési rendszerek; vagy
 - b) olyan fizetési rendszerek, amelyeket kizárólag egyazon csoporthoz tartozó pénzforgalmi szolgáltatók alkotnak.

- (3) A (2) bekezdés a) pontjának alkalmazásában a tagállamok gondoskodnak arról, hogy ha egy engedélyezett vagy nyilvántartásba vett pénzforgalmi szolgáltató hozzáférést kér egy kijelölt fizetési rendszernek az adott rendszerrel kapcsolatos szolgáltatásokat nyújtó valamely résztvevőjétől az említett szolgáltatásokhoz, akkor a résztvevő megkülönböztetéstől mentes módon határozzon a kérelemről.

Amennyiben a kijelölt fizetési rendszer résztvevője elutasítja az első albekezdésben említett kérelmet, az elutasítást kellően meg kell indokolnia.

29a. cikk

Hozzáférés hitelintézetnél vezetett számlákhoz

A tagállamok gondoskodnak arról, hogy ha egy engedélyezett vagy nyilvántartásba vett pénzforgalmi szolgáltató fizetési számlákhoz való hozzáférést kér egy hitelintézettől, akkor a hitelintézet megkülönböztetéstől mentes módon határozzon a kérelemről.

Amennyiben a hitelintézet elutasítja az első albekezdésben említett kérelmet, az elutasítást kellően meg kell indokolnia.

30. cikk

Pénzforgalmi szolgáltatások nyújtásának tilalma pénzforgalmi szolgáltatónak nem minősülő személyek számára és értesítési kötelezettség

- (1) A tagállamok megtiltják, hogy azok a természetes vagy jogi személyek, akik vagy amelyek nem minősülnek pénzforgalmi szolgáltatónak és akiket vagy amelyeket ez az irányelv nem zár ki kifejezetten a hatálya alól, pénzforgalmi szolgáltatásokat nyújtsanak.
- (2) A tagállamok előírják, hogy azoknak a pénzforgalmi szolgáltatóknak, amelyek a 3. cikk k) pontjának i. vagy ii. alpontjában említett tevékenységet folytatnak, és az azzal kapcsolatban általuk teljesített fizetési műveletek összértékének a megelőző 12 hónapra vonatkozó átlaga meghaladja az 1 millió EUR-t, értesítést kelljen küldeniük az illetékes hatóságoknak, az értesítésben ismertetve a kínált szolgáltatásokat, és pontosan meghatározva, hogy megítélésük szerint a 3. cikk k) pontjának i. és ii. alpontjában említett mely kivétel alapján végzik a tevékenységet.
- (3) A tagállamok előírják, hogy azoknak a pénzforgalmi szolgáltatóknak, amelyek a 3. cikk l), la) vagy lb) pontjában említett tevékenységet folytatnak, értesítést kelljen küldeniük az illetékes hatóságoknak, valamint azt is, hogy ezek a pénzforgalmi szolgáltatók kötelesek az illetékes hatóságok rendelkezésére bocsátani egy éves ellenőri véleményt, amely igazolja, hogy a szóban forgó tevékenység megfelel a 3. cikk l), la) vagy lb) pontjában meghatározott értékhatároknak.
- (3a) Az (1) bekezdés ellenére az illetékes hatóságoknak tájékoztatniuk kell az EBH-t azokról a szolgáltatásokról, amelyekről a (2) vagy a (3) bekezdés alapján értesítést kaptak, és jelezniük kell, hogy e szolgáltatások nyújtása melyik kivétel alapján történik.
- (4) Azon szolgáltatások leírását, amelyekről az illetékes hatóságok a (2) vagy a (3) bekezdés alapján értesítést kaptak, közzé kell tenni a 13. cikkben előírt nyilvántartásban és a 14. cikkel összhangban az EBH honlapján.

III. CÍM

A PÉNZFORGALMI SZOLGÁLTATÁSOKRA VONATKOZÓ FELTÉTELEK ÁTLÁTHATÓSÁGA ÉS A TÁJÉKOZTATÁSI KÖVETELMÉNYEK

1. FEJEZET

Általános szabályok

31. cikk

Hatály

- (1) Ezt a címet az egyszeri fizetési műveletekre, a keretszerződésekre és az ezek hatálya alá tartozó fizetési műveletekre kell alkalmazni. A felek megállapodhatnak úgy is, hogy ezt a címet részben vagy egészben nem kell alkalmazni, ha a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője nem fogyasztó.
- (2) A tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy az e címben foglalt rendelkezéseket a fogyasztókkal azonos módon kell alkalmazni a mikrovállalkozásokra.
- (3) Ez az irányelv nem érinti a 2008/48/EK irányelvet és az egyéb releváns uniós jogszabályokat és nemzeti intézkedéseket a fogyasztói hitelezés ezen irányelvben nem harmonizált, az uniós joggal összhangban álló feltételei tekintetében.

32. cikk

Unió jogszabályokban foglalt egyéb rendelkezések

E cím rendelkezései nem érintenek egyetlen, az előzetes tájékoztatás tekintetében további követelményeket tartalmazó uniós jogszabályt sem.

Amennyiben azonban a 2002/65/EK irányelvet is alkalmazni kell, az említett irányelv 3. cikkének (1) bekezdésében előírt tájékoztatási követelmények helyébe – az említett bekezdés 2. pontja c)–g) alpontjának, 3. pontja a), d) és e) alpontjának, valamint 4. pontja b) alpontjának kivételével – ezen irányelv 37., 38., 44. és 45. cikke lép.

33. cikk

A tájékoztatásért felszámított díjak

- (1) Az e címben előírt tájékoztatásért a pénzforgalmi szolgáltató nem számíthat fel díjat a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője felé.
- (2) A pénzforgalmi szolgáltató és a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője megegyezhet a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjének kérésére nyújtott kiegészítő vagy gyakoribb tájékoztatás, vagy a keretszerződésben kikötöttől eltérő kommunikációs eszköz útján történő tájékoztatás díjáról.
- (3) Amennyiben a pénzforgalmi szolgáltató a (2) bekezdés szerinti tájékoztatásért díjat számíthat fel, úgy annak a pénzforgalmi szolgáltató tényleges költségeihez mérten megfelelőnek és arányosnak kell lennie.

34. cikk

A tájékoztatási kötelezettségre vonatkozó bizonyítási teher

A tagállamok előírják, hogy a pénzforgalmi szolgáltatót terheli az arra vonatkozó bizonyítási teher, hogy az e címben meghatározott tájékoztatási követelményeket teljesítette.

35. cikk

Eltérés a tájékoztatási követelményektől a kis összegű fizetésekre szolgáló készpénz-helyettesítő fizetési eszközök és az elektronikus pénz esetében

- (1) Az olyan készpénz-helyettesítő fizetési eszközök esetében, amelyek a keretszerződés értelmében kizárólag 30 EUR-t meg nem haladó összegű egyedi fizetési műveletekre terjednek ki, illetve amelyek 150 EUR fizetési korláttal bírnak vagy 150 EUR-t semmilyen időpontban meg nem haladó pénzösszeg tárolására alkalmasak:
- a) a 44., 45. és 49. cikktől eltérve a pénzforgalmi szolgáltató csak a pénzforgalmi szolgáltatás főbb jellemzőiről tájékoztatja a fizető felet – ideértve a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz lehetséges felhasználási módjait, a felelősséget, a díjszabást és minden egyéb, a megalapozott döntéshozatalhoz szükséges érdemi információt –, és jelzi, hogy a 45. cikkben meghatározott egyéb információk és feltételek hol érhetők el könnyen hozzáférhető módon;
 - b) meg lehet állapodni arról, hogy a 47. cikktől eltérve a pénzforgalmi szolgáltató nem köteles a 44. cikk (1) bekezdésében előírtakkal azonos módon javaslatot tenni a keretszerződés feltételeinek megváltoztatására;

- c) meg lehet állapodni arról, hogy az 50. és az 51. cikktől eltérve a fizetési művelet teljesítését követően:
- i. a pénzforgalmi szolgáltató csupán olyan hivatkozást ad meg vagy tesz elérhetővé, amely alapján a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője azonosítani tudja a fizetési műveletet, a fizetési művelet összegét, és az azért felszámított díjakat; és/vagy több ugyanolyan típusú, ugyanazon kedvezményezett részére teljesített fizetési művelet esetében tájékoztatást ad ezen fizetési műveletek teljes összegéről és az ezen fizetési műveletek után felszámított díjak teljes összegéről;
 - ii. a pénzforgalmi szolgáltató nem köteles az i. alpontban említett információkat megadni vagy elérhetővé tenni, amennyiben a készpénz-helyettesítő fizetési eszközt névtelenül használják, vagy amennyiben a pénzforgalmi szolgáltató technikailag nincs abban a helyzetben, hogy ezt megtegye. Ugyanakkor a pénzforgalmi szolgáltatónak biztosítania kell a fizető fél számára a tárolt pénzösszeg nagyságának ellenőrzési lehetőségét.
- (2) Belföldi fizetési műveletek esetében a tagállamok vagy illetékes hatóságaik csökkenthetik vagy megduplázhathatják az (1) bekezdésben említett összegeket. Előre fizetett készpénz-helyettesítő fizetési eszközök esetében a tagállamok ezeket az összegeket 500 EUR-ig növelhetik.

2. FEJEZET

Egyszeri fizetési műveletek

36. cikk

Hatály

- (1) Ezt a fejezetet a keretszerződés hatálya alá nem tartozó egyszeri fizetési műveletekre kell alkalmazni.
- (2) Amennyiben egyszeri fizetési műveletre szóló fizetési megbízás adására keretszerződés hatálya alá tartozó készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel kerül sor, a pénzforgalmi szolgáltató nem köteles olyan tájékoztatást adni vagy elérhetővé tenni, amelyet a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője egy másik pénzforgalmi szolgáltatóval kötött keretszerződés alapján már megkapott, vagy amelyet azon keretszerződés értelmében a jövőben megkap.

37. cikk

Előzetes általános tájékoztatás

- (1) A tagállamok előírják, hogy mielőtt a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjét egyszeri fizetési műveletre vonatkozó bármilyen szerződés vagy ajánlat kötné, a pénzforgalmi szolgáltatónak könnyen hozzáférhető módon elérhetővé kell tennie a 38. cikkben meghatározott információkat és feltételeket a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője számára. A pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjének kérésére a pénzforgalmi szolgáltató az információkat és a feltételeket köteles papíron vagy egyéb tartós adathordozón átadni. Az információkat és feltételeket egyszerű nyelvezettel, világos és érthető formában kell megfogalmazni annak a tagállamnak a hivatalos nyelvén, amelyben a pénzforgalmi szolgáltatást nyújtják, vagy a felek által közösen megjelölt bármely más nyelven.

- (2) Amennyiben az egyszeri fizetési műveletre vonatkozó szerződés megkötése a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjének kérésére olyan távközlő eszköz használatával történt, amely a pénzforgalmi szolgáltató számára nem teszi lehetővé az (1) bekezdésben foglaltak teljesítését, a pénzforgalmi szolgáltatónak az említett bekezdésben meghatározott kötelezettségét közvetlenül a fizetési művelet teljesítését követően kell teljesítenie.
- (3) Az e cikk (1) bekezdésében meghatározott kötelezettségek az egyszeri fizetési műveletre vonatkozó szerződés tervezete vagy a fizetési megbízás tervezete egy példányának átadásával is teljesíthetők, amennyiben azok tartalmazzák a 38. cikkben meghatározott információkat és feltételeket.

38. cikk

Információk és feltételek

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője tájékoztatást kapjon a következő információkról és feltételekről, illetve azok a számára elérhetők legyenek:
- a) azon adat(ok) vagy egyedi azonosító pontos meghatározása, amely(ek)et a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjének a fizetési megbízás megfelelő kezdeményezéséhez vagy teljesítéséhez meg kell adnia;
 - b) a nyújtandó pénzforgalmi szolgáltatás maximális végrehajtási ideje;
 - c) a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője által a pénzforgalmi szolgáltató részére fizetendő összes díj és adott esetben a díjak összegének bontása;
 - d) adott esetben a fizetési műveletben alkalmazandó tényleges vagy referencia-árfolyam.

- (2) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a fizetéskezdeményezési szolgáltatásokat nyújtók egyértelmű és átfogó információkat közöljenek vagy tegyenek hozzáférhetővé a pénzforgalmi szolgáltatások igénybe vevői számára a következőkre vonatkozóan: a kínált szolgáltatások, valamint a fizetéskezdeményezési szolgáltatás nyújtójának neve, központi ügyintézési helyének címe és adott esetben annak a közvetítőjének vagy fióktelepének a címe, amely abban a tagállamban található, amelyben a pénzforgalmi szolgáltatást kínálja, továbbá minden egyéb olyan cím – többek között e-mail cím –, amely a fizetéskezdeményezési szolgáltatás nyújtójával való kapcsolattartás szempontjából lényeges.
- (3) Adott esetben a 45. cikkben meghatározott minden egyéb releváns információt és feltételt könnyen hozzáférhető módon elérhetővé kell tenni a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője számára.

39. cikk

Fizetéskezdeményezési szolgáltatás esetén a fizető félnek és a kedvezményezettnek nyújtandó tájékoztatás

Amikor fizetéskezdeményezési szolgáltatás nyújtóján keresztül fizetési megbízás kezdeményezésére kerül sor, a pénzforgalmi szolgáltatónak a kezdeményezést követően haladéktalanul a fizető fél és a kedvezményezett rendelkezésére kell bocsátania vagy számukra elérhetővé kell tennie a 38. cikkben meghatározott információkon és feltételeken túl a következő adatokat is:

- a) annak megerősítése, hogy a fizetési megbízást továbbították a fizető fél számláját kezelő pénzforgalmi szolgáltatónak;
- b) a fizető fél és a kedvezményezett számára a fizetési művelet azonosítását és adott esetben a kedvezményezett számára a fizető fél azonosítását lehetővé tevő hivatkozás, valamint a fizetési művelettel továbbított egyéb információk;
- c) a fizetési művelet összege;
- d) adott esetben a műveletért a fizetéskezdeményezési szolgáltatás nyújtójának fizetendő díjak összege, valamint megfelelő esetben a díjak összegének bontása.

40. cikk

Fizetéskezdemenyezési szolgáltatás esetén a fizető félnek és a fizető fél számláját kezelő pénzforgalmi szolgáltatónak nyújtandó tájékoztatás

Amikor fizetéskezdemenyezési szolgáltatás nyújtóján keresztül fizetési megbízás kezdeményezésére kerül sor, a fizetéskezdemenyezési szolgáltatás nyújtójának közölnie kell a fizető féllel és a fizető fél számláját kezelő pénzforgalmi szolgáltatóval a fizetési művelet azonosítását lehetővé tevő hivatkozást.

41. cikk

A fizető fél részére a fizetési megbízás átvételét követően nyújtandó tájékoztatás

Közvetlenül a fizetési megbízás átvételét követően a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója a 37. cikk (1) bekezdésében előírtakkal azonos módon köteles a fizető fél számára átadni vagy elérhetővé tenni a következő adatokat:

- a) a fizető fél számára a fizetési művelet azonosítását lehetővé tevő hivatkozás, valamint adott esetben a kedvezményezettre vonatkozó információk;
- b) a fizetési művelet összege a fizetési megbízásban szereplő pénznemben kifejezve;
- c) a fizető fél által a fizetési műveletért fizetendő díjak összege, és adott esetben a díjak összegének lebontása;
- d) adott esetben a fizetési művelet során a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója által alkalmazott átváltási árfolyam vagy erre történő hivatkozás, amennyiben ez az árfolyam különbözik a 38. cikk (1) bekezdésének d) pontjával összhangban megadott árfolyamtól, valamint a fizetési műveletnek a pénznemek közötti átváltást követő összege;
- e) a fizetési megbízás átvételének napja.

42. cikk

A kedvezményezett részére a teljesítést követően nyújtandó tájékoztatás

Közvetlenül a fizetési művelet teljesítését követően a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója a 37. cikk (1) bekezdésében előírtakkal azonos módon köteles a kedvezményezett számára átadni vagy elérhetővé tenni a következő adatok mindegyikét:

- a) a kedvezményezett számára a fizetési művelet és adott esetben a fizető fél azonosítását lehetővé tevő hivatkozás, valamint a fizetési művelettel továbbított egyéb információk;
- b) a fizetési művelet összege abban a pénznemben, amelyben a pénz a kedvezményezett rendelkezésére áll;
- c) a kedvezményezett által a fizetési műveletért fizetendő díjak összege, és adott esetben a díjak összegének bontása;
- d) adott esetben a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója által a fizetési művelet során alkalmazott átváltási árfolyam, valamint a fizetési műveletnek a pénznemek közötti átváltást megelőző összege;
- e) a jóváírás értéknapja.

3. FEJEZET

Keretszerződések

43. cikk

Hatály

Ezt a fejezetet a keretszerződés hatálya alá tartozó fizetési műveletekre kell alkalmazni.

44. cikk

Előzetes általános tájékoztatás

- (1) A tagállamok előírják, hogy kellő időben azelőtt, hogy a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjét bármilyen keretszerződés vagy ajánlat kötné, a pénzforgalmi szolgáltató köteles papíron vagy egyéb tartós adathordozón a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjének rendelkezésére bocsátani a 45. cikkben meghatározott információkat és feltételeket. Az információkat és feltételeket egyszerű nyelvezettel, világos és érthető formában kell megfogalmazni annak a tagállamnak a hivatalos nyelvén, amelyben a pénzforgalmi szolgáltatást nyújtják, vagy a felek által közösen megjelölt bármely más nyelven.
- (2) Amennyiben a keretszerződést a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjének kérésére olyan távközlő eszköz használatával kötötték, amely a pénzforgalmi szolgáltató számára nem teszi lehetővé az (1) bekezdésben foglaltak teljesítését, a pénzforgalmi szolgáltatónak az említett bekezdésben meghatározott kötelezettségét közvetlenül a keretszerződés megkötését követően kell teljesítenie.
- (3) Az (1) bekezdésben meghatározott kötelezettségek a 45. cikkben meghatározott információkat és feltételeket is tartalmazó keretszerződés-tervezet egy példányának átadásával is teljesíthetők.

45. cikk

Információk és feltételek

A tagállamok biztosítják, hogy a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője tájékoztatást kapjon a következő információkról és feltételekről:

(1) a pénzforgalmi szolgáltatót illetően:

- a) a pénzforgalmi szolgáltató neve, központi ügyintézési helyének címe, valamint adott esetben az abban a tagállamban található közvetítőjének vagy fióktelepének címe, ahol a pénzforgalmi szolgáltatást kínálja, továbbá minden egyéb olyan cím – többek között e-mail cím –, amely a pénzforgalmi szolgáltatóval való kapcsolattartás szempontjából lényeges;
- b) az illetékes felügyeleti hatóságok adatai, valamint a 13. cikkben meghatározott nyilvántartás vagy a pénzforgalmi szolgáltató engedélyét tartalmazó bármely egyéb nyilvános nyilvántartás adatai, továbbá a nyilvántartási szám, illetve az adott nyilvántartásban azonosításra szolgáló, ezzel egyenértékű azonosítási mód;

(2) a pénzforgalmi szolgáltatás igénybevételét illetően:

- a) a nyújtandó pénzforgalmi szolgáltatás fő jellemzőinek a leírása;
- b) azon adat(ok) vagy egyedi azonosító pontos meghatározása, amely(ek)et a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjének a fizetési megbízás megfelelő kezdeményezéséhez vagy teljesítéséhez meg kell adnia;
- c) az 57. és a 71. cikkel összhangban a fizetési művelet kezdeményezéséhez vagy teljesítéséhez szükséges jóváhagyás megadásának, illetve visszavonásának formája és az ezekre vonatkozó eljárás;
- d) a fizetési megbízás átvételének a 69. cikk értelmében meghatározott időpontjára vonatkozó hivatkozás, valamint – amennyiben van ilyen – a pénzforgalmi szolgáltató által a befogadásra megállapított végső határidő;
- e) a nyújtandó pénzforgalmi szolgáltatás maximális teljesítési ideje;

- f) arra vonatkozó információ, hogy a 60. cikk (1) bekezdésének megfelelően van-e lehetőség a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz használatával kapcsolatosan fizetési korlátokban történő megállapodásra;
- g) több kártyamárkás kártyaalapú készpénz-helyettesítő fizetési eszközök esetében a kibocsátó által kínált márkák közül egy adott márka megválasztásának joga a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz kibocsátását megelőzően, valamint a preferencia megváltoztatásának joga az eladás helyén;

(3) a díjakat, a kamatlábakat és az átváltási árfolyamokat illetően:

- a) a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője által a pénzforgalmi szolgáltatónak fizetendő díjak összege – ideértve az ezen irányelv alapján nyújtandó vagy rendelkezésre bocsátandó információk közlésének módjával és gyakoriságával összefüggő díjakat is –, valamint adott esetben a díjak összegének bontása;
- b) adott esetben a fizetési művelet során alkalmazandó kamatlábak és átváltási árfolyamok, vagy – referencia-kamatláb és referencia-árfolyam használata esetén – a tényleges kamatra vonatkozó számítási módszer, valamint a referencia-kamatláb vagy referencia-árfolyam megállapítására használt releváns időpont, index vagy alap;
- c) amennyiben a felek arról megállapodnak, a 47. cikk (2) bekezdésével összhangban a referencia-kamatláb vagy referencia-árfolyam azonnali megváltoztatása és a változtatással összefüggő tájékoztatási követelmények;

(4) a kommunikációt illetően:

- a) adott esetben a kommunikáció módja – ideértve a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője által használt berendezésre és szoftverre vonatkozó technikai követelményeket is –, amelyben a felek az ezen irányelv szerinti információtovábbítás vagy értesítés céljából megállapodtak;
- b) az ezen irányelv által előírt információk átadásának vagy elérhetővé tételének módja és gyakorisága;

- c) az a nyelv vagy nyelvek, amely(ek)en a keretszerződést megkötik és amely(ek)en a szerződéses jogviszony fennállta alatt a kommunikáció folyik;
- d) a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjének azon joga, hogy a keretszerződés szerződési feltételeit, az információkat és a feltételeket a 46. cikknek megfelelően megkapja;

(5) a védintézkedéseket és a korrekciós intézkedéseket illetően:

- a) adott esetben a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője által a készpénz-helyettesítő fizetési eszközök biztonságos tárolása érdekében teendő intézkedések leírása, valamint annak leírása, hogy hogyan kell a 61. cikk (1) bekezdése b) pontjának alkalmazásában a pénzforgalmi szolgáltatót értesíteni;
- aa) a fogyasztó pénzforgalmi szolgáltató általi, vélt vagy valós csalás vagy biztonsági fenyegetések esetében történő értesítésének biztonságos eljárása;
- b) amennyiben a felek arról megállapodnak, azok a feltételek, amelyek mellett – a 60. cikkel összhangban – a pénzforgalmi szolgáltató fenntartja magának a jogot a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz letiltására;
- c) a 66. cikkel összhangban a fizető fél felelőssége, ideértve az adott összegre vonatkozó információkat is;
- d) arra vonatkozó információ, hogy a 63. cikk értelmében a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjének mikor és hogyan kell értesítenie a pénzforgalmi szolgáltatót valamely nem engedélyezett, hibásan kezdeményezett vagy teljesített fizetési műveletről, valamint a 65. cikkel összhangban a pénzforgalmi szolgáltatónak a nem engedélyezett fizetési műveletekért viselt felelőssége;
- e) a 80. cikkel összhangban a pénzforgalmi szolgáltatónak a fizetési műveletek kezdeményezéséért és teljesítéséért viselt felelőssége;
- f) a visszatérítési feltételek a 67. és 68. cikkel összhangban;

- (6) a keretszerződés módosítását és felmondását illetően:
- a) amennyiben a felek arról megállapodnak, arra vonatkozó információ, hogy a feltételeknek a 47. cikk szerinti módosítását elfogadottnak kell tekinteni a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője részéről, ha a hatálybalépés tervezett időpontját megelőző napig nem értesíti a pénzforgalmi szolgáltatót arról, hogy a módosítást nem fogadja el;
 - b) a szerződés időtartama;
 - c) a 47. cikk (1) bekezdésével és a 48. cikkel összhangban a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjének a keretszerződés felmondásához való joga és a felmondással kapcsolatos minden más megállapodás;
- (7) a jogorvoslatot illetően:
- a) a keretszerződésre alkalmazandó jogra és/vagy az illetékes bíróságra vonatkozó szerződési kikötések;
 - b) a 88–91. cikkel összhangban a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője számára rendelkezésre álló panasztételi és peren kívüli jogorvoslati eljárások.

46. cikk

A keretszerződés feltételeinek és a keretszerződéssel kapcsolatos információknak a hozzáférhetősége

- (1) A szerződéses jogviszony fennállása alatt a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjének bármikor jogában áll, hogy kérésre papíron vagy egyéb tartós adathordozón megkapja a keretszerződés szerződéses feltételeit, valamint a 45. cikkben meghatározott információkat és feltételeket.

47. cikk

A keretszerződés feltételeinek módosítása

- (1) A keretszerződés, valamint a 45. cikkben meghatározott információk és feltételek bármilyen módosítására a pénzforgalmi szolgáltatónak a 44. cikk (1) bekezdésében foglaltakkal azonos módon kell javaslatot tennie, legkésőbb két hónappal a módosítás bevezetésének javasolt időpontja előtt. A pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője a módosítás bevezetésének javasolt időpontját megelőzően elfogadhatja vagy elutasíthatja a módosítást.

A 45. cikk 6. pontja a) alpontjának megfelelő esetben a pénzforgalmi szolgáltatónak tájékoztatnia kell a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjét arról, hogy ha a módosítás hatálybalépésének javasolt időpontját megelőzően nem jelzi a pénzforgalmi szolgáltatónak, hogy a módosítást nem fogadja el, akkor úgy kell tekinteni, hogy elfogadta azt. A pénzforgalmi szolgáltatónak arról is tájékoztatnia kell a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjét, hogy ha elutasítja a módosítást, akkor jogában áll díjmentesen felmondani a keretszerződést, és a felmondás azzal a nappal lép hatályba, amikor a javasolt módosítás hatályba lépett volna.

- (2) A kamatlábak vagy átváltási árfolyamok változtatásai értesítés nélkül azonnal alkalmazhatók, feltéve, hogy a keretszerződésben a felek ezt a jogot kikötötték és a változások a 45. cikk 3. pontjának b) és c) alpontjával összhangban megállapított referencia-kamatlábon vagy referencia-árfolyamon alapulnak. A pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjét a kamatlábváltozásról a 44. cikk (1) bekezdésében foglaltakkal azonos módon a lehető leghamarabb tájékoztatni kell, hacsak a felek nem egyeztek meg az információknak a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője részére meghatározott gyakorisággal vagy módon történő eljuttatásáról vagy elérhetővé tételéről. A pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője számára kedvezőbb kamatlábak vagy árfolyamok azonban értesítés nélkül is alkalmazhatók.
- (3) A fizetési műveletekben alkalmazott kamatláb vagy árfolyam változtatásának végrehajtása és számítása során semleges, a pénzforgalmi szolgáltatások igénybe vevői tekintetében megkülönböztetésmentes módon kell eljárni.

48. cikk

A keretszerződés felmondása

- (1) A pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője bármikor felmondhatja a keretszerződést, kivéve, ha a felek felmondási időben állapodtak meg. A felmondási idő nem haladhatja meg az egy hónapot.
- (2) 12 hónapot meghaladó időtartamra vagy határozatlan időre kötött keretszerződés esetében a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője számára a felmondás 12 hónap elteltével díjmentes. Minden más esetben a szerződés megszüntetésével járó díjnak megfelelőnek és költségarányosnak kell lennie.
- (3) Amennyiben arról a keretszerződésben megállapodás született, a pénzforgalmi szolgáltató a határozatlan időre kötött keretszerződést a 44. cikk (1) bekezdésében meghatározottakkal azonos módon, legalább két hónapos felmondási idővel megszüntetheti.
- (4) A pénzforgalmi szolgáltatásokért rendszeresen fizetendő díjak tekintetében a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjének kizárólag a szerződés megszüntetéséig arányosan esedékes részt kell megfizetnie. Amennyiben a díjfizetés előre történik, úgy az arányos részt vissza kell téríteni.
- (5) E cikk rendelkezései nem érintik a feleknek a keretszerződés semmissé vagy érvénytelenné nyilvánítására vonatkozó jogait szabályozó tagállami törvényeket és rendeleteket.
- (6) A tagállamok a pénzforgalmi szolgáltatások igénybe vevőire nézve kedvezőbb rendelkezéseket is megállapíthatnak.

49. cikk

Az egyedi fizetési műveletek teljesítését megelőző tájékoztatás

A fizető fél által kezdeményezett, keretszerződés hatálya alá tartozó egyedi fizetési műveletek esetében a pénzforgalmi szolgáltatónak – amennyiben a fizető fél az adott fizetési műveletre vonatkozóan ilyen kéréssel fordul hozzá – konkrét tájékoztatást kell adnia a maximális teljesítési időről és a fizető fél által fizetendő összes díjról, valamint adott esetben a díjak összegének bontásáról.

50. cikk

Az egyedi fizetési műveletekről a fizető fél részére nyújtandó tájékoztatás

- (1) Miután valamely egyedi fizetési művelet összegével a fizető fél számláját megterhelték, vagy – amennyiben a fizető fél nem használ fizetési számlát – a fizetési megbízás átvételét követően a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója köteles a 44. cikk (1) bekezdésében előírtakkal azonos módon haladéktalanul a fizető fél rendelkezésére bocsátani a következő információkat:
- a) a fizető fél számára minden egyes fizetési művelet azonosítását lehetővé tevő hivatkozás, valamint adott esetben a kedvezményezettre vonatkozó információk;
 - b) a fizetési művelet összege abban a pénznemben, amelyben a fizető fél fizetési számláját megterhelik, illetve amely a fizetési megbízásban szerepel;
 - c) a fizetési műveletért a fizető fél által fizetendő díjak összege, valamint adott esetben azok bontása, vagy a fizető fél által fizetendő kamat;
 - d) adott esetben a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója által a fizetési művelet során alkalmazott átváltási árfolyam, valamint a fizetési műveletnek a pénznemek közötti átváltást követő összege;
 - e) a terhelés értéknapja vagy a fizetési megbízás átvételének napja.
- (2) A keretszerződés tartalmazhat olyan kikötést, miszerint az (1) bekezdésben említett információkat rendszeresen, havonta legalább egyszer, megállapodás szerinti formában át kell adni vagy elérhetővé kell tenni oly módon, hogy a fizető fél az információkat változatlan formában tárolhassa és reprodukálhassa.
- (3) A tagállamok azonban előírhatják, hogy a pénzforgalmi szolgáltatók kötelesek legalább havonta egyszer, díjmentesen tartós adathordozón tájékoztatást nyújtani.

51. cikk

Az egyedi fizetési műveletekről a kedvezményezett részére nyújtandó tájékoztatás

- (1) Az egyedi fizetési művelet teljesítését követően a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója köteles a 44. cikk (1) bekezdésében előírtakkal azonos módon haladéktalanul a kedvezményezett rendelkezésére bocsátani a következő információkat:
- a) a kedvezményezett számára a fizetési művelet és adott esetben a fizető fél azonosítását lehetővé tevő hivatkozás, valamint a fizetési művelettel továbbított egyéb információk;
 - b) a fizetési művelet összege abban a pénznemben, amelyben az a kedvezményezett fizetési számláján jóváírásra kerül;
 - c) a fizetési műveletért fizetendő díjak összege és adott esetben azok bontása, vagy a kedvezményezett által fizetendő kamat;
 - d) adott esetben a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója által a fizetési művelet során alkalmazott átváltási árfolyam, valamint a fizetési műveletnek a pénznemek közötti átváltást megelőző összege;
 - e) a jóváírás értéknapja.
- (2) A keretszerződés tartalmazhat olyan kikötést, miszerint az (1) bekezdésben említett információkat rendszeresen, havonta legalább egyszer, megállapodás szerinti formában át kell adni vagy elérhetővé kell tenni oly módon, hogy a kedvezményezett az információkat változatlan formában tárolhassa és reprodukálhassa.
- (3) A tagállamok azonban előírhatják, hogy a pénzforgalmi szolgáltatók kötelesek legalább havonta egyszer, díjmentesen tartós adathordozón tájékoztatást nyújtani.

4. FEJEZET

Közös rendelkezések

52. cikk

Pénznem és a pénznemek közötti átváltás

- (1) A fizetések a felek megegyezése szerinti pénznemben teljesítendők.
- (2) Amennyiben a pénznemek közötti átváltási szolgáltatást a fizetési művelet kezdeményezése előtt nyújtják, és ezt a szolgáltatást az értékesítés helyén nyújtják vagy a kedvezményezett nyújtja, a fizető félnek pénznemek közötti átváltási szolgáltatást nyújtó fél köteles a fizető fél tudomására hozni az összes esedékes költséget, továbbá a fizetési műveletnél az átváltáshoz használt árfolyamot.

A fentiek alapján a fizető félnek egyetértését kell adnia a pénznemek közötti átváltási szolgáltatás igénybevételéhez.

53. cikk

Járulékos díjakra és árengedményekre vonatkozó tájékoztatás

- (1) Amennyiben a kedvezményezett valamely meghatározott készpénz-helyettesítő fizetési eszköz használatáért díjat számít fel vagy arra árengedményt biztosít, úgy a kedvezményezettnek a fizetési művelet kezdeményezése előtt tájékoztatnia kell erről a fizető felet.
- (2) Amennyiben valamely meghatározott készpénz-helyettesítő fizetési eszköz használatáért a pénzforgalmi szolgáltató vagy egy harmadik személy díjat számít fel, a fizetési művelet kezdeményezése előtt tájékoztatnia kell erről a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjét.

IV. CÍM

PÉNZFORGALMI SZOLGÁLTATÁS NYÚJTÁSÁVAL ÉS IGÉNYBEVÉTELÉVEL ÖSSZEFÜGGŐ JOGOK ÉS KÖTELEZETTSÉGEK

1. FEJEZET

KÖZÖS RENDELKEZÉSEK

54. cikk

Hatály

- (1) Amennyiben a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője nem fogyasztó, a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője és a pénzforgalmi szolgáltató megállapodhatnak úgy is, hogy az 55. cikk (1) bekezdése, az 57. cikk (3) bekezdése, valamint a 64., a 66., a 67., a 68., a 71. és a 80. cikk részben vagy egészben nem alkalmazandó. A pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője és a pénzforgalmi szolgáltató a 63. cikkben megállapítottól eltérő időtartamban is megállapodhatnak.
- (2) A tagállamok előírhatják, hogy amennyiben a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője nem fogyasztó, a 91. cikk nem alkalmazandó.
- (3) A tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy az e címbe foglalt rendelkezéseket a mikrovállalkozásokra a fogyasztókéval azonos módon kell alkalmazni.
- (4) Ezen irányelv nem érinti a 2008/48/EK irányelvet és az egyéb releváns uniós és nemzeti jogszabályokat a fogyasztói hitelezés ezen irányelvben nem harmonizált, az uniós joggal összhangban álló feltételei tekintetében.

55. cikk
Felszámítható díjak

- (1) Az ebben a címben előírt tájékoztatási kötelezettségek teljesítéséért vagy korrekciós és megelőző intézkedésekért a pénzforgalmi szolgáltató nem számíthat fel díjat a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője felé, kivéve, ha arról a 70. cikk (1) bekezdése, a 71. cikk (5) bekezdése és a 79. cikk (2) bekezdése másként rendelkezik. Ez esetben a díj nagyságának a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője és a pénzforgalmi szolgáltató közötti megállapodás tárgyát kell képeznie, és a pénzforgalmi szolgáltató tényleges költségeihez mérten megfelelőnek és arányosnak kell lennie.
- (2) A tagállamok előírják, hogy az Unión belül végzett fizetési műveletek esetében, amennyiben mind a fizető fél, mind a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója az Unión belül található, illetve a fizetési műveletben érintett egyetlen pénzforgalmi szolgáltató az Unión belül található, a kedvezményezettnek kell fizetnie a saját pénzforgalmi szolgáltatója által kivetett díjakat, a fizető félnek pedig a saját pénzforgalmi szolgáltatója által kivetett díjakat.
- (3) A pénzforgalmi szolgáltató nem akadályozhatja meg a kedvezményezettet abban, hogy a fizető fél felé díjat számítson fel, számára árendedményt nyújtson, vagy más módon egy adott készpénz-helyettesítő fizetési eszköz használatára ösztönözze. A felszámított díjak azonban nem haladhatják meg az adott készpénz-helyettesítő fizetési eszköz használata kapcsán a kedvezményezett által viselt költségeket. Mindazonáltal a tagállamok megtilthatják vagy korlátozhatják a kedvezményezettnek a díjak felszámítására vonatkozó jogát, figyelembe véve a verseny ösztönzésének és a hatékony készpénz-helyettesítő fizetési eszközök használata előmozdításának szükségességét.
- (4) A tagállamok minden esetben biztosítják, hogy a kedvezményezett ne számíthasson fel díjat azon készpénz-helyettesítő fizetési eszközök használatáért, amelyekre vonatkozóan a bankközi díjakat az (EU) [XX/XX/XX] rendelet szabályozza [OP please insert number of Regulation once adopted], valamint azon pénzforgalmi szolgáltatásokért, amelyek a 260/2012/EU rendelet hatálya alá tartoznak.

56. cikk

A kis összegű fizetésekre szolgáló készpénz-helyettesítő fizetési eszközökre és az elektronikus pénzre vonatkozó eltérés

- (1) Az olyan készpénz-helyettesítő fizetési eszközök esetében, amelyek a keretszerződés értelmében kizárólag 30 EUR-t meg nem haladó összegű egyedi fizetési műveletekre terjednek ki, illetve vagy 150 EUR fizetési korláttal bírnak, vagy 150 EUR-t semmilyen időpontban meg nem haladó pénzösszeg tárolására alkalmasak, a pénzforgalmi szolgáltatók megállapodhatnak a pénzforgalmi szolgáltatások igénybe vevőivel a következőkről:
- a) a 61. cikk (1) bekezdésének b) pontja, a 62. cikk (1) bekezdésének c) és d) pontja, továbbá a 66. cikk (2) bekezdése nem alkalmazandó, amennyiben a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz letiltása vagy további használatának megakadályozása nem lehetséges;
 - b) a 64. és a 65. cikk, valamint a 66. cikk (1) és (2) bekezdése nem alkalmazandó, amennyiben a készpénz-helyettesítő fizetési eszközt névtelenül használják, vagy a pénzforgalmi szolgáltató a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz jellegéből szervesen következő egyéb okokból nincs abban a helyzetben, hogy bizonyítsa, hogy a műveletet engedélyezték;
 - c) a 70. cikk (1) bekezdésétől eltérve a pénzforgalmi szolgáltató nem köteles értesíteni a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjét a fizetési megbízás visszautasításáról, amennyiben a teljesítés elmaradása a kontextusból egyértelműen kiderül;
 - d) a 71. cikktől eltérve a fizető fél nem vonhatja vissza a fizetési megbízást, miután továbbította azt vagy megadta a fizetési megbízás kedvezményezett felé történő teljesítésére vonatkozó jóváhagyását;
 - e) a 74. és a 75. cikktől eltérve egyéb teljesítési időtartamok alkalmazandók.
- (2) Belföldi fizetési műveletek esetén a tagállamok vagy illetékes hatóságaik csökkenthetik vagy megduplázhathatják az (1) bekezdésben említett összegeket. Előre fizetett készpénz-helyettesítő fizetési eszközök esetében a tagállamok ezeket az összegeket legfeljebb 500 EUR-ig növelhetik.
- (3) Ezen irányelv 65. és 66. cikkét a 2009/110/EK irányelv 2. cikkének 2. pontja értelmében vett elektronikus pénzre is alkalmazni kell, kivéve, ha a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatójának nincs lehetősége a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz letiltására, illetve annak a fizetési számlának a befagyasztására, amelyen az elektronikus pénzt tárolják. A tagállamok ezt az eltérési lehetőséget az elektronikus pénz tárolására használt fizetési számlákra, vagy bizonyos értékű készpénz-helyettesítő fizetési eszközökre korlátozhatják.

2. FEJEZET

A fizetési műveletek engedélyezése

57. cikk

Jóváhagyás és a jóváhagyás visszavonása

- (1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a fizetési művelet csak akkor legyen engedélyezettnek tekinthető, ha a fizető fél jóváhagyását adta a fizetési megbízás teljesítéséhez. A fizető fél a fizetési művelet teljesítését megelőzően, vagy – a fizető fél és a pénzforgalmi szolgáltató közötti ilyen értelmű megállapodás esetén – azt követően is engedélyezheti a fizetési műveletet.
- (2) A fizetési művelet vagy több fizetési művelet teljesítésére vonatkozó jóváhagyást abban a formában kell megadni, amelyben a fizető fél és a pénzforgalmi szolgáltató megállapodott. A fizetési művelet teljesítésére vonatkozó jóváhagyás a kedvezményezetten vagy a fizetéskezdeményezési szolgáltatás nyújtóján keresztül is megadható.

Jóváhagyás hiányában a fizetési művelet nem engedélyezettnek tekintendő.
- (3) A fizető fél a jóváhagyást bármikor, legkésőbb azonban a 71. cikkben meghatározott, visszavonhatatlanságra vonatkozó időpontig visszavonhatja. A több fizetési művelet teljesítésére vonatkozó jóváhagyás is visszavonható azzal, hogy ennek következtében minden jövőbeni fizetési művelet nem engedélyezettnek tekintendő.
- (4) A jóváhagyás megadására vonatkozó eljárást a fizető fél és az adott pénzforgalmi szolgáltató közötti megállapodásban kell rögzíteni.

58. cikk

Fizetéskezdemenyezési szolgáltatás esetén teljesítendő kötelezettségek

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a fizető fél jogosult legyen az I. melléklet 7. pontjában említett fizetéskezdemenyezési szolgáltatás nyújtóján keresztül igénybe venni a pénzforgalmi szolgáltatásokat. A fizetéskezdemenyezési szolgáltatás igénybevételéhez való jog nem gyakorolható abban az esetben, ha a fizetési számla online nem hozzáférhető.
- (1a) Ha a fizető fél az 57. cikkel összhangban kifejezetten jóváhagyását adja a fizetési megbízás teljesítéséhez, akkor a számlakezelő pénzforgalmi szolgáltatónak – a fizető fél fizetéskezdemenyezési szolgáltatás igénybevételéhez való jogának biztosítása érdekében – végre kell hajtania a (2) bekezdésben meghatározott intézkedéseket. (1b) A fizetéskezdemenyezési szolgáltatás nyújtójának az alábbi kötelezettségeket kell teljesítenie:
- aa) a fizetéskezdemenyezési szolgáltatás nyújtásával összefüggésben semmilyen időpontban sem birtokolhatja a fizető fél pénzeszközeit;
 - a) gondoskodnia kell arról, hogy a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjére vonatkozó, a fizetéskezdemenyezési szolgáltatás nyújtása során szerzett információkhoz más felek ne férhessenek hozzá;
 - b) minden alkalommal, amikor fizetés kezdeményezésére kerül sor, azonosítania kell magát a számlatulajdonos számlakezelő pénzforgalmi szolgáltatója felé, valamint a 87a. cikk (1) bekezdésének d) pontjával összhangban biztonságos úton kell kommunikálnia a számlakezelő pénzforgalmi szolgáltatóval, a fizető féllel és a kedvezményezettel;

- d) nem tárolhat a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjére vonatkozó érzékeny pénzforgalmi adatokat, valamint a fizetés kezdeményezéséhez szükséges adatokon túl nem kérhet egyéb adatokat a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjétől;
- e) nem használhat fel és nem tárolhat adatokat, valamint nem férhet hozzá adatokhoz más célból mint a fizető fél által kifejezetten kért fizetéskezdeményezési szolgáltatás végrehajtásának célja;
- f) nem módosíthatja az ügylet összegét, kedvezményezettjét vagy bármely más jellemzőjét.

(2) A számlakezelő pénzforgalmi szolgáltató köteles:

- a) biztosítani a fizetéskezdeményezési szolgáltatások nyújtóival folytatandó, a 87a. cikk (1) bekezdése d) pontjának megfelelő, biztonságos kommunikációhoz szükséges eszközöket;
- b) azt követően, hogy megkapta a fizetéskezdeményezési szolgáltatás nyújtójától a fizetési megbízást, haladéktalanul tájékoztatni a fizetéskezdeményezési szolgáltatás nyújtóját a fizetési művelet kezdeményezéséről, valamint
- c) a fizető fél által közvetlenül továbbított fizetési megbízásoktól való megkülönböztetéstől mentesen kezelni a fizetéskezdeményezési szolgáltatás keretében továbbított fizetési megbízásokat, különösen az időzítés, az elsőbbség és a díjak tekintetében, kivéve abban az esetben, ha a megkülönböztetés objektíven indokolható.

Számlainformációs szolgáltatások esetén teljesítendő kötelezettségek

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője jogosult legyen az I. melléklet 8. pontjában említett, a fizetési számlával kapcsolatos információkhoz való hozzájutást lehetővé tevő szolgáltatásokat igénybe venni. Ez a jog nem gyakorolható abban az esetben, ha a fizetési számla online nem hozzáférhető.
- (2) A számlainformációs szolgáltatás nyújtójának az alábbi kötelezettségeket kell teljesítenie:
 - a) kizárólag a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjének kifejezett jóváhagyása alapján nyújthat szolgáltatást;
 - b) minden egyes munkamenetben azonosítania kell magát a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjének számlakezelő pénzforgalmi szolgáltatója/szolgáltatói felé, valamint a 87a. cikk (1) bekezdésének d) pontjával összhangban biztonságos úton kell kommunikálnia a számlakezelő pénzforgalmi szolgáltatóval és a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjével;
 - d) kizárólag a megjelölt fizetési számlákra és az azokhoz tartozó fizetési műveletekre vonatkozó információkhoz férhet hozzá;
 - e) nem kérhet a fizetési számlákra vonatkozó érzékeny pénzforgalmi adatokat;
 - f) nem használhat fel és nem tárolhat adatokat, valamint nem férhet hozzá adatokhoz más célból mint a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője által kifejezetten kért számlainformációs szolgáltatás nyújtásának célja, az adatvédelmi szabályokkal összhangban.
- (3) A számlakezelő pénzforgalmi szolgáltató a fizetési számlákkal kapcsolatban köteles:
 - a) biztosítani a számlainformációs szolgáltatások nyújtóival folytatandó, a 87a. cikk (1) bekezdése d) pontjának megfelelő, biztonságos kommunikációhoz szükséges eszközöket; valamint
 - b) megkülönböztetéstől mentesen kezelni a számlainformációs szolgáltatás keretében továbbított adatkéréseket, kivéve abban az esetben, ha a megkülönböztetés objektíven indokolható.

A készpénz-helyettesítő fizetési eszközök használatára és a pénzforgalmi szolgáltatóknak a fizetési számlákhoz való hozzáféréseire vonatkozó korlátozások

- (1) Amennyiben a jóváhagyás megadása egy meghatározott készpénz-helyettesítő fizetési eszköz használatával történik, az adott készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel végrehajtott fizetési műveletekre a fizető fél és a pénzforgalmi szolgáltatója fizetési korlátokat állapíthat meg.
- (2) Amennyiben a keretszerződés tartalmaz ilyen rendelkezést, a pénzforgalmi szolgáltató fenntarthatja magának a jogot a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz letiltására olyan objektív módon igazolható okok alapján, amelyek a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz biztonságával, a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz nem engedélyezett vagy csalárd módon történő használatának gyanújával, vagy – olyan készpénz-helyettesítő fizetési eszköz esetében, amelyhez hitelkeret kapcsolódik – azzal függenek össze, hogy jelentős mértékben megnövekedett annak a kockázata, hogy a fizető fél esetleg nem képes teljesíteni a fizetési kötelezettségét.
- (3) Ilyen esetekben a pénzforgalmi szolgáltatónak – lehetőség szerint még a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz letiltása előtt, de legkésőbb a letiltás után azonnal – a megállapodás szerinti módon tájékoztatnia kell a fizető felet a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz letiltásáról és annak okairól, kivéve ha a tájékoztatás veszélyezteti az objektív módon igazolható biztonsági okokat, vagy ha azt egyéb vonatkozó uniós vagy nemzeti jogszabályok tiltják.
- (4) A készpénz-helyettesítő fizetési eszköz letiltásának alapjául szolgáló ok megszűnésekor a pénzforgalmi szolgáltatónak fel kell oldania a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz letiltását, vagy új készpénz-helyettesítő fizetési eszközt kell adnia helyette.
- (5) A számlakezelő pénzforgalmi szolgáltató a fizetési számlához nem engedélyezett vagy csalárd módon történő hozzáféréssel összefüggő, objektíven indokolható és kellően bizonyított okok alapján – ideértve a fizetési művelet nem engedélyezett vagy csalárd kezdeményezését is – megtagadhatja a számlainformációs szolgáltatás nyújtójától vagy a fizetéskezdeményezési szolgáltatás nyújtójától a fizetési számlához való hozzáférést. Ilyen esetekben megfelelően alkalmazni kell a (3) és a (4) bekezdést.

61. cikk

A pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjének kötelezettségei a készpénz-helyettesítő fizetési eszközökkel és a személyes hitelesítési adatokkal kapcsolatban

- (1) A pénzforgalmi szolgáltatásnak a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz használatára jogosult igénybe vevője az alábbi kötelezettségeknek kell, hogy eleget tegyen:
 - a) a készpénz-helyettesítő fizetési eszközt az adott készpénz-helyettesítő fizetési eszköz kibocsátását és használatát szabályozó – objektív, megkülönböztetésmentes és arányos – feltételeknek megfelelően kell használnia;
 - b) indokolatlan késedelem nélkül értesítenie kell a pénzforgalmi szolgáltatót vagy a pénzforgalmi szolgáltató által megjelölt szervezetet, ha a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz elvesztését, ellopását, illetve jogosulatlan vagy nem engedélyezett használatát észleli.
- (2) A pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjének minden ésszerű lépést meg kell tennie személyes hitelesítési adatainak biztonsága érdekében; a 87. cikk (1) bekezdésében említett esetekben a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjének alkalmaznia kell a pénzforgalmi szolgáltató által a 87. cikk (1b) bekezdésével összhangban, az igénybe vevő személyes hitelesítési adatai bizalmosságának és sértetlenségének védelme érdekében hozott intézkedéseket.

62. cikk

A pénzforgalmi szolgáltató kötelezettségei a készpénz-helyettesítő fizetési eszközökkel kapcsolatban

- (1) A készpénz-helyettesítő fizetési eszközt kibocsátó pénzforgalmi szolgáltatónak az alábbi kötelezettségeket kell teljesítenie:
- a) biztosítania kell, hogy a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz személyes hitelesítési adatai a pénzforgalmi szolgáltatásnak a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz használatára jogosult igénybe vevőjén kívül más felek számára ne lehessenek hozzáférhetők, a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjére vonatkozó, a 61. cikkben meghatározott kötelezettségek sérelme nélkül;
 - b) tartózkodnia kell a kéretlen készpénz-helyettesítő fizetési eszközök küldésétől, kivéve, ha egy, a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője számára már kiadott készpénz-helyettesítő fizetési eszközt kell lecserélni;
 - c) biztosítania kell, hogy mindig rendelkezésre álljanak azok a megfelelő eszközök, amelyek révén a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője teljesíteni tudja a 61. cikk (1) bekezdésének b) pontja szerinti értesítést vagy kérelmezni tudja a letiltásnak a 60. cikk (4) bekezdése szerinti feloldását; kérésre – az értesítést követő 18 hónapon át – biztosítania kell a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője számára az értesítés bizonyításának lehetőségét;
 - d) lehetővé kell tennie a fizető fél számára a 61. cikk (1) bekezdésének b) pontja szerinti értesítés díjmentes megküldését, és amennyiben díjat szab ki, az legfeljebb a készpénz-helyettesítő fizetési eszközhöz közvetlenül hozzákapcsolható pótlási költségek összegéig terjedhet;
 - e) a 61. cikk (1) bekezdésének b) pontja szerinti értesítést követően meg kell akadályoznia a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz használatát.
- (2) A készpénz-helyettesítő fizetési eszköznek a fizető fél számára történő megküldésével vagy a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz bármely személyes biztonsági elemének megküldésével kapcsolatos kockázat a pénzforgalmi szolgáltatót terheli.

63. cikk

Nem engedélyezett vagy hibásan teljesített fizetési műveletek helyesbítése és bejelentése

- (1) A pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője számára a pénzforgalmi szolgáltató kizárólag akkor köteles helyesbítést biztosítani, ha az igénybe vevő indokolatlan késedelem nélkül, de legkésőbb a terhelés napjától számított 13 hónap elteltével bejelenti a pénzforgalmi szolgáltatónak az általa észlelt, nem engedélyezett vagy hibásan teljesített és – többek között a 80. cikkben foglaltak alapján – reklamációra okot adó fizetési műveletet, kivéve, ha adott esetben a pénzforgalmi szolgáltató az érintett fizetési művelettel kapcsolatban nem nyújtott tájékoztatást vagy azt nem tette elérhetővé a III. címben meghatározottak szerint.
- (2) Amennyiben fizetéskezdeményezési szolgáltatást nyújtok is érintettek, a számlakezelő pénzforgalmi szolgáltató a 65. cikk (2) bekezdésének és a 80. cikk (1) bekezdésének sérelme nélkül köteles az e cikk (1) bekezdése szerinti helyesbítést biztosítani a fizető fél számára.

64. cikk

A fizetési műveletek hitelesítésének és teljesítésének bizonyítása

- (1) A tagállamok előírják, hogy ha a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője tagadja, hogy egy már teljesített fizetési műveletet engedélyezett volna, vagy állítása szerint a fizetési művelet teljesítése hibás volt, akkor a pénzforgalmi szolgáltatónak kell bizonyítania azt, hogy a fizetési művelet hitelesítése és pontos rögzítése, valamint a számlákon való bejegyzése megtörtént, és a művelet teljesítését nem befolyásolta műszaki hiba vagy a pénzforgalmi szolgáltató által nyújtott szolgáltatás egyéb zavara.

Ha a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője fizetéskezdeményezési szolgáltatás nyújtóján keresztül kezdeményezte a fizetési műveletet, akkor ez utóbbinak kell bizonyítania, hogy – a saját felelősségi körén belül – a fizetési művelet hitelesítése és pontos rögzítése megtörtént, és a művelet teljesítését nem befolyásolta műszaki hiba vagy a szolgáltatásnyújtó felelőssége alá tartozó szolgáltatás egyéb zavara.

- (2) Ha a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője tagadja, hogy egy már teljesített fizetési műveletet engedélyezett volna, akkor önmagában az, hogy a számlavezető pénzforgalmi szolgáltató rögzítette a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz használatának tényét, nem feltétlenül elégséges annak bizonyításához, hogy a fizető fél a fizetési műveletet engedélyezte vagy csalárd módon járt el, illetve hogy a 61. cikkben meghatározott egy vagy több kötelezettségét szándékosan vagy súlyos gondatlanságból nem teljesítette.

65. cikk

A pénzforgalmi szolgáltató felelőssége a nem engedélyezett fizetési műveletek vonatkozásában

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy nem engedélyezett fizetési művelet esetében – a 63. cikk sérelme nélkül – a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója haladéktalanul térítse meg a fizető fél részére a nem engedélyezett fizetési művelet összegét, és adott esetben állítsa helyre a megterhelt fizetési számlát abba az állapotba, amelyben az akkor lenne, ha a nem engedélyezett fizetési műveletre nem került volna sor. Ennek azt is biztosítania kell, hogy a fizető fél fizetési számláján a jóváírás értéknapja ne legyen későbbi, mint az összeggel való megterhelés dátuma.

- (2) [...]

Ha a fizetési művelet kezdeményezése fizetéskezdeményezési szolgáltatás nyújtóján keresztül történt, akkor a számlakezelő pénzforgalmi szolgáltatónak haladéktalanul meg kell térítenie a nem engedélyezett fizetési művelet összegét, és adott esetben helyre kell állítania a megterhelt fizetési számlát abba az állapotba, amelyben az akkor lenne, ha a nem engedélyezett fizetési műveletre nem került volna sor.

Ha a fizetéskezdeményezési szolgáltatás nyújtója felelős a nem engedélyezett fizetési műveletért, akkor haladéktalanul kártalanítania kell a számlakezelő pénzforgalmi szolgáltatót – annak kérésére – a fizető félnek visszatérített összegek következtében általa elszenvedett veszteségekért és kifizetett összegekért, a nem engedélyezett fizetési művelet összegét is beleértve. A 64. cikk (1) bekezdésével összhangban a fizetéskezdeményezési szolgáltatás nyújtójának kell bizonyítania, hogy – a saját felelősségi körén belül – a fizetési művelet hitelesítése és pontos rögzítése megtörtént, és a művelet teljesítését nem befolyásolta műszaki hiba vagy a szolgáltatásnyújtó felelőssége alá tartozó szolgáltatás egyéb zavara.

- (3) További pénzügyi kártérítéseket a fizető fél és a pénzforgalmi szolgáltató, vagy adott esetben a fizető fél és a fizetéskezdeményezési szolgáltatás nyújtója között létrejött szerződésre alkalmazandó joggal összhangban lehet megállapítani.

66. cikk

A fizető fél felelőssége a nem engedélyezett fizetési műveletek vonatkozásában

- (1) A 65. cikktől eltérve a fizető fél kötelezhető arra, hogy legfeljebb 50 EUR értékig viselje a nem engedélyezett fizetési műveletekkel összefüggő, az elveszett vagy ellopott készpénz-helyettesítő fizetési eszköz használatából, illetve – amennyiben a fizető fél nem ügyelt a személyes hitelesítési adatok biztonságára a 61. cikk (2) bekezdésében előírtaknak megfelelően – a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz jogosulatlan használatából eredő károkat. A fizető fél nem vonható felelősségre a nem engedélyezett fizetési művelettel kapcsolatban, amennyiben a károkat alkalmazottak által, illetve a tevékenységeket a pénzforgalmi szolgáltató alvállalkozójaként végző közvetítő, fióktelep vagy szervezeti egység által elkövetett visszaélés okozta.
- (1a) A fizető félnek kell viselnie a nem engedélyezett műveletekkel összefüggő összes kárt, amennyiben azok azáltal keletkeztek, hogy csalárd módon járt el, illetve a 61. cikkben meghatározott egy vagy több kötelezettségét szándékosan vagy súlyos gondatlanságból nem teljesítette. Ilyen esetekben az e cikk (1) bekezdésében említett felső összeghatár nem alkalmazandó.
- (1b) Azokban az esetekben, amikor a fizető fél nem csalárd módon járt el vagy nem szándékosan mulasztotta el a 61. cikk szerinti kötelezettségeinek teljesítését, a tagállamok csökkenthetik az e cikk (1a) bekezdésében említett felelősséget, figyelembe véve különösen a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz elvesztésének, ellopásának vagy jogosulatlan használatának körülményeit.
- (1c) Amennyiben a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója nem ír elő szigorú ügyfél-azonosítást, a fizető félre csak akkor hárulnak anyagi következmények, ha csalárd módon járt el. Amennyiben a kedvezményezett vagy annak pénzforgalmi szolgáltatója nem fogadja el a szigorú ügyfél-azonosítást, meg kell térítenie a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatójának okozott anyagi kárt.

- (2) A fizető félnek nem kell viselnie az elveszített, ellopott vagy jogosulatlanul használt készpénz-helyettesítő fizetési eszköz használatából eredő anyagi következményeket azt követően, hogy eleget tett a 61. cikk (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott értesítési kötelezettségnek, kivéve, ha csalárd módon járt el. Amennyiben a pénzforgalmi szolgáltató nem biztosítja folyamatosan az elveszett, ellopott vagy jogosulatlanul használt készpénz-helyettesítő fizetési eszközök bejelentésére szolgáló megfelelő eszközöket a 62. cikk (1) bekezdésének c) pontjában előírtaknak megfelelően, a fizető félnek nem kell viselnie az ilyen készpénz-helyettesítő fizetési eszközök használatából eredő anyagi következményeket, kivéve, ha csalárd módon járt el.

66a. cikk

Előre nem ismert összegű fizetési műveletek

- (1) Amennyiben kártyaalapú fizetési művelet keretében a kedvezményezett fizetési műveletet kezdeményez vagy azt a kedvezményezettten keresztül kezdeményezik, és annak pontos összege még nem ismert akkor, amikor a fizető fél jóváhagyja a fizetési műveletet, a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója csak abban az esetben zárolhat pénzösszegeket a fizető fél fizetési számláján, ha a fizető fél jóváhagyta a zárolandó pénzösszeg pontos nagyságát.
- (2) A fizető fél pénzforgalmi szolgáltatójának haladéktalanul fel kell oldania a fizető fél fizetési számláján az (1) bekezdés értelmében zárolt pénzösszegek zárolását, amint tájékoztatást kapott a fizetési művelet pontos összegéről, de legkésőbb haladéktalanul azután, hogy megkapta a fizetési megbízást.

67. cikk

Visszatérítés a kedvezményezett által vagy rajta keresztül kezdeményezett fizetési művelek esetén

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a fizető fél jogosult legyen arra, hogy a pénzforgalmi szolgáltató visszatérítse számára az engedélyezett, a kedvezményezett által vagy a kedvezményezetten keresztül kezdeményezett és már teljesített fizetési műveletek összegét, amennyiben teljesülnek a következő feltételek:
- a) az engedély a megadásának időpontjában nem tartalmazta a fizetési művelet pontos összegét; valamint
 - b) a fizetési művelet összege meghaladta azt az összeget, amely a fizető fél részéről ésszerűen elvárható volt, figyelembe véve a korábbi fizetési szokásait, a keretszerződésében foglalt feltételeket és az ügy lényeges körülményeit.

A pénzforgalmi szolgáltató kérésére a feltételek teljesülésének bizonyítási terhét a fizető fél viseli.

A visszatérítendő összegnek meg kell egyeznie a teljesített fizetési művelet teljes összegével. Ez azt is jelenti, hogy a fizető fél fizetési számláján a jóváírás értéknapja nem lehet későbbi, mint az összeggel való megterhelés dátuma.

Beszedési megbízások esetében a fizető fél és a pénzforgalmi szolgáltatója a keretszerződésben úgy is megállapodhat, hogy a fizető fél jogosult a pénzforgalmi szolgáltatója részéről visszafizetésre még akkor is, ha az első albekezdésben említett visszafizetési feltételek nem teljesülnek.

- (2) Az (1) bekezdés első albekezdésének b) pontja alkalmazásában azonban a fizető fél nem hivatkozhat a pénznemek közötti átváltással kapcsolatos okokra, amennyiben a 38. cikk (1) bekezdésének d) pontjával, illetve a 45. cikk (3) bekezdésének b) pontjával összhangban a pénzforgalmi szolgáltatójával történt megállapodás szerinti referencia-árfolyam került alkalmazásra.
- (3) A fizető fél és a pénzforgalmi szolgáltató a keretszerződésben megállapodhat arról, hogy a fizető fél nem jogosult visszatérítésre, amennyiben a fizetési megbízás teljesítésére vonatkozó jóváhagyását közvetlenül a pénzforgalmi szolgáltatónak adta, és – amennyiben releváns – a jövőbeli fizetési műveletre vonatkozó tájékoztatást a pénzforgalmi szolgáltató vagy a kedvezményezett legalább négy héttel az esedékesség napja előtt a megállapodás szerinti módon a fizető fél rendelkezésére bocsátotta vagy számára elérhetővé tette.

68. cikk

Visszatérítés igénylése a kedvezményezett által vagy rajta keresztül kezdeményezett fizetési művelek esetén

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a fizető fél a kedvezményezett által vagy a kedvezményezetten keresztül kezdeményezett, engedélyezett fizetési művelet összegének a 67. cikk szerinti visszatérítésére vonatkozó igényét az összeggel való megterhelés napjától számított nyolc héten belül benyújthassa.
- (2) A visszatérítésre vonatkozó igény beérkezésétől számított tíz munkanapon belül a pénzforgalmi szolgáltatónak vagy vissza kell térítenie a fizetési művelet teljes összegét, vagy indokolnia kell a visszatérítés megtagadását, ezzel egyidejűleg megjelölve azokat a szerveket, amelyekhez a fizető fél az üggyel kapcsolatban a 88–91. cikk értelmében fordulhat, amennyiben nem fogadja el a kapott indoklást.

A pénzforgalmi szolgáltatónak a visszatérítés megtagadására vonatkozó az első albekezdés szerinti joga nem alkalmazandó a 67. cikk (1) bekezdésének negyedik albekezdésében meghatározott esetben.

3. FEJEZET

A fizetési műveletek teljesítése

1. SZAKASZ

FIZETÉSI MEGBÍZÁSOK ÉS ÁTUTALT ÖSSZEGEK

69. cikk

Fizetési megbízások átvétele

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy az érkeztetés időpontja az az időpont legyen, amikor a fizetési megbízás beérkezik a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatójához. Ha a beérkezés időpontja a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatójánál nem munkanapra esik, úgy kell tekinteni, hogy a fizetési megbízás a következő munkanapon érkezett be. A pénzforgalmi szolgáltató a munkanap végéhez közel eső időpontban meghatározhat egy olyan végső határidőt, amelyet követően a beérkezett fizetési megbízásokat úgy kell tekinteni, mintha azok a következő munkanapon érkeztek volna be.
- (2) Ha a pénzforgalmi szolgáltatás azon igénybe vevője, aki a fizetési megbízást kezdeményezi, megállapodik a pénzforgalmi szolgáltatóval abban, hogy a fizetési megbízás teljesítését egy bizonyos napon vagy egy meghatározott időszak végén kell elkezdni, vagy azon a napon, amikor a fizető fél a pénzforgalmi szolgáltató rendelkezésére bocsátja a pénzösszeget, akkor a 74. cikk alkalmazásában ezt az előre egyeztetett napot kell az átvétel időpontjának tekinteni. Ha az előre egyeztetett nap a pénzforgalmi szolgáltatónál nem munkanapra esik, úgy kell tekinteni, hogy a fizetési megbízás a következő munkanapon érkezett be.

70. cikk

Fizetési megbízások visszautasítása

- (1) Amennyiben a pénzforgalmi szolgáltató visszautasítja a fizetési megbízás teljesítését, értesítenie kell a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjét – amennyiben azt egyéb vonatkozó uniós vagy nemzeti jogszabály nem tiltja – a visszautasításról, valamint lehetőség szerint annak indokairól és a visszautasítást okozó ténybeli tévedések kijavítására szolgáló lehetőségekről.

A pénzforgalmi szolgáltatónak a lehető leghamarabb, de mindenképpen a 74. cikkben meghatározott időszakon belül, a megállapodás szerinti módon el kell küldenie vagy elérhetővé kell tennie az értesítést.

A keretszerződés tartalmazhat olyan kikötést, miszerint a pénzforgalmi szolgáltatónak módjában áll ezen értesítésért díjat felszámítani, amennyiben az elutasítás objektív módon indokolható.

- (2) Amennyiben a fizető fél keretszerződésében meghatározott valamennyi feltétel teljesül, a fizető fél számláját kezelő pénzforgalmi szolgáltató nem tagadhatja meg az engedélyezett fizetési megbízás teljesítését, hacsak azt egyéb vonatkozó uniós vagy nemzeti jogszabály nem tiltja.
- (3) A 74. és 80. cikk alkalmazásában az a fizetési megbízás, amelynek teljesítése visszautasításra került, nem tekintendő beérkezett megbízásnak.

71. cikk

A fizetési megbízás visszavonhatatlansága

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy – amennyiben e cikk másként nem rendelkezik – a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője ne vonhassa vissza a fizetési megbízást azután, hogy az a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatójához beérkezett.
- (2) Amennyiben a fizetési művelet kezdeményezése fizetéskezdeményezési szolgáltatás nyújtója által, a kedvezményezett által, vagy a kedvezményezetten keresztül történik, a fizető fél nem vonhatja vissza a fizetési megbízást azután, hogy a fizetéskezdeményezési szolgáltatás nyújtója felé jóváhagyta a fizetési művelet kezdeményezését, vagy átadta a fizetési megbízást, vagy a kedvezményezett felé jóváhagyta a fizetési művelet teljesítését.

- (3) Beszedés esetén azonban – a visszatérítéshez való jogok sérelme nélkül – a fizető fél legkésőbb a pénzüsszeeggel való megterhelés megállapodás szerinti napját megelőző munkanap végéig visszavonhatja a fizetési megbízást.
- (4) A 69. cikk (2) bekezdésében említett esetben a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője a fizetési megbízást legkésőbb a megállapodás szerinti napot megelőző munkanap végéig vonhatja vissza.
- (5) Az (1)–(4) bekezdésben megállapított határidőket követően a fizetési megbízást kizárólag akkor lehet visszavonni, ha és amilyen mértékben arról a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője és az érintett pénzforgalmi szolgáltató megállapodott. A (2) és (3) bekezdésben említett esetben a kedvezményezett beleegyezése is szükséges. Amennyiben arról a keretszerződésben megállapodás született, az érintett pénzforgalmi szolgáltatónak a visszavonásért módjában áll díjat felszámítani.

72. cikk

Átutalt és megkapott összegek

- (1) A tagállamok előírják, hogy a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója (szolgáltatói), a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója (szolgáltatói) és a pénzforgalmi szolgáltatók bármely közvetítője a fizetési művelet teljes összegét átutalja (átutalják), és tartózkodjon (tartózkodjanak) attól, hogy az átutalt összegből díjakat vonjon (vonjanak) le.
- (2) A kedvezményezett és a pénzforgalmi szolgáltató mindazonáltal köthet olyan megállapodást is, miszerint a pénzforgalmi szolgáltató a kedvezményezett részére történő jóváírás előtt, az átutalt összegből vonja le a saját díjait. Ebben az esetben a kedvezményezettnek nyújtott tájékoztatásban a fizetési művelet teljes összegét el kell különíteni a díjaktól.
- (3) Amennyiben az átutalt összegből a (2) bekezdésben említetteken kívül egyéb díjak is levonásra kerülnek, a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatójának biztosítania kell, hogy a kedvezményezett a fizető fél által kezdeményezett fizetési művelet teljes összegét megkapja. Amennyiben a fizetési műveletet kezdeményezése a kedvezményezett által vagy a kedvezményezetten keresztül történik, a pénzforgalmi szolgáltatónak biztosítania kell, hogy a kedvezményezett a fizetési művelet teljes összegét megkapja.

2. SZAKASZ

TELJESÍTÉSI IDŐ ÉS ÉRTÉKNAP

73. cikk

Hatály

- (1) Ezt a szakaszt a következőkre kell alkalmazni:
- a) euróban történő fizetési műveletek;
 - b) az euroövezeten kívüli tagállam pénznemében történő belföldi fizetési műveletek;
 - c) olyan fizetési műveletek, amelyek során csak egyetlen, az euró és egy euroövezeten kívüli tagállam pénzneme közötti átváltás történik, feltéve, hogy a szükséges átváltást az érintett, euroövezeten kívüli tagállamban végzik el, és határon átnyúló műveletek esetében a határon átnyúló átutalás euróban történik.
- (2) Ezt a szakaszt alkalmazni kell egyéb fizetési műveletekre is, hacsak a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője és a pénzforgalmi szolgáltató más értelmű megállapodást nem kötött, a 78. cikk kivételével, amelynek esetében a feleknek nincs mérlegelési lehetősége. Ha azonban a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője és a pénzforgalmi szolgáltató a 74. cikkben megállapítottaknál hosszabb időszakban állapodik meg, akkor ez az időszak az Unión belüli fizetési műveleteknél nem haladhatja meg a 69. cikk szerinti beérkezés időpontjától számított négy munkanapot.

74. cikk

Fizetési számlára teljesített fizetési műveletek

- (1) A tagállamok előírják, hogy a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója gondoskodjon arról, hogy a fizetési művelet összege a 69. cikk szerinti beérkezési időpontot követően legkésőbb a következő munkanap végéig jóváírásra kerüljön a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójának a számláján. A fizetési művelet papíralapú kezdeményezése esetén ez a határidő további egy munkanappal meghosszabbítható.
- (2) A tagállamok előírják, hogy a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója a fizetési művelet összegét a pénzösszegnek a pénzforgalmi szolgáltatóhoz történő beérkezését követően a 78. cikknek megfelelően a kedvezményezett fizetési számláján értéknappal lássa el és jóváírja.
- (3) A tagállamok előírják, hogy a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója a kedvezményezettel fennálló megállapodása szerinti határidőkön belül továbbítsa a kedvezményezett által vagy rajta keresztül kezdeményezett fizetési megbízást a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója felé, annak érdekében, hogy beszedés esetében a kiegyenlítés az esedékesség megállapodás szerinti időpontjában megtörténhessen.

75. cikk

A kedvezményezett részére vezetett fizetési számla hiánya a pénzforgalmi szolgáltatónál

Amennyiben a kedvezményezett nem rendelkezik fizetési számlával a pénzforgalmi szolgáltatónál, a pénzforgalmi szolgáltató, amelyhez vagy akihez a kedvezményezettnek címzett pénzösszeg beérkezik, köteles az összeget a 74. cikkben meghatározott határidőn belül a kedvezményezett rendelkezésére bocsátani.

76. cikk

Késpénzbefizetés fizetési számlára

Amennyiben a fogyasztó készpénzt fizet be az adott pénzforgalmi szolgáltatónál vezetett fizetési számlára a fizetési számla pénznemében, a pénzforgalmi szolgáltatónak biztosítania kell, hogy az összeget a pénz átvételének időpontja után azonnal rendelkezésre bocsássák, és értéknappal lássák el. Amennyiben a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője nem fogyasztó, úgy az összegnek legkésőbb a pénz átvételét követő első munkanapon rendelkezésre kell állnia, és értéknappal ellátottnak kell lennie.

77. cikk

Belföldi fizetési műveletek

A belföldi fizetési műveletekre vonatkozóan a tagállamok az e szakaszban meghatározottaknál rövidebb maximális teljesítési határidőket is előírhatnak.

78. cikk

Értéknap és a pénzeszközök hozzáférhetősége

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a kedvezményezett fizetési számláján történő jóváírás értéknapja ne legyen későbbi annál a munkanapnál, amelyen a fizetési művelet összege jóváírásra került a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójának számláján. A kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójának biztosítania kell, hogy a fizetési művelet összege a kedvezményezett rendelkezésére álljon közvetlenül azután, hogy az a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójának számláján jóváírásra került, amennyiben a kedvezményezett fizetési számlájának pénzneme azonos a beérkezett összeg pénznemével; ez vonatkozik az egyazon pénzforgalmi szolgáltatón belüli fizetésekre is.
- (2) A tagállamok biztosítják, hogy a fizető fél fizetési számláján történő terhelés értéknapja ne legyen korábbi annál az időpontnál, amikor a fizetési számlát a fizetési művelet összegével megterhelték.

3. SZAKASZ

FELELŐSSÉG

79. cikk

Helytelen egyedi azonosítók

- (1) Amennyiben a fizetési megbízás teljesítése az egyedi azonosító alapján történik, úgy a fizetési megbízás az egyedi azonosító által jelölt kedvezményezett vonatkozásában hibátlanul teljesítettnek minősül.
- (2) Amennyiben a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője hibás egyedi azonosítót adott meg, a fizetési művelet nem teljesítéséért vagy hibás teljesítéséért a pénzforgalmi szolgáltatót nem terheli a 80. cikk szerinti felelősség.
- (3) A fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója azonban köteles ésszerű erőfeszítéseket tenni annak érdekében, hogy visszaszerezze a fizetési művelet összegét. A kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójának ezen erőfeszítések keretében annak révén is együttműködést kell tanúsítania, hogy közöl minden releváns információt a fizető féllel.
- (4) Amennyiben arról a keretszerződésben megállapodás született, a pénzforgalmi szolgáltató az összeg visszaszerzéséért díjat számíthat fel a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjének.
- (5) Amennyiben a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője a 38. cikk (1) bekezdésének a) pontjában vagy a 45. cikk (2) bekezdésének b) pontjában meghatározottakhoz képest további adatokat is megad, a pénzforgalmi szolgáltató a fizetési műveleteknek csak a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője által megadott egyedi azonosító alapján történő teljesítéséért tartozik felelősséggel.

80. cikk

A pénzforgalmi szolgáltató felelőssége a fizetési műveletek nem teljesítése, illetve hibás vagy késedelmes teljesítése esetén

- (1) Amennyiben a fizetési megbízást közvetlenül a fizető fél kezdeményezi, a 63. cikk, a 79. cikk (2) és (3) bekezdése, valamint a 83. cikk sérelme nélkül a pénzforgalmi szolgáltató felel a fizető fél felé a fizetési művelet hibátlan teljesítéséért, hacsak nem tudja a fizető fél felé, valamint adott esetben a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója felé bizonyítani, hogy a fizetési művelet összege a 74. cikk (1) bekezdésének megfelelően beérkezett a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójához. Ez esetben a fizetési művelet hibátlan teljesítéséért a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója felel a kedvezményezett felé.

A fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója indokolatlan késedelem nélkül köteles visszatéríteni a fizető félnek a nem teljesített vagy hibásan teljesített fizetési művelet összegét, valamint adott esetben helyreállítani a megterhelt fizetési számlát abba az állapotba, amelyben az akkor lenne, ha a hibás fizetési műveletre nem került volna sor. A fizető fél fizetési számláján a jóváírás értéknapja nem lehet későbbi, mint az összeggel való megterhelés dátuma.

- (1a) Ha a fizető fél a fizetési megbízást fizetéskezdeményezési szolgáltatás nyújtóján keresztül kezdeményezte, akkor a számlavezető pénzforgalmi szolgáltatónak – a 63. cikk és a 79. cikk (2) és (3) bekezdése sérelme nélkül – meg kell térítenie a fizető fél számára a nem teljesített vagy hibás fizetési művelet összegét, és adott esetben helyre kell állítania a megterhelt fizetési számlát abba az állapotba, amelyben az akkor lenne, ha a hibás fizetési műveletre nem került volna sor.

Ha a fizetéskezdeményezési szolgáltatás nyújtója felelős a fizetési művelet helytelen teljesítéséért, akkor a számlavezető pénzforgalmi szolgáltatót – annak kérésére – haladéktalanul kártalanítania kell a fizető félnek visszatérített összegek következtében általa elszenvedett veszteségekért és kifizetett összegekért. A fizetéskezdeményezési szolgáltatás nyújtójának kell bizonyítania azt, hogy a fizető fél számlavezető pénzforgalmi szolgáltatója a 69. cikknek megfelelően átvette a fizetési megbízást. Amennyiben a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatóját az (1) bekezdés értelmében felelősség terheli, köteles a fizetési művelet összegét haladéktalanul a kedvezményezett rendelkezésére bocsátani, és adott esetben a megfelelő összeget jóváírni a kedvezményezett fizetési számláján. Az összeget olyan értéknappal kell ellátni, amely nem lehet későbbi, mint az az értéknap, amellyel az összeget hibátlan teljesítés esetén el kellett volna látni.

Nem teljesített vagy hibásan teljesített fizetési művelet esetén, amennyiben a fizetési megbízást a fizető fél kezdeményezte, a pénzforgalmi szolgáltató az ezen albekezdés szerinti felelősségtől függetlenül kérésre köteles haladéktalanul erőfeszítéseket tenni a fizetési művelet nyomon követésére, és ennek eredményéről a fizető felet értesíteni. Ezért nem számíthat fel díjat a fizető fél felé.

- (2) A kedvezményezett által vagy rajta keresztül kezdeményezett fizetési megbízások esetén – a 63. cikk, a 79. cikk (2) és (3) bekezdése, valamint a 83. cikk sérelme nélkül – a pénzforgalmi szolgáltató felel a kedvezményezett felé azért, hogy a fizetési megbízás a 74. cikk (3) bekezdésének megfelelően hibátlanul továbbítódjon a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója felé. Ha ezen albekezdés értelmében a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatóját terheli a felelősség, akkor az köteles a szóban forgó fizetési megbízás továbbítását haladéktalanul megismételni a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója felé. A fizetési megbízás késedelmes továbbítása esetén a kedvezményezett fizetési számláján való jóváírás értéknapja nem lehet későbbi, mint az összegre hibátlan teljesítés esetén érvényes értéknap.

Ezen túlmenően – a 63. cikk, a 79. cikk (2) és (3) bekezdése, valamint a 83. cikk sérelme nélkül – a fizetési műveletnek a 78. cikkben előírt kötelezettségeknek megfelelő módon történő bonyolításáért a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója felel a kedvezményezett felé. Amennyiben a felelősség ezen albekezdés értelmében a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatóját terheli, akkor ez a szolgáltató biztosítja, hogy a fizetési művelet összege azonnal a kedvezményezett rendelkezésére álljon, mihelyt az összeg a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójának a számláján jóváírásra került. Az összeget olyan értéknappal kell jóváírni a kedvezményezett fizetési számláján, amely nem lehet későbbi, mint az a dátum, ami hibátlan teljesítés esetén lett volna az értéknappal.

Olyan nem teljesített vagy hibásan teljesített fizetési művelet esetében, amelyért az első és a második albekezdés értelmében a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója nem felel, a fizető fél felé a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója tartozik felelősséggel. Amikor ilyen értelemben a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója tartozik felelősséggel, megfelelő módon és haladéktalanul köteles visszatéríteni a fizető félnek a nem teljesített vagy hibásan teljesített fizetési művelet összegét, valamint helyreállítani a megterhelt fizetési számlát abba az állapotba, amelyben az akkor lenne, ha a hibás fizetési műveletre nem került volna sor. A fizető fél fizetési számláján a jóváírás értéknapja nem lehet későbbi, mint az összeggel való megterhelés dátuma.

A fizető fél pénzforgalmi szolgáltatójának nincs ilyen kötelezettsége abban az esetben, ha a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója bizonyítani tudja, hogy a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójához beérkezett a fizetési művelet összege, bár a teljesítésre késéssel került sor. Ebben az esetben a fizető fél kérheti a pénzforgalmi szolgáltatótól annak kérelmezését, hogy a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója a kedvezményezett fizetési számláján olyan értéknappal írja jóvá az összeget, amely nem lehet későbbi, mint az az értéknappal, amellyel az összeget hibátlan teljesítés esetén el kellett volna látni.

Nem teljesített vagy hibásan teljesített fizetési művelet esetén, amennyiben a fizetési megbízás kezdeményezése a kedvezményezett által vagy rajta keresztül történt, a pénzforgalmi szolgáltató az e bekezdés szerinti felelősségtől függetlenül kérésre azonnali erőfeszítéseket köteles tenni a fizetési művelet nyomon követésére, és ennek eredményéről köteles a kedvezményezettet értesíteni. Ezért nem számíthat fel díjat a kedvezményezett felé.

- (3) Ezen túlmenően a pénzforgalmi szolgáltatók a saját pénzforgalmi szolgáltatásaikat igénybe vevők felé felelősséggel tartoznak a saját felelősségük miatt felszámításra került díjakért, valamint a fizetési szolgáltatás igénybe vevőjének a fizetési művelet nem teljesítése vagy hibás teljesítése (a késedelmes teljesítést is ideértve) következtében felszámított kamatokért.

81. cikk

További pénzügyi kártérítések

Az e szakaszban megállapítottakon kívüli további pénzügyi kártérítéseket a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője és a pénzforgalmi szolgáltató között létrejött szerződésre alkalmazandó joggal összhangban lehet megállapítani.

82. cikk

Visszkereseti jog

- (1) Ha a pénzforgalmi szolgáltatónak olyan okból kell viselnie a 65. és a 80. cikk szerinti felelősséget, amely egy másik pénzforgalmi szolgáltatónak vagy egy közvetítőnek tulajdonítható, akkor a pénzforgalmi szolgáltató vagy közvetítő köteles kártalanítani a szóban forgó pénzforgalmi szolgáltatót a 65. és a 80. cikk alapján felmerült veszteségekért vagy kifizetett összegekért. Ez magában foglalja az azon esetekben felmerülő kártérítést is, amikor a pénzforgalmi szolgáltatók valamelyike elmulasztja a szigorú ügyfél-azonosítás alkalmazását.
- (2) További pénzügyi kártérítéseket a pénzforgalmi szolgáltatók és/vagy a közvetítők között létrejött megállapodásokkal és a köztük létrejött megállapodásra alkalmazandó joggal összhangban lehet megállapítani.

83. cikk

Mentesülés a felelősség alól

Nem alkalmazandó a 2. és a 3. fejezet szerinti felelősség abban az esetben, ha a szóban forgó fél olyan rajta kívül álló, rendkívüli és előre nem látható körülményekre hivatkozik, amelyek következményei minden ellenkező erőfeszítés ellenére is elkerülhetetlenek lettek volna, vagy abban az esetben, ha a pénzforgalmi szolgáltatónak nemzeti vagy uniós jogszabályokban előírt más jogi kötelezettségeknek kell eleget tennie.

4. FEJEZET

ADATVÉDELEM

84. cikk

Adatvédelem

A tagállamok engedélyezik azt, hogy a fizetési rendszerek és a pénzforgalmi szolgáltatók személyes adatokat dolgozzanak fel, amennyiben erre a fizetéssel kapcsolatos csalások megelőzése, vizsgálata és felderítése érdekében van szükség. Ezen irányelv alkalmazásában a személyes adatoknak a fenti célból, illetve bármely egyéb célból történő feldolgozását a 95/46/EK irányelvvel, a 95/46/EK irányelvet átültető nemzeti rendelkezésekkel és a 45/2001/EK rendelettel összhangban kell végezni.

5. FEJEZET

MŰKÖDÉSI ÉS BIZTONSÁGI KOCKÁZATOK, VALAMINT HITELESÍTÉS

85. cikk

A működési és biztonsági kockázatok kezelése

- (1) A pénzforgalmi szolgáltatók az általuk nyújtott pénzforgalmi szolgáltatásokhoz kapcsolódó működési – többek között biztonsági – kockázatok kezelése érdekében kötelesek megfelelő kockázatmérséklési intézkedéseket és ellenőrzési mechanizmusokat tartalmazó keretrendszert kialakítani. Ennek a keretrendszernek a részeként a pénzforgalmi szolgáltatóknak – a súlyosabb működési és biztonsági események osztályozását is tartalmazó – hatékony eseménykezelési eljárásokat kell kidolgozniuk és fenntartaniuk.
- (2) A tagállamok biztosítják, hogy a pénzforgalmi szolgáltatók az ezen irányelv szerinti illetékes hatóságnak évente, vagy az illetékes hatóság által meghatározott más időközönként, aktualizált értékelést küldjenek az általuk nyújtott pénzforgalmi szolgáltatásokhoz kapcsolódó működési és biztonsági kockázatokról, valamint az e kockázatokra válaszul alkalmazott kockázatmérséklési intézkedések és ellenőrzési mechanizmusok megfelelőségéről.
- (3) Az EBH az EKB-val szorosan együttműködve iránymutatásokat dolgoz ki az adott esetben a tanúsítási eljárásokat is magukba foglaló biztonsági intézkedések létrehozása, végrehajtása és monitoringja tekintetében.
- (4) Az EBH az EKB-val szorosan együttműködve rendszeresen, de legalább kétfévente felülvizsgálja az iránymutatásokat.
- (5) Az EBH-nak elő kell mozdítania az ezen irányelv szerinti illetékes hatóságok, az EKB és adott esetben az Európai Unió Hálózat- és Információbiztonsági Ügynökség között, a pénzforgalmi szolgáltatásokkal összefüggő működési és biztonsági kockázatok területén folytatott együttműködést.

86. cikk
Eseményjelentés

- (1) A súlyosabb működési, és ezek között biztonsági, események bekövetkezésekor a pénzforgalmi szolgáltatók kötelesek indokolatlan késedelem nélkül értesíteni a székhely szerinti tagállam ezen irányelv alkalmazásában illetékes hatóságát. Abban az esetben, ha az esemény sérti a pénzforgalmi szolgáltatások igénybe vevőinek pénzügyi érdekeit, akkor a pénzforgalmi szolgáltatónak indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatnia kell a pénzforgalmi szolgáltatások igénybe vevőit az eseményről, valamint arról, hogy milyen intézkedések meghozatalára van lehetőségük az esemény káros hatásainak enyhítése érdekében.
- (2) Az (1) bekezdés szerinti értesítés kézhezvételét követően a székhely szerinti tagállam ezen irányelv alkalmazásában illetékes hatósága indokolatlan késedelem nélkül az EBH és az EKB rendelkezésére bocsátja az eseménnyel kapcsolatos releváns információkat, valamint annak mérlegelését követően, hogy az esemény releváns lehet-e más nemzeti hatóságok számára, adott esetben ez utóbbiaknak is értesítést küld. Az EBH és az EKB mérlegeli, hogy az esemény releváns lehet-e más európai hatóságok számára, és adott esetben ez utóbbiaknak is értesítést küld. Az EKB értesíti a Központi Bankok Európai Rendszerének tagjait a fizetési rendszer szempontjából releváns kérdésekről.
- (3) Az EBH-nak az EKB-vel szoros együttműködésben-ig [insert date, which should be the same as the one provided for in Art. 102, paragraph 1] iránymutatásokat kell közzétennie:
- a pénzforgalmi szolgáltatók számára az (1) bekezdésben említett súlyosabb események osztályozásáról és az ilyen eseményekről szóló értesítések tartalmáról, formátumáról és a kapcsolódó eljárásokról, valamint
 - az ezen irányelv alkalmazásában illetékes hatóságok számára az események relevanciájának értékeléséhez alkalmazandó kritériumokról, valamint a többi nemzeti hatósággal megosztandó eseményjelentések részleteiről.

- (4) Az EBH az EKB-val szorosan együttműködve rendszeresen, de legalább kétfévente felülvizsgálja a (3) bekezdésben említett iránymutatásokat.
- (5) A (3) bekezdésben említett iránymutatások közzétételekor és felülvizsgálatakor az EBH-nak figyelembe kell vennie azokat a standardokat és/vagy előírásokat, amelyeket az Európai Unió Hálózat- és Információbiztonsági Ügynökség a pénzforgalmi szolgáltatások nyújtásától eltérő tevékenységet folytató ágazatok számára dolgozott ki és tett közzé.

87. cikk

Hitelesítés

- (1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a pénzforgalmi szolgáltatók szigorú ügyfél-azonosítást alkalmazzanak abban az esetben, amikor a fizető fél:
- a) online fér hozzá a fizetési számlájához;
 - b) elektronikus távoli fizetési műveletet kezdeményez;
 - c) a műveleteket távoli csatornán keresztül hajtja végre, ami fizetéssel kapcsolatos csalásokra és más visszaélésekre adhat módot.
- (1a) Az (1) bekezdés b) pontjának esetében a tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy a pénzforgalmi szolgáltatók olyan szigorú ügyfél-azonosítást alkalmazzanak, amely a műveletet egy adott összeggel és egy adott kedvezményezettel dinamikusan kapcsoló elemeket tartalmaz.
- (1b) Az (1) bekezdés esetében a tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy a pénzforgalmi szolgáltatók olyan specifikus biztonsági követelményeket fogadjanak el, amelyek alkalmasak a pénzforgalmi szolgáltatások igénybe vevőinek személyes hitelesítési adatai bizalmasságának és sértetlenségének megóvására.

- (1c) Az (1a) és az (1b) bekezdést abban az esetben is alkalmazni kell, amikor a fizetési műveleteket fizetéskezdemenyvezési szolgáltatón keresztül kezdeményezik. Az (1) és (1b) bekezdést abban az esetben is alkalmazni kell, amikor az információt egy számlainformációs szolgáltatást nyújtón keresztül kéri.
- (1d) A tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy a számlavezető pénzforgalmi szolgáltató tegye lehetővé az engedélyezett fizetéskezdemenyvezési szolgáltató és a nyilvántartásba vett, számlainformációs szolgáltatást nyújtó számára azoknak a hitelesítési eljárásoknak megbízhatóként való elfogadását, amelyeket a számlavezető pénzforgalmi szolgáltató a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője számára az (1b) bekezdéssel összhangban, valamint – abban az esetben, amikor a folyamatban részt vesz az engedélyezett fizetéskezdemenyvezési szolgáltató – az (1a) bekezdéssel is összhangban biztosít.

87a. cikk

A hitelesítésre és a kommunikációra vonatkozó szabályozástechnikai standardok

- (1) Az EBH az EKB-val szorosan együttműködve szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki az ezen irányelv 1. cikkének (1) bekezdésében meghatározott pénzforgalmi szolgáltatók számára az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkében foglaltaknak megfelelően, és az említett standardtervezetekben az alábbiakat határozza meg:
- a) a 87. cikk (1) és (1a) bekezdésében említett szigorú ügyfél-azonosítási eljárásra vonatkozó követelmények;
 - b) a 87. cikk (1), (1a) és (1b) bekezdésének alkalmazása alóli kivételek az (1b) bekezdésben megállapított kritériumok alapján;
 - c) azok a követelmények, amelyeknek a technikai biztonsági intézkedéseknek eleget kell tenniük a 87. cikk (1b) bekezdésével összhangban a pénzforgalmi szolgáltatások igénybe vevői esetében a személyes hitelesítési adatok bizalmasságának és sértetlenségének megóvása érdekében, és
 - d) a kommunikációra vonatkozó közös biztonsági követelmények a számlavezető pénzforgalmi szolgáltatók, a fizetéskezdemenyvezési szolgáltatók, a számlainformációs szolgáltatást nyújtók, a fizető felek és a kedvezményezettek között a hitelesítés, az értesítés és a tájékoztatás céljára.

- (1a) Az EBH az alábbi célokat szem előtt tartva dolgozza ki a szabályozástechnikai standardtervezeteket:
- megfelelő biztonsági szint garantálása a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevők számára hatékony és kockázatalapú követelmények elfogadásán keresztül;
 - a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevők pénzeszközei és személyes adatai biztonságának garantálása;
 - a pénzforgalmi szolgáltatók közötti tisztességes verseny feltételeinek megteremtése;
 - az üzletimodell-semlegesség biztosítása;
 - a felhasználóbarát és hozzáférhető fizetési módok kialakulásához szükséges feltételek megteremtése.
- (1b) Az (1) bekezdés b) pontjában említett kivételeknek az alábbi kritériumokon kell alapulniuk:
- a) a nyújtott szolgáltatás kockázati szintje;
 - b) a művelet összege és/vagy gyakorisága;
 - d) a művelet végrehajtásához igénybe vett fizetési csatorna.
- (2) Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket (insert date)-ig [...within 12 months of the date of entry into force of this Directive] benyújtja a Bizottsághoz.
- A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az (1) bekezdésben említett szabályozástechnikai standardokat az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkében megállapított eljárással összhangban elfogadja.
- (3) Az EBH rendszeresen felülvizsgálja, és szükség esetén aktualizálja a szabályozástechnikai standardokat.

6. FEJEZET

VITÁK RENDEZÉSE PEREN KÍVÜLI PANASZTÉTELI ÉS JOGORVOSLATI ELJÁRÁSSAL

1. SZAKASZ

PANASZTÉTELI ELJÁRÁSOK

88. cikk

Panasztétel

- (1) A tagállamok gondoskodnak olyan eljárások kialakításáról, amelyek révén a pénzforgalmi szolgáltatások igénybe vevői és más érdekelt felek – beleértve a fogyasztói szervezeteket is – panaszt nyújthatnak be az illetékes hatóságokhoz a pénzforgalmi szolgáltatók ezen irányelv rendelkezéseit állítólagosan sértő magatartása miatt.
- (2) Adott esetben és a nemzeti eljárásjogban a bírósághoz fordulás jogára vonatkozóan szereplő rendelkezések sérelme nélkül, az illetékes hatóság válaszában tájékoztatja a panaszost a 91. cikknek megfelelően kialakított peren kívüli panasztételi és jogorvoslati eljárásokról.

89. cikk

Illetékes hatóságok

- (1) A tagállamok kijelölik az ezen irányelvben szereplő előírások tényleges betartásának biztosításáért és nyomon követéséért felelős illetékes hatóságokat. Az említett illetékes hatóságok megtesznek minden szükséges intézkedést az irányelvben szereplő előírások betartásának biztosítása érdekében. Az illetékes hatóságok a nemzeti központi bankok kivételével nem lehetnek pénzforgalmi szolgáltatók.
- (1a) Az illetékes hatóságok:
 - a) vagy az 1093/2010/EU rendelet 4. cikke 2. pontjának értelmében vett illetékes hatóságok, vagy

- b) olyan testületek, amelyeket vagy a nemzeti jog, vagy pedig a nemzeti jogban kifejezetten erre a célra felhatalmazott hatóságok ismertek el.
- (1b) Abban az esetben, ha a tagállamok ennek az irányelvnek a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevői és a pénzforgalmi szolgáltatók között érvényesíthető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó rendelkezéseit annak révén ültették át a polgári jogba, hogy vonatkozó polgári jogi követelésről rendelkeztek, a tagállamok dönthetnek úgy, hogy az irányelvben szereplő előírások tényleges betartását annak biztosításával érik el, hogy a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőinek és a pénzforgalmi szolgáltatóknak a vonatkozó követelések ügyében legyen joguk az illetékes bíróságokhoz fordulni. Ez a rendelkezés nem érinti az illetékes hatóságok II. cím szerinti kijelölését.
- (2) Gondoskodni kell arról, hogy az (1) bekezdésben említett hatóságok rendelkezzenek a feladataik ellátásához szükséges valamennyi hatáskörrel. Ha egy tagállam több illetékes hatóságot hatalmaz fel az ezen irányelvben szereplő előírások tényleges betartásának biztosítására és nyomon követésére, akkor a tagállamok gondoskodnak arról, hogy e hatóságok feladataik hatékony végrehajtása érdekében szoros együttműködést valósítsanak meg.
- (2a) Az illetékes hatóságok hatásköreiket a nemzeti joggal összhangban gyakorolják:
- a) vagy közvetlenül saját hatáskörükben eljárva, vagy az igazságügyi hatóságok felügyelete alatt; vagy
- b) a szükséges határozat meghozatalára jogosult bíróságokhoz benyújtott kereset, illetve adott esetben – a szükséges határozat meghozatalára irányuló kereset elutasítása esetén – fellebbezés útján.
- (3) A III. és IV. címnek megfelelően elfogadott nemzeti jogszabályi rendelkezésekre vonatkozó jogsértés vagy jogsértés gyanúja esetén az e cikk (1) bekezdésében említett illetékes hatóságok a pénzforgalmi szolgáltató székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai, kivéve a letelepedés szabadsága keretében alkalmazott ügynökök, illetve annak keretében nyitott fióktelepek vonatkozásában, amely esetben az illetékes hatóságok a fogadó tagállam illetékes hatóságai.
- (4) A tagállamok legkésőbb [... two years after entry into force of this Directive] ...-ig értesítik a Bizottságot az (1) bekezdésben említett, kijelölt illetékes hatóságokról. Tájékoztatják a Bizottságot a feladatok ezen hatóságok közötti bármely felosztásáról is. Haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot a hatóságok kijelölésében és feladataiban bekövetkező bármely változásról.

2. SZAKASZ

PEREN KÍVÜLI JOGORVOSLATI ELJÁRÁSOK ÉS SZANKCIÓK

90. cikk

Belső vitarendezés

- (1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a pénzforgalmi szolgáltatók a fogyasztói panaszok megfelelő és hatékony rendezésére eljárásokat vezessenek be a pénzforgalmi szolgáltatók igénybe vevőitől az ezen irányelv III. és IV. címe szerinti jogokkal és kötelezettségekkel összefüggésben beérkező panaszok rendezésére. A szóban forgó eljárásoknak hatékonyan kell működniük minden olyan tagállamban, ahol a pénzforgalmi szolgáltatókat nyújtják, és azokat hozzáférhetővé kell tenni a szolgáltatás nyújtásának helye szerinti tagállam hivatalos nyelvén.
- (2) A tagállamok olyan előírásokat határoznak meg, amelyek szerint a pénzforgalmi szolgáltatóknak kötelességük megtenni minden lehetséges erőfeszítést annak érdekében, hogy megfelelő időkereten, de legkésőbb 15 munkanapon belül – a pénzforgalmi szolgáltató és a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője közötti megállapodásban szereplő módon és a panaszban foglalt valamennyi pontra kitérve – megválaszolják a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjének panaszát. Kivételes helyzetekben, amennyiben a panasz a pénzforgalmi szolgáltatótól kívülálló okokból nem válaszolható meg 15 munkanapon belül, a pénzforgalmi szolgáltató köteles ideiglenes választ küldeni, világosan feltüntetve az érdemi válasz késedelmének okait és az ügyfélnek adandó végső válasz határidejét. Ez a határidő azonban semmi esetre sem lehet további 30 munkanapnál távolabbi.
- (3) A pénzforgalmi szolgáltatónak tájékoztatnia kell a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjét azon peren kívüli jogorvoslati szervekről, amelyek az ezen irányelv III. és IV. címe szerinti jogokat és kötelezettségeket érintő jogviták kezelése tekintetében illetékesek.
- (4) A (3) bekezdésben említett információt könnyen, közvetlenül, világosan látható helyen és állandóan elérhető módon kell elhelyezni a pénzforgalmi szolgáltató weboldalán (amennyiben van ilyen) és a pénzforgalmi szolgáltató és a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője között létrejött szerződésre alkalmazandó általános szerződési

feltételekben. A tájékoztatásban fel kell tüntetni, hogyan érhetők el további információk az érintett, peren kívüli jogorvoslati szervről és annak igénybevételéről.

(5) [...]

91. cikk

Peren kívüli jogorvoslat

- (1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a 2013/11/EU irányelvnek megfelelő, vonatkozó nemzeti és uniós jogszabályokkal összhangban létrejőjenek olyan megfelelő és hatékony peren kívüli panasztételi és jogorvoslati eljárások, amelyek lehetővé teszik a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője és a pénzforgalmi szolgáltató közötti – az ezen irányelv III. és IV. címe szerinti jogokat és kötelezettségeket érintő – jogviták rendezését, adott esetben a meglévő testületek igénybevételével. A tagállamok gondoskodnak arról, hogy ezek az eljárások alkalmazandók legyenek a pénzforgalmi szolgáltatókra, és a hatályuk kiterjedjen a kijelölt képviselők tevékenységeire is.
- (2) A tagállamok előírják az (1) bekezdésben említett testületek számára, hogy az ezen irányelv III. és IV. címe szerinti jogokat és kötelezettségeket érintő, határon átnyúló jogviták rendezése érdekében működjenek együtt.

92. cikk

Szankciók

- (1) A tagállamok meghatározzák az ezt az irányelvet átültető nemzeti jogszabályok megsértése esetén kiszabható szankciókra vonatkozó szabályokat, és megtesznek minden szükséges intézkedést e jogszabályok végrehajtása érdekében. E szankcióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük.
- (2) A tagállamok előírják, hogy az illetékes hatóság minden olyan közigazgatási szankciót nyilvánosságra hozhat, amelyet az ezen irányelv átültetése keretében elfogadott intézkedések megsértése esetén ró ki, kivéve ha a nyilvánosságra hozatal súlyosan veszélyeztetné a pénzügyi piacokat, vagy aránytalan kárt okozna az érintett feleknek.

V. CÍM

FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ JOGI AKTUSOK

93. cikk

Felhatalmazáson alapuló jogi aktusok

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 94. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a következőkkel kapcsolatban:

- a) a 2003/361/EK ajánlásra ezen irányelv 4. cikkének 29. pontjában történő hivatkozás módosítása, amennyiben az említett ajánlás módosításra kerül;
- b) az infláció figyelembevétele érdekében a 27. cikk (1) bekezdésében és a 66. cikk (1) bekezdésében meghatározott összegek aktualizálása.

94. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

- (1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás gyakorlásának feltételeit e cikk határozza meg.
- (2) A Bizottságnak a 93. cikkben említett felhatalmazása [insert date - date of entry into force of the legislative act]-tól/-től határozatlan időre szól.
- (3) A 93. cikkben említett felhatalmazást az Európai Parlament és a Tanács bármikor visszavonhatja. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő napon vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.
- (4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.
- (5) A 93. cikk értelmében elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

VI. CÍM

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

95. cikk

Teljes körű harmonizáció

- (1) A 2. cikk (1d) és (2) bekezdésének, a 7. cikk (3) bekezdésének, a 27. cikknek, a 31. cikk (2) bekezdésének, a 35. cikk (2) bekezdésének, a 48. cikk (6) bekezdésének, az 50. cikk (3) bekezdésének, az 51. cikk (3) bekezdésének, az 54. cikk (2) és (3) bekezdésének, az 55. cikk (3) bekezdésének, az 56. cikk (2) és (3) bekezdésének, a 66. cikk (1b) bekezdésének és a 77. cikknek a sérelme nélkül, amennyiben ezen irányelv harmonizált rendelkezéseket tartalmaz, a tagállamok nem tarthatnak fenn és nem vezethetnek be az ezen irányelvben meghatározottakon kívüli rendelkezéseket.
- (2) Amennyiben egy tagállam él az (1) bekezdésben említett lehetőségek valamelyikével, erről és bármely későbbi változásról értesíti a Bizottságot. A Bizottság ezt az információt egy honlapon vagy más, könnyen elérhető módon nyilvánosságra hozza.
- (3) A tagállamok biztosítják, hogy a pénzforgalmi szolgáltatók a pénzforgalmi szolgáltatások igénybe vevőinek kárára ne térjenek el az ezen irányelv rendelkezéseit végrehajtó vagy azoknak megfelelő nemzeti jogi rendelkezésektől, kivéve, ha azok kifejezetten tartalmazznak ilyen lehetőséget.

A pénzforgalmi szolgáltatók azonban kínálhatnak előnyösebb feltételeket a pénzforgalmi szolgáltatások igénybe vevői számára.

96. cikk

Felülvizsgálati záradék

A Bizottság az ezen irányelv hatálybalépését követő öt éven belül jelentést terjeszt az Európai Parlament, a Tanács, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság, valamint az Európai Központi Bank elé az irányelv végrehajtásáról és hatásairól, mindenekelőtt a díjakra vonatkozó, az 55. cikk (3) és (4) bekezdésében rögzített szabályok megfelelőségéről és hatásáról.

97. cikk

Átmeneti rendelkezések

- (1) A tagállamok lehetővé teszik a tevékenységüket a 2007/64/EK irányelvet átültető nemzeti jogszabályokkal összhangban [*OP please insert final transposition date*] előtt megkezdő pénzforgalmi intézmények számára, hogy a szóban forgó tevékenységeket [*OP please insert final transposition date + 6 months*]-ig a 2007/64/EK irányelvben foglalt követelményeknek megfelelően folytassák, anélkül, hogy be kellene szerezniük az ezen irányelv 5. cikke szerinti engedélyt vagy meg kellene felelniük az ezen irányelv II. címében meghatározott vagy említett egyéb rendelkezéseknek.

A tagállamok megkövetelik a szóban forgó pénzforgalmi intézményektől, hogy bocsássanak az illetékes hatóságok rendelkezésére minden lényeges információt annak érdekében, hogy a hatóságok [*OP please insert final transposition date + 6 months*]-ig fel tudják mérni, hogy a szóban forgó pénzforgalmi intézmények megfelelnek-e az ezen irányelv II. címében meghatározott követelményeknek, és amennyiben nem, milyen intézkedéseket kell tenniük az előírásoknak való megfelelés érdekében, vagy indokolt-e az engedély visszavonása.

Meg kell adni az engedélyt azoknak a pénzforgalmi intézményeknek, amelyek az illetékes hatóságok ellenőrzése alapján megfelelnek az ezen irányelv II. címében rögzített követelményeknek, és fel kell azokat venni a székhely szerinti tagállam, illetve az EBH ezen irányelv 13., illetve 14. cikkében meghatározott nyilvántartásába. Ha a szóban forgó pénzforgalmi intézmények [*OP please insert final transposition date + 6 months*]-ig nem felelnek meg az ezen irányelv II. címében rögzített követelményeknek, akkor az ezen irányelv 30. cikkével összhangban meg kell tiltani ezeknek a pénzforgalmi intézményeknek a pénzforgalmi szolgáltatások nyújtását.

- (2) A tagállamok rendelkezhetnek úgy is, hogy az e cikk (1) bekezdésének első albekezdésében említett pénzforgalmi intézmények automatikusan kapjanak engedélyt – és azokat automatikusan vegyék fel a székhelyük szerinti tagállam és az EBH 13., illetve 14. cikkben meghatározott nyilvántartásába –, amennyiben az illetékes hatóságok már rendelkeznek arra vonatkozó bizonyítékokkal, hogy ezeknek a pénzforgalmi intézményeknek az esetében teljesülnek az 5. és 10. cikkben megállapított követelmények. Az illetékes hatóságok az engedély megadása előtt tájékoztatják az érintett pénzforgalmi intézményeket.
- (3) A tagállamok lehetővé teszik az ezen irányelv értelmében vett pénzforgalmi szolgáltatási tevékenységeket már [*OP Please insert final date of transposition*] előtt is folytató – és a 2007/64/EK irányelv 26. cikke alapján mentességet élvező – természetes vagy jogi személyek számára, hogy [*OP Please insert final transposition date + 12 months*]-ig a 2007/64/EK irányelvnek megfelelően folytassák e tevékenységeket az érintett tagállamban, anélkül, hogy be kellene szerezniük az ezen irányelv 5. cikke szerinti engedélyt vagy 27. cikke szerinti mentességet, vagy meg kellene felelniük az ezen irányelv II. címében meghatározott vagy említett egyéb rendelkezéseknek. Mindazon személyek számára, akik/amelyek ezen időszak alatt nem szerzik meg az ezen irányelv szerinti engedélyt vagy mentességet, ezen irányelv 30. cikkével összhangban meg kell tiltani a pénzforgalmi szolgáltatások nyújtását.
- (4) A tagállamok rendelkezhetnek úgy is, hogy az e cikk (3) bekezdésében említett, mentességgel rendelkező intézményeket automatikusan mentességgel rendelkező intézményekként kell kezelni és fel kell venni a székhelyük szerinti tagállam és az EBH 13., illetve 14. cikkben meghatározott nyilvántartásába, amennyiben az illetékes hatóságok már rendelkeznek arra vonatkozó bizonyítékokkal, hogy a 27. cikkben megállapított követelmények teljesülnek. Az illetékes hatóságok tájékoztatják az érintett pénzforgalmi intézményeket.
- (5) Az (1) bekezdés ellenére, a 2007/64/EK irányelv mellékletének 7. pontjában felsorolt pénzforgalmi szolgáltatások nyújtására vonatkozó engedéllyel már rendelkező jogi személyek automatikusan megszerzik az engedélyt ezeknek a pénzforgalmi szolgáltatásoknak a nyújtására, mely utóbbiakat az ezen irányelv mellékletének 3. pontjában felsorolt pénzforgalmi szolgáltatásoknak kell tekinteni, amennyiben az illetékes hatóságok legkésőbb [*OP Please insert final transposition date + 24 months*]-ig megbizonyosodnak arról, hogy teljesülnek az ezen irányelv 6. cikkének c) pontjában és 8. cikkében meghatározott követelmények.

98. cikk

A 2002/65/EK irányelv módosításai

A 2002/65/EK irányelv 4. cikkének (5) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(5) Amennyiben a(z) [OP please insert No of this Directive] európai parlamenti és tanácsi irányelvet* is alkalmazni kell, az ezen irányelv 3. cikkének (1) bekezdésében foglalt, tájékoztatásra vonatkozó rendelkezések helyébe – a (2) bekezdés c)–g) pontja, a (3) bekezdés a), d) és e) pontja, valamint a (4) bekezdés b) pontja kivételével – annak az irányelvnek a 37., 38., 44. és 45. cikke lép.”

* Az Európai Parlament és a Tanács ... irányelve [insert full title], (HL L...).

99. cikk

A 2013/36/EU irányelv módosítása

A 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv³¹ I. mellékletében a 4. pont helyébe a következő szöveg lép:

„4. Pénzforgalmi szolgáltatások a(z) [OP please insert name and number of this Directive once adopted] 2014/XX/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv* 4. cikke 3. pontjának meghatározása szerint.”

* Az Európai Parlament és a Tanács ... irányelve ...

³¹ Az Európai Parlament és Tanács 2013. június 26-i 2013/36/EU irányelve a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 176., 2013.6.27., 338. o.).

100. cikk

A 2009/110/EK irányelv módosításai

1. A 2009/110/EK irányelv 1. cikkének (5) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Ez az irányelv nem alkalmazandó a [PSD2] irányelv 3. cikkének l), la) és lb) pontjában meghatározottak szerinti mentesített fizetési műveletekre használt monetáris értékre.”

(1a) A 2009/110/EK irányelv 3. cikkének (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Ezen irányelv sérelme nélkül, a [PSD2] irányelv 5. cikke és 10–16. cikke, 18. cikkének (5)–(7) bekezdése és 19–26c. cikke értelemszerűen alkalmazandó az elektronikuspénz-kibocsátó intézményekre.”

(2) A 2009/110/EK irányelv 3. cikkének (4) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A tagállamok megengedik az elektronikuspénz-kibocsátó intézményeknek az elektronikus pénz értékesítését és visszaváltását a nevükben eljáró természetes vagy jogi személyeken keresztül. Amennyiben az elektronikuspénz-kibocsátó intézmény egy másik tagállamban természetes vagy jogi személyeken keresztül kíván elektronikus pénzt értékesíteni, a [PSD2] irányelv 18. cikkének (5) és (6) bekezdését és a 25a–26c. cikkét értelemszerűen alkalmazni kell.”

(3) A 2009/110/EK irányelv 3. cikkének (5) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A (4) bekezdés ellenére, az elektronikuspénz-kibocsátó intézmények nem bocsáthatnak ki elektronikus pénzt ügynökökön keresztül. Az elektronikuspénz-kibocsátó intézmények csak abban az esetben jogosultak a 6. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett pénzforgalmi szolgáltatások ügynökökön keresztül történő nyújtására, amennyiben a [PSD2] irányelv 18. cikkében meghatározott feltételek teljesülnek.”

(4) A 2009/110/EK irányelv 18. cikke az alábbi (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A tagállamok lehetővé teszik az ezen irányelv és a 2007/64/EK irányelv szerinti tevékenységeiket a központi ügyintézésük helye szerinti tagállamban a(z) [OP please insert No of this Directive] európai parlamenti és tanácsi irányelv* elfogadását megelőzően megkezdő elektronikuspénz-kibocsátó intézmények számára, hogy [OP please insert final transposition date + 6 months]-ig folytassák ezeket a tevékenységeket az említett tagállamban vagy más tagállamban anélkül, hogy be kellene szerezniük az ezen irányelv 3. cikke szerinti engedélyt vagy meg kellene felelniük az ezen irányelv II. címében meghatározott vagy említett egyéb követelményeknek.

A tagállamok előírják az első albekezdésben említett jogi személyek számára, hogy bocsássanak az illetékes hatóságok rendelkezésére minden lényeges információt annak érdekében, hogy a hatóságok [OP please insert final transposition date + 6 months]-ig értékelhessék, hogy az említett jogi személyek megfelelnek-e az ezen irányelv II. címében meghatározott követelményeknek, és amennyiben nem, milyen intézkedéseket kell tenniük az előírásoknak való megfelelés érdekében, vagy indokolt-e az engedély visszavonása.

Az első albekezdésben említett azon jogi személyek számára, amelyek az illetékes hatóságok ellenőrzése alapján megfelelnek az ezen irányelv II. címében rögzített követelményeknek, meg kell adni az engedélyt, és azokat fel kell venni a nyilvántartásba. Amennyiben az említett jogi személyek [OP please insert final transposition date + 6 months]-ig nem felelnek meg az ezen irányelv II. címében rögzített követelményeknek, meg kell számukra tiltani az elektronikuspénz-kibocsátást.”

* Az Európai Parlament és a Tanács ... irányelve [insert full title], (HL L...).

**

100a. cikk

Az 1093/2010/EU rendelet módosításai

- (1) A 1093/2010/EU rendelet 1. cikke (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:
- „(2) A Hatóság az e rendelettel ráruházott hatáskörökkel összhangban és a 94/19/EK irányelv, a 2002/87/EK irányelv, az 1781/2006/EK rendelet, a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről szóló, 2013. június 26-i 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (*), a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről szóló, 2013. június 26-i 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (**), a [PSD2] irányelv [OP please insert number of Directive once adopted], a 2009/110/EK irányelv hatályán belül jár el, továbbá – amennyiben e jogi aktusok alkalmazandók a hitelintézetekre, a pénzügyi intézményekre és az őket felügyelő hatáskörrel rendelkező hatóságokra a 2002/65/EK irányelv és a 2005/60/EK irányelv vonatkozó részeinek hatályán belül, beleértve az ezeken alapuló valamennyi irányelvet, rendeletet és határozatot is – a Hatóságra feladatokat ruházó bármely további jogi kötéssel bíró uniós jogi aktus hatályán belül jár el. A Hatóság az 1024/2013/EU tanácsi rendeletnek (***) is megfelelően jár el.
- (2) A 4. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:
- „pénzügyi intézmények”: a 2006/48/EK irányelv 4. cikkének 1. pontjában meghatározott „hitelintézetek”, a 2006/49/EK irányelv 3. cikke (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott „befektetési vállalkozások”, a 2002/87/EK irányelv 2. cikkének 14. pontjában meghatározott „pénzügyi konglomerátumok”, a [PSD2] irányelv [OP please insert number of Directive once adopted] 4. cikkének 9. pontjában meghatározott pénzforgalmi szolgáltatók és a 2009/110/EK irányelv 2. cikkének 1. pontjában meghatározott elektronikuspénz-kibocsátó intézmények azzal a kivétellel, hogy a 2005/60/EK irányelv tekintetében a „pénzügyi intézmények” az azon irányelv 3. cikkének 1. és 2. pontjában meghatározott hitelintézeteket és pénzügyi szolgáltatókat jelentik;

101. cikk

Hatályon kívül helyezés

A 2007/64/EK irányelv [OP please insert date – day after the date set out in the first subparagraph of Article 102(2)] -tól/-től hatályát veszti.

A hatályon kívül helyezett irányelvre történő bármely hivatkozást erre az irányelvre történő hivatkozásként kell értelmezni, a II. mellékletben foglalt megfelelési táblázatnak megfelelően.

102. cikk

Átültetés

- (1) A tagállamok ...-ig⁺ [two years after the entry into force of this Directive] elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul megküldik a Bizottság számára.
- (2) A tagállamok ezeket a rendelkezéseket ...-tól/-től⁺⁺ [two years after the entry into force of this Directive] kezdődően alkalmazzák.
- Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.
- (3) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.
- (4) A (2) bekezdéstől eltérve a tagállamok gondoskodnak arról, hogy a 87a. cikkben említett szabályozástechnikai standardok hatálybalépésétől számított 18 hónapon belül alkalmazásra kerüljenek a 87. cikk (1) bekezdésében, (1a) bekezdésében, (1b) bekezdésében és (1d) bekezdésében említett biztonsági intézkedések.
- (5) A tagállamok a 87a. cikkben említett szabályozástechnikai standardok hatálybalépésétől kezdve a (4) bekezdésnek megfelelően engedélyezik vagy veszik nyilvántartásba az I. melléklet 7. és 8. pontjában említett szolgáltatásokat nyújtó új pénzforgalmi szolgáltatásokat.
- (6) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy addig az időpontig, ameddig az egyes számlavezető pénzforgalmi szolgáltatók megfelelnek a (4) bekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak, ez utóbbiak ne éljenek vissza azzal, hogy még nem felelnek meg az előírásoknak és ezt a tényt ne használják fel arra, hogy blokkolják vagy akadályozzák a fizetéskezdemenyezési szolgáltatások és a számlainformációs szolgáltatások használatát az általuk kezelt számlák esetében.

⁺ OJ: please insert date - two years after the entry into force of this Directive.

⁺⁺ OJ: please insert date - two years after the entry into force of this Directive.

103. cikk

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

104. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben,

az Európai Parlament részéről

az elnök

a Tanács részéről

az elnök

I. MELLÉKLET

PÉNZFORGALMI SZOLGÁLTATÁSOK (A 4. CIKK 3. PONTJA)

1. Fizetési számlára történő készpénzbefizetést lehetővé tevő szolgáltatások, valamint a fizetési számla vezetéséhez szükséges összes tevékenység.
2. Fizetési számláról történő készpénzfelvételt lehetővé tevő szolgáltatások, valamint a fizetési számla vezetéséhez szükséges összes tevékenység.
3. Fizetési műveletek teljesítése, beleértve a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjének a pénzforgalmi szolgáltatójánál vagy más pénzforgalmi szolgáltatónál vezetett fizetési számlára történő pénzátutalást:
 - a) beszedések teljesítése, ideértve az egyszeri beszedéseket is,
 - b) fizetési műveletek teljesítése fizetési kártyával vagy hasonló eszközzel,
 - c) átutalások teljesítése, ideértve a rendszeres átutalási megbízásokat is.
4. Fizetési műveletek teljesítése, amennyiben a pénzt a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője számára biztosított hitelkeretből fedezik:
 - a) beszedések teljesítése, ideértve az egyszeri beszedéseket is,
 - b) fizetési műveletek teljesítése fizetési kártyával vagy hasonló eszközzel,
 - c) átutalások teljesítése, ideértve a rendszeres átutalási megbízásokat is.
5. Készpénz-helyettesítő fizetési eszközök kibocsátása és/vagy fizetési műveletek elfogadása.
6. Készpénzátutalás.
7. Fizetéskezdemenyezési szolgáltatások.
8. Számlainformációs szolgáltatások.

II. MELLÉKLET

MEGFELELÉSI TÁBLÁZAT

Ezen irányelv	A 2007/64/EK irányelv	
1. cikk, (1) bekezdés	1. cikk, (1) bekezdés	
1. cikk, (2) bekezdés	1. cikk, (2) bekezdés	
2. cikk, (1) bekezdés	2. cikk, (1) bekezdés	
2. cikk, (2) bekezdés	2. cikk, (2) bekezdés	
2. cikk, (3) bekezdés	2. cikk, (3) bekezdés	
3. cikk o) törölve	3. cikk	
4. cikk Fogalommeghatározásokkal kiegészítve	4. cikk	
5. cikk – Az engedélyezési kérelmekre vonatkozó szabályokkal kiegészítve	5. cikk	
6. cikk	6. cikk	
7. cikk, (1) bekezdés	7. cikk, (1) bekezdés	
7. cikk, (2) bekezdés	7. cikk, (2) bekezdés	
7. cikk, (3) bekezdés	7. cikk, (3) bekezdés	
8. cikk, (1) bekezdés	8. cikk, (1) bekezdés	
8. cikk, (2) bekezdés	8. cikk, (2) bekezdés	
8. cikk, (3) bekezdés	8. cikk, (3) bekezdés	
9. cikk, (1) bekezdés	9. cikk, (1) bekezdés	
9. cikk, (2) bekezdés 9. cikk, (3) és (4) bekezdés törölve	9. cikk, (2) bekezdés	
10. cikk, (1) bekezdés	10. cikk, (1) bekezdés	
10. cikk, (2) bekezdés	10. cikk, (2) bekezdés	
10. cikk, (3) bekezdés	10. cikk, (3) bekezdés	
10. cikk, (4) bekezdés	10. cikk, (4) bekezdés	
10. cikk, (5) bekezdés	10. cikk, (5) bekezdés	
10. cikk, (6) bekezdés	10. cikk, (6) bekezdés	
10. cikk, (7) bekezdés	10. cikk, (7) bekezdés	
10. cikk, (8) bekezdés	10. cikk, (8) bekezdés	
10. cikk, (9) bekezdés	10. cikk, (9) bekezdés	
11. cikk	11. cikk	
12. cikk, (1) bekezdés	12. cikk, (1) bekezdés	
12. cikk, (2) bekezdés	12. cikk, (2) bekezdés	
12. cikk, (3) bekezdés	12. cikk, (3) bekezdés	
13. cikk	13. cikk	
14. cikk, (1) bekezdés		
14. cikk, (2) bekezdés		
14. cikk, (3) bekezdés		
14. cikk, (4) bekezdés		
15. cikk	14. cikk	

16. cikk, (1) bekezdés	15. cikk, (1) bekezdés	
16. cikk, (2) bekezdés	15. cikk, (2) bekezdés	
16. cikk, (3) bekezdés	15. cikk, (3) bekezdés	
16. cikk, (4) bekezdés	15. cikk, (4) bekezdés	
17. cikk, (1) bekezdés	16. cikk, (1) bekezdés	
17. cikk, (2) bekezdés	16. cikk, (2) bekezdés	
17. cikk, (3) bekezdés		
17. cikk, (4) bekezdés	16. cikk, (3) bekezdés	
17. cikk, (5) bekezdés	16. cikk, (4) bekezdés	
17. cikk, (6) bekezdés	16. cikk, (5) bekezdés	
18. cikk, (1) bekezdés	17. cikk, (1) bekezdés	
18. cikk, (2) bekezdés	17. cikk, (2) bekezdés	
18. cikk, (3) bekezdés	17. cikk, (3) bekezdés	
18. cikk, (4) bekezdés	17. cikk, (4) bekezdés	
18. cikk, (5) bekezdés	17. cikk, (5) bekezdés	
18. cikk, (6) bekezdés	17. cikk, (6) bekezdés	
18. cikk, (7) bekezdés	17. cikk, (7) bekezdés	
18. cikk, (8) bekezdés	17. cikk, (8) bekezdés	
18. cikk, (9) bekezdés		
19. cikk, (1) bekezdés	18. cikk, (1) bekezdés	
19. cikk, (2) bekezdés	18. cikk, (2) bekezdés	
20. cikk	19. cikk	
21. cikk, (1) bekezdés	20. cikk, (1) bekezdés	
21. cikk, (2) bekezdés	20. cikk, (2) bekezdés	
21. cikk, (3) bekezdés	20. cikk, (3) bekezdés	
21. cikk, (4) bekezdés	20. cikk, (4) bekezdés	
21. cikk, (5) bekezdés	20. cikk, (5) bekezdés	
22. cikk, (1) bekezdés	21. cikk, (1) bekezdés	
22. cikk, (2) bekezdés	21. cikk, (2) bekezdés	
22. cikk, (3) bekezdés	21. cikk, (3) bekezdés	
23. cikk, (1) bekezdés	22. cikk, (1) bekezdés	
23. cikk, (2) bekezdés	22. cikk, (2) bekezdés	
23. cikk, (3) bekezdés	22. cikk, (3) bekezdés	
24. cikk, (1) bekezdés	23. cikk, (1) bekezdés	
24. cikk, (2) bekezdés	23. cikk, (2) bekezdés	
25. cikk, (1) bekezdés	24. cikk, (1) bekezdés	
25. cikk, (2) bekezdés, d) pont törölve	24. cikk, (2) bekezdés	

26. cikk, (1) bekezdés	25. cikk, (1) bekezdés	
26. cikk, (2) bekezdés	25. cikk, (2) bekezdés	
26. cikk, (3) bekezdés	25. cikk, (3) bekezdés	
26. cikk, (4) bekezdés	25. cikk, (4) bekezdés	
26. cikk, (5) bekezdés	25. cikk, (5) bekezdés	
26. cikk, (6) bekezdés		
26. cikk, (7) bekezdés		
26. cikk, (8) bekezdés		
26. cikk, (9) bekezdés		
27. cikk, (1) bekezdés	26. cikk, (1) bekezdés	
27. cikk, (2) bekezdés	26. cikk, (2) bekezdés	
27. cikk, (3) bekezdés	26. cikk, (3) bekezdés	
27. cikk, (4) bekezdés	26. cikk, (4) bekezdés	
27. cikk, (5) bekezdés	26. cikk, (5) bekezdés	
27. cikk, (6) bekezdés	26. cikk, (6) bekezdés	
28. cikk	27. cikk	
29. cikk, (1) bekezdés	28. cikk, (1) bekezdés	
29. cikk, (2) bekezdés, c) pont törölve	28. cikk, (2) bekezdés	
30. cikk, (1) bekezdés	29. cikk	
30. cikk, (2) bekezdés		
31. cikk, (1) bekezdés	30. cikk, (1) bekezdés	
31. cikk, (2) bekezdés	30. cikk, (2) bekezdés	
31. cikk, (3) bekezdés	30. cikk, (3) bekezdés	
32. cikk	31. cikk	
33. cikk, (1) bekezdés	32. cikk, (1) bekezdés	
33. cikk, (2) bekezdés	32. cikk, (2) bekezdés	
33. cikk, (3) bekezdés	32. cikk, (3) bekezdés	
34. cikk	33. cikk	
35. cikk, (1) bekezdés	34. cikk, (1) bekezdés	
35. cikk, (2) bekezdés	34. cikk, (2) bekezdés	
36. cikk, (1) bekezdés	35. cikk, (1) bekezdés	
36. cikk, (2) bekezdés	35. cikk, (2) bekezdés	
37. cikk, (1) bekezdés	36. cikk, (1) bekezdés	
37. cikk, (2) bekezdés	36. cikk, (2) bekezdés	
37. cikk, (3) bekezdés	36. cikk, (3) bekezdés	
38. cikk, (1) bekezdés	37. cikk, (1) bekezdés	
38. cikk, (2) bekezdés		

38. cikk, (3) bekezdés	37. cikk, (2) bekezdés	
39. cikk		
40. cikk		
41. cikk	38. cikk	
42. cikk	39. cikk	
43. cikk	40. cikk	
44. cikk, (1) bekezdés	41. cikk, (1) bekezdés	
44. cikk, (2) bekezdés	41. cikk, (2) bekezdés	
44. cikk, (3) bekezdés	41. cikk, (3) bekezdés	
45. cikk, (1) bekezdés	42. cikk, (1) bekezdés	
45. cikk, (2) bekezdés	42. cikk, (2) bekezdés	
45. cikk, (3) bekezdés	42. cikk, (3) bekezdés	
45. cikk, (4) bekezdés	42. cikk, (4) bekezdés	
45. cikk, (5) bekezdés	42. cikk, (5) bekezdés	
45. cikk, (6) bekezdés	42. cikk, (6) bekezdés	
45. cikk, (7) bekezdés	42. cikk, (7) bekezdés	
46. cikk	43. cikk	
47. cikk, (1) bekezdés	44. cikk, (1) bekezdés	
47. cikk, (2) bekezdés	44. cikk, (2) bekezdés	
47. cikk, (3) bekezdés	44. cikk, (3) bekezdés	
48. cikk, (1) bekezdés	45. cikk, (1) bekezdés	
48. cikk, (2) bekezdés	45. cikk, (2) bekezdés	
48. cikk, (3) bekezdés	45. cikk, (3) bekezdés	
48. cikk, (4) bekezdés	45. cikk, (4) bekezdés	
48. cikk, (5) bekezdés	45. cikk, (5) bekezdés	
48. cikk, (6) bekezdés	45. cikk, (6) bekezdés	
49. cikk	46. cikk	
50. cikk, (1) bekezdés	47. cikk, (1) bekezdés	
50. cikk, (2) bekezdés	47. cikk, (2) bekezdés	
50. cikk, (3) bekezdés	47. cikk, (3) bekezdés	
51. cikk, (1) bekezdés	48. cikk, (1) bekezdés	
51. cikk, (2) bekezdés	48. cikk, (2) bekezdés	
51. cikk, (3) bekezdés	48. cikk, (3) bekezdés	
52. cikk, (1) bekezdés	49. cikk, (1) bekezdés	
52. cikk, (2) bekezdés	49. cikk, (2) bekezdés	
53. cikk, (1) bekezdés	50. cikk, (1) bekezdés	
53. cikk, (2) bekezdés	50. cikk, (2) bekezdés	

54. cikk, (1) bekezdés	51. cikk, (1) bekezdés	
54. cikk, (2) bekezdés	51. cikk, (2) bekezdés	
54. cikk, (3) bekezdés	51. cikk, (3) bekezdés	
54. cikk, (4) bekezdés	51. cikk, (4) bekezdés	
55. cikk, (1) bekezdés	52. cikk, (1) bekezdés	
55. cikk, (2) bekezdés	52. cikk, (2) bekezdés	
55. cikk, (3) bekezdés	52. cikk, (3) bekezdés	
55. cikk, (4) bekezdés		
56. cikk, (1) bekezdés	53. cikk, (1) bekezdés	
56. cikk, (2) bekezdés	53. cikk, (2) bekezdés	
56. cikk, (3) bekezdés	53. cikk, (3) bekezdés	
57. cikk, (1) bekezdés	54. cikk, (1) bekezdés	
57. cikk, (2) bekezdés	54. cikk, (2) bekezdés	
57. cikk, (3) bekezdés	54. cikk, (3) bekezdés	
57. cikk, (4) bekezdés	54. cikk, (4) bekezdés	
58. cikk, (1) bekezdés		
58. cikk, (2) bekezdés		
58. cikk, (3) bekezdés		
58. cikk, (4) bekezdés		
59. cikk, (1) bekezdés		
59. cikk, (2) bekezdés		
59. cikk, (3) bekezdés		
60. cikk, (1) bekezdés	55. cikk, (1) bekezdés	
60. cikk, (2) bekezdés	55. cikk, (2) bekezdés	
60. cikk, (3) bekezdés	55. cikk, (3) bekezdés	
60. cikk, (4) bekezdés	55. cikk, (4) bekezdés	
61. cikk, (1) bekezdés	56. cikk, (1) bekezdés	
61. cikk, (2) bekezdés	56. cikk, (2) bekezdés	
62. cikk, (1) bekezdés	57. cikk, (1) bekezdés	
62. cikk, (2) bekezdés	57. cikk, (2) bekezdés	
63. cikk, (1) bekezdés	58. cikk	
63. cikk, (2) bekezdés		
64. cikk, (1) bekezdés	59. cikk, (1) bekezdés	
64. cikk, (2) bekezdés	59. cikk, (2) bekezdés	
65. cikk, (1) bekezdés	60. cikk, (1) bekezdés	
65. cikk, (2) bekezdés		
65. cikk, (3) bekezdés	60. cikk, (2) bekezdés	

66. cikk, (1) bekezdés	61. cikk, (1) és (2) bekezdés	
66. cikk, (2) bekezdés	61. cikk, (4) és (5) bekezdés	
67. cikk, (1) bekezdés	62. cikk, (1) bekezdés	
67. cikk, (2) bekezdés	62. cikk, (2) bekezdés	
67. cikk, (3) bekezdés	62. cikk, (3) bekezdés	
68. cikk, (1) bekezdés	63. cikk, (1) bekezdés	
68. cikk, (2) bekezdés	63. cikk, (2) bekezdés	
69. cikk, (1) bekezdés	64. cikk, (1) bekezdés	
69. cikk, (2) bekezdés	64. cikk, (2) bekezdés	
70. cikk, (1) bekezdés	65. cikk, (1) bekezdés	
70. cikk, (2) bekezdés	65. cikk, (2) bekezdés	
70. cikk, (3) bekezdés	65. cikk, (3) bekezdés	
71. cikk, (1) bekezdés	66. cikk, (1) bekezdés	
71. cikk, (2) bekezdés	66. cikk, (2) bekezdés	
71. cikk, (3) bekezdés	66. cikk, (3) bekezdés	
71. cikk, (4) bekezdés	66. cikk, (4) bekezdés	
71. cikk, (5) bekezdés	66. cikk, (5) bekezdés	
72. cikk, (1) bekezdés	67. cikk, (1) bekezdés	
72. cikk, (2) bekezdés	67. cikk, (2) bekezdés	
72. cikk, (3) bekezdés	67. cikk, (3) bekezdés	
73. cikk, (1) bekezdés	68. cikk, (1) bekezdés	
73. cikk, (2) bekezdés	68. cikk, (2) bekezdés	
74. cikk, (1) bekezdés	69. cikk, (1) bekezdés	
74. cikk, (2) bekezdés	69. cikk, (2) bekezdés	
74. cikk, (3) bekezdés	69. cikk, (3) bekezdés	
75. cikk	70. cikk	
76. cikk	71. cikk	
77. cikk	72. cikk	
78. cikk, (1) bekezdés	73. cikk, (1) bekezdés	
78. cikk, (2) bekezdés	73. cikk, (2) bekezdés	
79. cikk, (1) bekezdés	74. cikk, (1) bekezdés	
79. cikk, (2) bekezdés	74. cikk, (2) bekezdés	
79. cikk, (3) bekezdés	74. cikk, (2) bekezdés	
79. cikk, (4) bekezdés	74. cikk, (2) bekezdés	
79. cikk, (5) bekezdés	74. cikk, (3) bekezdés	
80. cikk, (1) bekezdés	75. cikk, (1) bekezdés	
80. cikk, (2) bekezdés	75. cikk, (2) bekezdés	

80. cikk, (3) bekezdés	75. cikk, (3) bekezdés	
81. cikk	76. cikk	
82. cikk, (1) bekezdés	77. cikk, (1) bekezdés	
82. cikk, (2) bekezdés	77. cikk, (2) bekezdés	
83. cikk	78. cikk	
84. cikk	79. cikk	
85. cikk, (1) bekezdés		
85. cikk, (2) bekezdés		
85. cikk, (3) bekezdés		
85. cikk, (4) bekezdés		
86. cikk, (1) bekezdés		
86. cikk, (2) bekezdés		
86. cikk, (3) bekezdés		
86. cikk, (4) bekezdés		
87. cikk, (1) bekezdés		
87. cikk, (2) bekezdés		
87. cikk, (3) bekezdés		
88. cikk, (1) bekezdés	80. cikk, (1) bekezdés	
88. cikk, (2) bekezdés	80. cikk, (2) bekezdés	
89. cikk, (1) bekezdés		
89. cikk, (2) bekezdés		
89. cikk, (3) bekezdés	82. cikk, (2) bekezdés	
89. cikk, (4) bekezdés		
90. cikk, (1) bekezdés		
90. cikk, (2) bekezdés		
90. cikk, (3) bekezdés		
91. cikk, (1) bekezdés	83. cikk, (1) bekezdés	
91. cikk, (2) bekezdés	83. cikk, (2) bekezdés	
92. cikk, (1) bekezdés		
92. cikk, (2) bekezdés		
93. cikk	84. cikk	
94. cikk, (1) bekezdés		
94. cikk, (2) bekezdés		
94. cikk, (3) bekezdés		
94. cikk, (4) bekezdés		
94. cikk, (5) bekezdés		
95. cikk, (1) bekezdés	86. cikk, (1) bekezdés	

95. cikk, (2) bekezdés	86. cikk, (2) bekezdés	
95. cikk, (3) bekezdés	86. cikk, (3) bekezdés	
96. cikk	87. cikk	
97. cikk	88. cikk	
98. cikk, (1) bekezdés		
98. cikk, (2) bekezdés		
99. cikk, (1) bekezdés		
99. cikk, (2) bekezdés		
101. cikk		
102. cikk, (1) bekezdés	94. cikk, (1) bekezdés	
102. cikk, (2) bekezdés	94. cikk, (1) bekezdés	
102. cikk, (3) bekezdés	94. cikk, (2) bekezdés	
103. cikk	95. cikk	
104. cikk	96. cikk	
I. melléklet	Melléklet	
